

11.2015

3585к

Алдаберген Амандық Қалиұлы

Шешілден түйін

Wimberly Progression's Klimanpatheon
Coccyx profugus
obs.
Jelle C
17 09 2015

Алдаберген Амандық Қалиұлы

ШЕШІЛГЕН ТҮЙІН

2013 ж.

Алдаберген Амандық Қалиұлы
Шешілген түйін: - Ақтау, 2013. - 114 Б.

«Маңғыстаудың күре тамыры», «Махаббат өрімі», «Өмір мен аңыз» «Өмір өрнектері», «Темір жолдың түп қазығы», «Жұлдыздай аққан жылдар-ай!» кітаптардың авторы Алдаберген Амандық Қалиұлының бұл «Шешілген түйін» - атты жаңа еңбегінде ұрпаққа арналған бабалар өнегесі, тарихы әңгімеленеді. Ұрпаққа үлгі болар өлеңдері өріліп берілген. Бұл кітап жастарға ой салар деген үмітпен көпшілік оқырманға арналады.

Шешілген түйін

Тәуелсіз!

Елі тәэлсіз, ері тәуелсіз,

Жері тәуелсіз жұрттымның.

Тілі тәуелсіз, ділі тәуелсіз,

Дербес қазақ ұлтының!

16.12.2004 жыл.

Кіріспе сез

Адам табиғаты, әлемдегі ең бір өлшемі жоқ шексіз сезімдер мен қиял армандардың жиынтығы ма деп қаласын. Әлде бір шиеленіскен тобықтай түйіннің байлауында болып, ширышықталып жүрекке шер болып үялаған ойлар түйіні, көкейінде жатып сан жылдар бойы маза бермей келіп шешуін іздейді...

Кейде алай-түлөй болып, борандатып, дауылдатып берекенді қашырап табиғат құбылыстары тәрізді, адам жаны да аласұрып, қара жерді как айырдай қаһарланып келіп, сәл нәрседен емі табылып, жаздай жадырап шыға келеді.

Бодандықтың бұғауынан жаны тұзакталып, жақсыны жадыратып айта алмай, асылды жерге көміп келдік емес пе? Егемендікті алғаннан бері ататекті ардақтап, атын шығарып, шежіреші халықтың үзіле бастаған қазынасына жалғау тауып жатқан азаматтардың қатары көбейе бастады.

«Ана тілі» үнқағазының «Қазақ шежіресін жасайык» деп, барша Алашқа үн тастауы сол көкейдегі түйіннің шешуін тарқатқандай болып, мен де өз үлесімді қосу мақсатында жинағандарымды газетке жіберген болатынмын. Ол, 1992 жылы Наурыздың он бірінші жаңасында, «Ана тілі» газетінің «Қазақ шежіресі» кіші жуз жеті ру бөлімінде берілген тізбек кестеде, менің жіберген Қарақойлы саласының аталары енгенін көріп, бір марқайып қалған едім.

Өзбекстан, Қарақалпақстан, Алматы баспа орындарынан оннан астам шежіре жазған кітаптар жарық көрді. Оларды оқып отырып бір-бірімен үйлеспей жатқан жерлерін аңғарып, әр автордың өзіне кездескен қарттарынан алған шежіре нұсқасын бетке ұстап жазғанын көреміз. Сондықтан да мен кенес дәүірінде үзіле бастаған тарихымыздың бір ұшын ұстап, жыртығын жамауға, ұмтылған бауырларыма мың да бір

рахметімді айта отырып, атадан-балага ауызша жеткен бұл қазынаны жа-зып шежіреге із салудың өзі-үлкен іс демекпін. Сараптап сол дүниелердің дүрыс нұсқасын ұлы Қазақ шежіресіне қосу ғалымдардың жұмысы болмақ.

Жазылған шежірелер нұсқасында Қарақойлы атаны бірқатары «Сарай сарт», ал көпшілігі «Төре тұқымы еді», деп береді. Бұл жөніндегі атадан жеткен әңгімелер негізінде жазғанымды тәменде Қарақойлы атаның тарауында бердім. Менің де көп жылдар бойы түйіндегі алмай келген жорамалдарыма Қарақалпақстанның «Достық туы» газетінде «Ататек» айда-рымен жарияланған Аққажы Атақозиевтің мақаласы себептігін тигізді.

Қайырқожа байға жалданып келген Сарай әшкереленіп қалмауын ойлап, өзін «Сартпын» - деп, таныстырган екен дейді. Бұл жерде Абылай ханның «Сабалақ» болып, Төле биге жалданғаны тәрізді ұқсастық бар. Оның төре тұқымы екенін дәлелдейтін тағы бір айғақ - Сарайдың армандарының ізі еді. Сарай атамыздың текті тұқым салтымен бала-ларына ат қоярда, өзінің келген жолының ақ екенін дәлелдеп, бірінші балаға «Ақжол» - деп ат қойып, ал екінші ұлына бектігін айғақтап, «Бек-жол» - деп есім беруі еді.

Қазақтың мұндай ат қойғыштығын 1970 жылы Шұбарқұдық стан-циясына барғанымда анғарған едім. Сонда жасы сексеннен асқан нағашымнан білгенім: Аманжолов Тлеумағамбеттің «Acay Барақ» жырындағы, Түгел қарттың Жайықтың арғы бетіне жеткен қалмақты барлап қайтуға жіберген қарауылы қос атпен шауып барып келгенде, аттардың зорығып құлаған жері – «Қарауыл келген», Қарауылкелді, ал қазақ қолының құдық басына шұбар ат сойып баталасқан жері, «Шұбар сойған құдық» - «Шұбарқұдық». Қалмақтардың қырылған жері – «Қалмақты қырған» - «Қалмаққырған» аталып кеткендігі еді. Тағы бір атау – Бекжол атамыздың жылқылары ықтап кетіп, ну қамысты жерге тап болады. Қасиетті ата Алладан тілек етіп қамысқа «Жарыл!» дегенде, қамыс қақ жарылып, жылқылары паналайды. Сол жылы туылған бала-сын «Жарылқамыс» деп, бірер жылда қалың қамыс сұйылғанда дүниеге келген ұлын «Сұйылқамыс», деп атаған. Қазіргі Жарқамыс сол атаптар атымен аталған тәрізді. Сонымен көкейдегі көп сұрапқа жауап табылып, түйіні шешіліп, шерім тарқады. Алла, Тәуелсіздігімізді мәнгі, баянды етіп, сұғанақ аш көзден аулақ еткей!

Бірінші бөлім

Ата-Бабалар

«Ата-Баба» деген ұғым-тегін ойлаған, отаның, елін ойлаған, салт-дәстүрін қадірлекен, намысы, жігері бар әр азаматқа киелі ұғым, қасиетті тұлға! Атадан балаға мұра болып келе жатқан көп жайларды, кеңес дәуірінің насиҳатымен уланып, кезінде оған мән бермей келдік. Енді егемендік алып, он-солымызды танып, сол асыл қазыналарымызды жинастырап шақ келді.

Шүкір, қазақ халқының ерекше бір қасиеті - шежірешілдігі өлмей, ел зердесінде сақталып келеді. Қазір көп азаматтар, ата-баба тарихын жазып, тұншықкан ел есіндегі есімдерді жарыққа шығарып жатыр.

Ұрпақтары 13 атага жетіп, есіп-өнген жеті ру Табын Жолидың есімі, шежіре кітаптарда дұрыс аталмай «Сарай сарт, Жалым, Жолымбай», болып өзгеріп кетуде. Қызылорда баспасынаң жарық көрген Тілепберген Әбдіұлының 2004 жылғы «Кіші жұз жетіру» шежіресінде Қарақойлының Бекжолының Жарылқамыс, Сүйілқамыс балаларының аттары өзгерген, Бақи, Лабакты Жолый атамен егіз туған Екібастың баласы еткені, тағы да басқа Жоли тармағының аталар орындары ауысып дұрыс жазылмаған жерлері бар. Мен бұл жерде авторға бәлендей сын айтудан аулақпын, осыншама дүниені жинап, бастырудың өзі ұлken ерлік. Толықтыру дұрыстау баршамыздың міндеттіміз болмақ. Сондықтан біздер атапардан естіп білген, жиған-тергендерімізді, келешек ұрпаққа жеткізу мақсатында көпшілік назарына Жоли атандың дұрыс есімін, тектілігін жеткізбекпіз.

Мын өліп, мың тірілген қазақ халқының терең тарихын бұрмалап, Қырғыз - Қайсақ еткен Орыс патшасы әрекетінен, ұлттық құндылығымыздан айырмак болған кеңес дәуірінің әсерлерінен арыла бастаған күн туды. Егеменді ел болдық. Қазақ елін, мемлекетін, бүкіл әлем танитындей жағдайларға жете бастадық.

Қазақ халқының зиялды тұлғалары ертеден-ақ елінің рухын сактап қалуға әрекеттер жасаған. Қазақтың ұланғайыр даласын мекендерген, оқыған ишан, ахун, молдалары, билері, зиялды азаматтары бірігіп Мекке-ге, ұлы Абайдың әкесі Құнанбайдың бастауымен қажылыққа сапар шеккен болатын. Мекке маңына келіп, киіз үйлер тігіп, біркелкі шапан киіп, қонып жатқан адамдардың жүріс-тұрысы жергілікті араб ғұламаларының

назарын өздеріне аудартады. Олар арнайы кісі жіберіп, бұлардың кім екендігін білмек болғанда олар: - Қазақпыз - деп, жауап берген екен. Араб ғұламалары осындай сән-салтанаты, біrlігі бар халықтың тегін таба алмай, олардан шежіресін табуды өтінеді. Сол қажылық сапарға барған кіслердің ішінде, Табын Досжан қазірет көп оқыған білікті азамат екен. Ол, қазақтың қайдан шыққаның таныту мақсатында, сол елдегі үлкен кітапхана, білім ордаларына барып біраз еңбек етіп, қазақтың шыққан тегін жазып, шежіре жасайды. Сейтіп қазақтың жалпақ даласында әр шежіреші қартардың айтып келген «Қазақ шежіре» танымына ғылымый зерттеу тұжырым жасап, Мысырға Қазақты танытып, 1876 жылы Меккеден алып келген табын Досжан қазіреттін еңбегі еді. Бұл шежіре нұсқасы ел арасында сақталып келеді. Қазақтың үлкен шежіре таралуының екі нұсқасының бірі, Нұқ пайғамбардан, ал екіншісі Әнестен басталады. Сол Әнестен таралған Досжан қазірет шежіре таралымы бойынша Табынды таратайық.

Табын.

Ұраны - Серке, таңбасы - тостаған.

Ру таңбалары - көсөу, тарақ, шеміш болып, Тарақты - Ағым, Шемішті - Бозым, Көсөу - Бегім деп аталған.

Тарақты (Ағым) - Жаманкерей одан Құдияр - Ақдәүлет, Амандәүлет, Асандәүлет.

Ақдәүлеттен - Қыдырбек, Дәүлетай. Қыдырбектен - Қожаназар, Қожағұл. Дәүлетайдан - Өмір, Болат, Кешубай, Суат.

Амандәүлеттен - Абыз, Есенбек, Тәуімбет, Жиенбет, Есімбет, Қыдырымбет. Абыздан - Сұнкар, Мырзақұл. Есімбеттен - Сүйіндік, Есенбай. Тәуімбеттен - Жаңбыралы, Ханкелді, Байкелді, Шаған. Жиенбеттен - Жалтыр, Алдасүгір. Қыдырымбеттен - Бүргі.

Асандәүлеттен - Таутай, Жылқышы. Жылқышыдан - **Құлтай**, Бостай, Боржай.

Манғыстауда тұратын Тарақты - Ағым атандың бір тұқымын тарата кетелік.

Құлтай атадан - Байғазы - Сармантақ - Көшік одан Елтізер, Қонақай. Елтізерден - Қосжан. Қосжаннан - Қожахмет, одан 2 - бала: Мұнат, Мұхит. Мұхиттан - Болат. Мұннаттан - Еркін, Кеңшілік, Сайран. Еркіннен - Ерлан, Нұркен. Кеңшіліктен - Нурлан, Бауыржан, Темірболат. Сайраннан - Асай.

Көсөу (Бегім) - Табынның Көсөу таңбалы (Бегім) атадан - Айдар, Теке, Таушан, Қарамөңке, Данда.

Айдардан - Шонқан одан Бидалы, Сейдалы, Бегалы, Дербіс, Дүзен. Таушаннан - Алакөз, Тоқа, Байдалы, Қожантай. Маңғыстауда Кесеу таңбалы табындар кездеспеді.

Шемішті (Бозым) Қарға тамырлы казақ қашаннан-ақ ел бірлігін, тек тазалығын сақтауда, өзге елдерге қарағанда медициналық тұргыдан алғанда да, ең бір таза қанды халық деп білемін. Қазақ үш жүзге бөлініп, жеті атаға дейінгілер некелеспеген. Сол көреген халықтың Кіші жүз тармағынан тарайтын Жеті ру Табын Қарақойлы ата шежіресінен мәлімдеме бере кетілік.

Шемішті табыннан - Асан, Қарақойлы, Тоқсиық аталардың ұрпақтары тарапады.

Асан

Асан өте беделді бай - мырза кісі болған. Асаннан - Молдабітік, Құскілтай, Кішкентай және інісі Қайырқожадан - Қаражон ұрпақтары тарап, 4 Асан - деп аталған.

Молдабітікten - Ажым, Боқай. Ажымнан - Олжакұл, Қожамқұл, Жолымбет, Қарақатын, Қырғыз. Ал Бақай ұрпағы өте аз тараған тұқым. Олар Қазақстанның Қызылорда аймағында орналасқан. Асан атаға дейінгі ата санын анықтау мақсатында Ажым атаның бір өскен ұрпағын көлтірейік.

1. Асан
2. **Молдабітік**
3. Ажым. Енді оның бес баласынын бірі
4. **Олжакұл.** Одан 4 бала - Қошқарбай батыр (1677ж.), Алпар, Тұлпар, Айту.
5. Қошқарбайдан - 12 ұл олар: Аманкелді, Тұғыл, Құдайберді (Көңырбөрік), Қанжар, Есенкелді, Кенже, Қарақұл, Азна (Қожакелді), Ерназар, Рыскелді, Рысбай, Санырақ.
6. Қанжардан - Өтен, Өтеміс, Итенеген, Сұтемген, Бәйтерек.
7. Бәйтеректен - Қара, Тілеп, Босан, Қопаш, Қалдымурат.
8. Қарадан - Бегалы, Төралы.
9. Төралыдан - Амантай, Қожанияз, Жубанияз, Молданияз, Алданияз.
10. Жубанияздан - Әлдеш, Әділжан, Темірхан, Өмірхан, Қайыр.
11. Әлдеш - Мұхит, Әлмұхан, Әлібек, Асылханбек, Қарасқан, Кенжебек. Әділжаннан - Қаныбек, Қуанышбек. Темірханнан - Мейрамбек, Дүйсенбек, Темірғазы, Өмірғазы, Асылбек, Ахметжан. Өмірханнан - Ахмедияр, Өміржан. (Ақтөбеде) Қайырдан - Бахтияр, Еркін, Әсет. (Маңғыстауда).

12. Өмірханның - Ахмедиарынан - Нұрмұхамбет. Қайырдың Баҳтиярынан - Нұрлан, Айдан. бұлар Асан атага 12 ата жер.

Асанның - Құскілтайынан - Нұрке, Төлей, Қожасейіт.

Нұркеден - Сартай, Тәуше, Кекше, Сазан. Тәушеден - Белек. Бөлектен - Өтемерген, Ерназар, Жанқара.

Қожасейіттен - Елгелді. Елгелдінен - Байбол, Турымбай, Құлжа.

Енді осы аталардың ішінен Асанға дейінгі бір өсken ұрпағын келтірейік.

1. Асан.

2. Құскұлтай.

3. Нұрке.

4. Нұркенін - Сазанынан - Көней, Өтеміс, Таңатар, Сүйіндік.

5. Өтемістен - Шоман, Мартбай, Боранбай, Аққұлы, Өзденбай.

6. Аққұлдан - Туасар, Төлей, Мәйтен.

7. Туасардан - Шуақ, Жантай, Қотыр, Шотыр, Құрбанбай, Бұжбан, Қентік.

8. Бұжбаннынан - Балабай, Төлебай.

9. Төлебайдан - Қалынбет, Тәттібай, Нұрпейіс.

10. Қалымбеттен - Балқожа, Нұрқожа.

11. Балқожадан - Роман, Руслан.

12. Руслан бұлар да Асанға 12 ата болады.

Асан - Құскілтай - Нұрке - **Сүйіндік** Атасының тағы бір ұрпағын таратайтынан.

Сүйіндіктен - Оразбай, Олжабай, Асан, Малбак, Нұрманбет, Кедей, Қасқа.

Нұрманбетен - Тәжікен - Мертекен - Қойжан - Иса. Исаның Жаппарынан - Мұхамбетқали, Әбіғали, Әділ, Аманбай, Қалияш. Мертекеннен - Игілік, Елжай, Елеу. Игіліктен - Ысқақ. Ысқақтан - Смағұл, Ерқара, Құсайын. Елжаннан - Әуез, Әбіжет. Әуезден - Ноғай, Жұбат, Онғар. Әбжеттен - Сыдих, Қосай, Марат.

Асанның Қішкентайы екі-үш нұсқада таралып келеді.

Кішкентайдан - Алыбай, Жалпақтіл. Алыбайдан - Өтеміс, Мұрат. Өтемістен - Көлбай. Мұраттан - Ақбай, Тоқа. Ақбайдан - Алтынбай, Женбай (бұлар «Бес Мұрат» - деп аталған). Тоқадан - Мұсіреп, Бокан, Қамбар.

Ал енді Кішкентайдың **Жалпактілінен** - Малайсары, Жабай, Желке, Бесарық болады.

Екінші деректегі дұрыс нұсқа Жалпактілден:

1. Желке, Мұрат.
2. Бесарық, Оқшы.
3. Токымбет.
4. Құлымбет.

Олардың Құлымбетінен - Малай, Жауқашты, Бегел, Шабан міне бұлар тоғыз Жалпактіл деп аталады.

Қаражон

Асанның інісі Қайырқожадан бір ұл Барық және бір қызы Қарақызы туады.

Барық - «Қаражон» деп аталып кеткен. Барық өте ірі қайратты балуан кісі болған. Ертеректе Хиуа хандығында үлкен той болып, соған көршілес туысқан елдерден ерен күшті балуан, жүйрік ат, құралайды көзге атқан мерген тағы сондай өнерлі адамдар шақырылған болатын. Сол тойға бара жатқан Барықтың аты жолда болдырып, иесін алыш жүре алмаған соң, атты өзі арқалап алыш жүре береді. Атты кісінің ізімен осы тойға бара жатан бір топ жолаушылар, жолда аттың ізі жоғалып кетіп, адам ізі пайда болғанға таңырқап келе жатады. Сөйтіп олар да әлгі жаяу ізben жүріп отырып, із тоқтаған жерге келеді. Ат жайылып жүр. Бір денелі кісінің ас әзірлеп органын көріп, олар да сол жерге тоқтап дәмдес болады. Жөн сұрасып, жолда жоғалған аттың ізі жайлы әңгімелейді. Сонда Барық, - Е, ол мен едім, атым болдырған соң арқалап алған едім- дегенде әлгілер қатты таңғалып «Жігіттің нағыз қаражоны екенсін», деп риза болып, тойға онымен бірге барып қатысады. Ханның орасан зор алыш, шынжырлы балуаны құреске келген балуандарды түгелдей жығып, кезек Барыққа келеді. Ол әлгі ханның шынжырлы дәуін тік көтеріп алыш, үйіріп жерге соғып, басынан аттап кеткенде, жолда кездесіп бірге келген жолдастары оның шың атын білмей өздері қойған есімді атап, «Қаражон, Қаражондап» айқай салады. Балуанның ерен күшіне күә болған барлық жұрт шулап «Қаражондап» айқай салады. Міне сөйтіп Қайырқожа баласы Барық-Қаражон аталып кетеді.

Барық (Қаражоннан) - Елтоқ - Желқарбай - Желқарбайдан Әуез, Байымбет. Әуезден - Сақпан, Қабыл.

Байымбеттен - Ысық - Нәдір. Ал енді сол Ысықтан - Атабай одан Есенбай туады.

Есенбайдан - 6 бала Маштан, Төкей, Асанабыз, Әжімбет, Жангазы. Төкейден - Жанқора - Кенжебай, Байқара. Асанабыздан - Сары, Қалдыбай

Әжімбеттөн - Қоныратбай, Қоскүрей, Құдайсүгір, Ізқара, Кенжеқара. Ал Байымбеттің - Нәдірінен - 5 бала Тілекқабыл, Мұратқабыл, Жанқабыл, Досқабыл, Кенже.

Мұратқабылдан - Асыл, Маман, Шортан.

Маман батырдан - 9 бала; Шынтемер, Сартемер, Тастанмер Қазақбай, Табынай, Жантемір, Естемір, Жылқыайдар, Қожабай.

Қаражонның Маман батыры мен Құдайсүгір мырза аталары Т.Аманжолывтың «Асаяу - Барак» жырында аттары жырланған қазақ ерлері.

Мен бұл Қаражон тізбесін толықтыруда Қарақалпақстанның Хожелі қаласында тұратын Арапбаев Абдолла Жалғасбайұлының «Маман батыр шежіресі» кестесін пайдаландым. Бұл кестені маған берген Маман батыр үрпағы Жайылханұлы Өтеген еді.

Киік сауған Ысық ата

Шемішті табынның Қаражоннан-Ысық, Нәдір, Болат ұрпактары тарайды. Осының ішінде Ысық ата қарамат киік сауған «Саяқ ысық» атанған. Ал Асанның Молдабітігінен Ажым туылып, осы екеуі дос болады. Олар бірге көшіп, қатар қонады екен. Бір жылдары елге нәубәт төніп жұт болады. Ысықтың малдары қырлып қалып жұтап қалады. Ажым жұтпен алысып жүріп арада быраз уақыт өтеді. Есін жиган Ажымның ойына Ысық досы түсіп, оны іздеп ескі жұртқа келеді. Ысықтың бала-шағасы, өзі жұртта болмай шығады. - Қайран досым бала-шағасымен аштан қырылып қалған болар деп, еш болмаса өлген жерін көріп, сүйектерін қара жерге жасырайын - деген оймен Ысықты іздеп кетеді.

...Ысық атамыз малдан айырылған соң, бала-шағасын ертіп тау-тасты аралап кетеді. Сейтіп жүріп, бір терең сайға тап болады. Жан-жағы қоршалған тау пана болғанмен де балаларына тاماқ жоқ болып, жаны күйзеледі. Ысық ата Алладан тілек тілеп балаларын аман қалдыруды сұрайды.

Алланың құдіретімен сайға бір топ киік келеді. Ысық қасына барса қашпайды. Сол киіктегі сауып сүтін ішіп, балаларын асырап жүре береді.

Құндірде бір күні әлгі таумен қоршалған терең сайға Ажым досы келіп жоғарыдан қарайды. Сай түбінде оншақты киік жайылып жүр екен. Бір киікті сауып отырған досы - Ысықтың балаларының қасында ойнап жүргенін көріп, оның жұттан аман қалғанына қуанады. Ысыққа дарыған

Алланың құдіретіне таңғалып тұрғанда оны Ысық сезіп қалып, басын көтеріп жоғары қарап:

- Досым-ай, қайдан келдің бұл жерге. Мен бір саяқ жүрген жан едім. Сенің мені көрмеуің керек еді. Көрген екенсің, бір көзің өзіңе олжа болсын, бір көзің ағып түссін, – дегенде Ажымның бір көзі сол жерде ағып түседі.

Сейтіп Ысық досы елге оралып Алланың құдіреті дарыған «Киік сауған Ысық» атанады.

Алланың шын тілеген пендесіне, берер жақсылығы, ырыс несібесі мол. Алла жарылқасын!

ТОҚСИЫҚ

Тоқсиықтан - **Барлыбай, Есенбай**. Барлыбайдың ұрпақтары - Байбіше, Тоқал, (сірә аналар орнымен солай аталған болар) және Құрбан, Құтый.

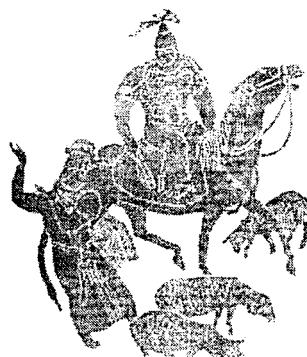
Есенбайдан - Қырым, Duан, Жамантық, Жақып, Өмірқұл. Ал енді осы Өмірқұлдан атақты **Серке батыр** туады. Ол Тәуке ханның тұсында болған тарихи адам. Серке батыр 1718 жылы Тәуке хан өліп, оның орнына баласы Қайыпты хан сайларда Төле би, Айтеке би, Қазбек би, Шақшақ Жәнібек би, Тама Есет батырлармен қатар хан сайлауына қатысқан атақты батыр.

Табынның аруақты батыры Барактың анасы Қарқара осы Серке батырдың қызы еді. Сонымен Барактың туған нағашысы - Серке батыр. Серкеден - Ақайдар, Бекайдар. Бекайдардан - Байқадам, Сейіл батырлар туады.

ҚАРАҚОЙЛЫ

Көк Орда ханның бір жақын адамын, төре тұқымының бір батыры егесте, жекпе-жеккे шығып өлтіріп кетеді. Хан ұрпағына қыльыш шапқан батыр өлім жазасын алатыны мәлім болып, әлгі батырдың жақын досы оның балаларына да сондай қауіптің төнерін сезіп, досының балаларын қашыртады.

Қайырқожа еліне қашып келген екі баланың бірі Сарай, бірі Шофай еді. Сарай Қайырқожаға қолбала болып жылқысын бағады. Бір жылдары қатты қыс болып, Сарай үлкен қайрат көрсетіп, жылқыларды жұттан аман алып

шығады. Сарайдың тектілігін, адал еткен ерлігін бағалап, Қайырқожа оған жалғыз қызы Қарақызды қосады.

Қайырқожа қызының бөлек шығарып «Малдан, еншіңе мал ал» дегенде қасиет дарыған көрегендігі бар Қарақызы анамызы:

— Эке, берсөң қой ішінде жүрген қара тоқтыны аламын, басқа малыңың керегі жоқ, — дейді. Қайырқожа батасын беріп сол айтқан тоқтысын берген екен. Қара тоқты аз жылдың ішінде көбейіп, отар-отар қара қойға айналады.

Сөйтіп, Сарайдың аты Қарақойлы болып аталаған кетеді. Қарақойлыдан - Ақжол, Бекжол және Боздақ деген үш ұл туады. Сарай күндердің бір күні, елін сағынып Қарақызы анамызға:

- Мен елімді іздел тапқым келеді. Мен келгенше Ақжол мен Бекжолды ермек етерсің - деп, кіші ұлын алып кетеді Сол кеткеннен одан дерек болмайды.

Ақжолдан - Құтет жалғыз туып, әuletінің үлкені саналады. Бекжолдан-Жарылқамыс, Сұйылқамыс туады. Жарылқамыстан - Қоңыр, Сағыр, Жоли, Екібас, Сұйылқамыстан - Лабақ, Бақи болады.

Осы жөнінде жазған мына жырларымнан үзінді келтіре кетейін:

Қарақойлы

Табынның Қарақойлы саласынан,
Ақжол мен Бекжолдайын баласынан.
Тараған үрпақтарды мен айтайын,
Сұраптап шежіренің арасынан.

Ақжолдан Құтет ата жалғыз туып,
Бекжолдан - Жарылқамыс, Сұйылқамыс,
Бұлардан - Қоңыр, Сағыр, Жоли, Екібас.
Тағы да туды атақты, Бақи, Лабақ.
Білгенге бұның өзі үлкен сабак.

Созақ Қөшер би

Лабақтың бір саласы Созақ болар,
Көк найзали Созаққа қай жау жолар.
Қақтығысқан қалмақтың қанын төгіп,
Табында «Созақ батыр» деп аталағып,
Қазаққа көп танылған батыр болған.

Сол Созактың ұрпағы Көшер биді,
Сөз кезегі Көшерге енді тиң.
Көшер би Жем бойында, болған-толған,
Толғызы ұлмен бір көшіп, бірге қонған.
Ұлына Мыңбай деген қыдырып дарып,
«Қәдіртүн» оразада көрген жарық.
Мыңбайға қыдырып дарып, құдай берген,
Малы өсіп, дәулет өсіп, шалқи берген.
Қызы болмай қатарынан жеті ұл көріп,
Тілеп жүріп Алладан бір қызы болып,
«Шәрбану» деп ол қыздың атын қойып,
Ат шаптырып, қызықтап тойын берген.

Көшердің тұр- тұлғасы бөлек болған,
Басына ерекшелеге бақыт қонған.
Европа салтымен киім киіп,
Табында өзгешелеге билік құрған.
Сәнмен киіп сал болып, карта ойнап,
Жүреді екен екі елдің тойын тойлап.
Доныздаудан атпенен Кетік барып,
Жүреді екен Каспийдің бойын бойлап,
Салдық пен ойын ойнап, тойын тойлап..

- деп нағашым Көшер би аруағына белгі еттім.

Созақ батыр ұрпағы Рза

Кеңес дәуіріндегі көптеген жақсы тәрбиелер мен жүйелерді көріп өстік. Үңталы еткен адам еңбегі бағаланып үлгі етілсе, жалқау тоғышарлық қылыштар сынға алынып газет-жорналдарда жарияланған мақалалар талқыланып, қатан шаралар алынды. Ұрпақты адал еңбекке тәрбиеледі. Бірақ көрісінше дінді «апиын» деп, халхымыздың құндылықтарын, салт-дәстүрін «ескінің көзі, капиталистердің сөзі» деп 70 жыл бойы мыйға сінірген теріс тәрбиесінің зардабын біздер шектік емес пе? Абай дананың «қолымды мезгілен кеш сермедім» деген өкініші менің де көкірегімді қарс айырды.

Кәрі көз нағашыларым мен әке-шешемнің бүл дүниеден өткендеріне жарты ғасыр болып қалды. Еліміз егемендігін алып, есін жылып, жоғалткан құндылықтарын жинай бастағанда «әтеген-ай неге сұрамадым, неге жа-зып алмадым» деп өкінемін.

Нагашыларым: Сатыбалды Байтілеуұлы, Шаңбай Сейтмағанбетұлы «Лабақ батыр, Созақ батыр жайлы кітап жазып жатырмыз қосарын болса бер» - деген соң азда болса бір тамшыдай тарихқа қосылар естігендерімді айттайын.

Алғашқы білім алған ұлт жанды Алаш азаматтарының қатарында ұлы қазақ елінің тарихын жырладап, ерлікті, елдікті ардақтап өткен Тілеумағамбет Аманжанұлының (1865 - 1935ж.ж.) жазба түрінде қалдырган «Қобыланды батыр», «Acay-Baaraқ» жырлары ел егемендігінің арқасында бізге де жетті. «Acay-Baraқ» жырындағы Волга қалмактарының 1761 жылғы шапқыншылығында қазақ жұртына ат шаптырып қол жинаған Батыр Түгел қарт осы көк найзалы ер Созақтың кеңже ұлы еді. Ол осы соғыста 80 жаста қол бастаған болса тулған жылы 1681 жылға сай келеді. Сонда ұрпақ аралық заңдылыққа сәйкес Созақ батыр 1650ж. Лабақ 1620 - 1610 жылдары туылған болады. Сарыарқаны жайлаған қалмактардан елін жерін қорғап өткен Ер Созақ батырдың ұрпактары жайлы естіген мына бір әнгімені айтуды жөн көрдім.

Қарақалпақстанның Хожаелі қаласының тұрғыны көпті көріп, көп түйген шежіреші әжей Бибіжардың 1998 жылы 80 жасында менің нағашыларым жайлы сөз қозғап айтқан әнгімесі: Батырлық пен батылдық, ерлік тек қуалап негізіне тартатыны анық. Менің әке-шешем бір-біріне туған бөле балып, Қырықмұлтық адайдың Бекберді - Тобышбай - Қосуақ бидің апалы-сіңіл екі қызынан өрбиді. Қосуақтың ұлы Өтеміс болыс, Созақ немересі Көшер билер адайдың Тобанияз ханымен күрдас, заман-дас болып араласып жүрген жандар болған. Ежелден құда-жеқжатты осы Қосуақтың бәйбішесі Рза Созақ батырдың немерелерінің бірінің қызы еken. Бір күні ойға базарлап шыққан Қосуақтың керуені Қоныраттан елге қайтарда қалың баялыш, жынғыл өскен тоғай ішімен жүріп келе жатады. Рза апамыз түйе үстінде келе жатып базардан алған жаңа кебісінің түсіп қалғаның байқайды. Содан ол түйесін шөгеріп кебісін іздеп артқа жүреді. Ізben келе жатып кебісі түсken жерге жеткенде тал түбінде жатқан жолбарысты көреді. Қараса кебісі жолбарыстың алдында жатыр еken. Сәл қобалжыған апай есін тез жиып «тәуекел» етіп: - Сен де жалғыз, мен де жалғыз, тоғайда міне кездестік, кебісімді бер, Жолеке. Алмай кетпейміндеп қасарыса үн қатады. Жатқан жолбарыс «Алдыма кел» дегендей бір аяғын көтеріп шакыргандай болады. Жыртқыштан қорықпай қасына барған апай жолбарыстың басын иіп, екіші аяғына кірген шөңгені нұсқағаның көреді. Аяғы іріндел ісіп кеткен еken. Апай «Сәл шыда» деп

жолбарыстың басынан сипап, шөңгені жүлгеп алып, ірінін сорып та-стап, орамалымен байлап береді. Кебісін алып қайтып келе жатса әйелді іздел шыққан керуенбасы - Қосуақ, апайға қол былғап тұрған жолбары-сты көріп таңқалады. Сөйтіп аруақты ер Созактың ұрпағы Рза апайдың ерлігін менің көрі нағашы, әрі қайын жұртыймың ұрпақтары осы қүнге дейін қастерлеп айтып келеді.

Аруақты батыр Барақ шыққан Лабаққа аздап шолу жасап, қалған Қарақойлы аталарды таратуды келешек ұрпақтар үлесіне қалдырыдым.

Лабақтың бірінші әйелінен – Қожаназар, Қожүрек, Манғытай, Созак туылышп, екінші әйелінен – Ақназар, Көшен, Жөнекей, Жәнікей, Отарбай болып барлығы тоғыз Лабақ атанған.

Лабақ - Қожаназардан - Майлышбай, Жаулыбай, Қалқе (Мәмбетай), Тілеулі, Тоқсанбай. Олардың

Майлышбайынан - Өтеп (Қаракемпір), (Сарыкемпір). Қаракемпірден - Сайман, Жалпақ, Итақ, Көбей. Сайманнан - Масқар. Жалпақтан - Айшуақ. Итактан-Тасыр. Көбейден-Күміс. Сарыкемпірден - Байқонақ, Тінен. Байқонақтан - Есіркеп - Ташипен, Қосдаулет, Көтібар, Есдаулет. Тіненнен - Мендеke - Тәттіғұл, Қарасейіт. Жанкісі. Жабалтай - Еркұл, Шәудір. Куданбай. Токымбет - Ораз, Жанқара. Құдаман.

Жаулыбайдан - Бозай, Құнан, Сарыкемпір, Шотан. Бозаннан - Балқара. (қалған ұрпақтарды толықтыруды талап етеді)

Қалкеден - Мәмбетай, Досқұлы, Кеңкінші, Сегізбай. Мәмбетайдан - Естен - Дән - Қалқаман. Досқұлыдан - Жұман - Айтқұл, Қозыбағар, Қарабатыр. Кеңкіншіден - Боксары - Есбатыр. Сегізбайдан - ұрпақтар бар.

Тілеуліден - Қылыщ, Найза. Қылыштан - Елен, Басар. Найзадан - Муса, Тай, Мыңжасар. Олардың - Еленнен - Назар, Шауқар, Жамантай, Есет. Басардан - Тас. Мусадан - Жарқынбек, Жылкелді, Қали, Наушабай.

Токсанбайдан - Құлас - Құлтас - Құдайберген - Аманжол. Ұрпақтар бар.

Лабақ-Қожүректен - Мұрат, Есенжан. Мұраттан - Бөлек - Алдаберген, Әжі, Иман, Қожаназар. Есенжаннан - Бәйбішеден - Медет, Қуат. Кіші әйелден - Ыргызбай, Тенізбай, Жантай, Манабай, Қанабай, Төлебай, Жи-дебай, Найзабай. Және Есіркемес. Медеттен - Кенебай, Дөненбай, Қазан, Созан, Жайылхан. Қуаттан - Бақи - Тойдық Жарты, Келдібек, Тастайбек, Іңкәрбай, Қантегел.

Лабақ - Манғытайдан - Шаңбай, Қорлаш, Байда, Қонақан. Шаңбайдан - Бабыл - Өмірбек. Қорлаштан - Сиқым, Жанас. Байдадан - Тауанбай - Сарықұл. Қонақаннан - Отыншы, Саңырақ, Есет. Құлардың Сиқымынан

- Құрманәлі, Иман. Жанастан - Бекарыс, Жанекеш, Жандыбай. Отыншыдан - Бекімбет. Саңырақтан - Алан, Қараша, Аманша, Шілмұрза. Есеттен - Бірімқұл.

Лабақ - Созақ батырдан - Қойлыбай, Малтабар, Мамыр, Кешубай - (Түгел), Кішкене. Қойлыбайдан - Дәрментаі, Танат. Дәрментаідан - Досқара, Сүйінқара. Досқарадан - Сүйіндік, Айжарық, Құрмағали, Шалатай. Қойлыбайдың Танатынан - Шымбыл - Қайқы, Қабыл. Қайқыдан - Ылау - Мыңжасар, Құлымбай (Құлжас), Оразбай, Бозай. Мыңжасардан - Шагатай, Көшер би, Жаңай. Жаңайдан - Ермек, Балмұхан. Ермектен - Нұрмұхан, Есен, Мұхан. Нұрмұханнан - Жұма. Жұмадан - Тұтқыш, Тұраш, Балмұханнан - Мырзагұл - Миқас. Бұлардың Есенінен - Яхия, Онғарбай. Мұханнан - 1 бала бар. (Ақтебенің Шұбарқұдығында, Алматыда тұрады). Және осы аталарға жататын Ыспан, Сабыр аталадың ұрпақтары бар. Ал атақты Көшер бидің 9 ұлынан (ұл баладан) ұрпақ қалмай, елге тараған шешек(оба) апатынан қырылып қалады. Қасиет дарып, Қызыр көрген Мыңбай атты баласынан менің шешем Шарбанудан тараған біздер (жиендер) бармыз. Тағы бір баласынан қалған екі қыздан Лабақ станциясына жақын жердегі Түрікпеннің шәудірінен тараған жиендер бар.

Созақ - Малтабардан - Өтеғұл, Тоқымбет. Өтеғұлдан - Жабай, Қабак, Тұлкібай. Тоқымбеттен - Бәлібек (Байбек), Жәнібек. Жабайдан - Қая, Теке, Тас. Қауадан - Қосан, Бармақ, Бадақ, Маймақ, Дошиқ.

Қабактан - Куат. Тұлкібайдан - Естек, Дәрмен, Дарайғыр, Сарайғыр, Имагамбет. Бәлібек (Байбек) - Мәсібай, Шатан (Шытан), Естек. Мәсібайдан - Серік, Көшек. Шатаннан - Қосжан, Есжан. Естектен - Мандай, Имансыры, Көбек.

Тоқымбет - Жәнібектен - Дәуіт, Балта. Дәуіттен - Тай, Шақа, Мұсіреп, Қалдаман. Балтадан - Тоқымырза, Нұримбет, Қисық.

Созақтың - Мамырынан - Қара (Қариек) - Айғыр, Жұмағали, Шалабай. Шалабайдан - Елеу-ищан (мешіті Матай құмында), Тәжбенбеттен-Ораз, Ержан, Сарықұл, Бегім. Мыңбайдан - Өмірзак, Куан, Мырзабай, Жұмағұл. Жұзбайдан - Жанұзак...

Созақ - Кешубайдан - Орысбай, Айымбет, Онғарбай, Түгел батыр. Орысбайдан - Ертай, Нәдір. Ертайдан - Байке. Түгел батырдан - Ақмолда, Өмір, Сапақ. (Түгел батыр ер Созақтың кеңже немере баласы данышпан батыр болған. «Асая-Барак» жырындағы ойрат қалмақтарына қарсы қол жинаған, Бараққа бата берген Түгел қарт - осы).

Созақ - Кішкенеден - Асан, Жанай, Шерубай. Асаннан - Естемес, Бармақ батыр. Жанайдан - Бердалы, Мендалы. Шерубайдан - Қылшыман, Құлшар, Атанияз, Естай. Бұлардың ұрпақтары: Естеместен - Құлшыман, Бекішбай, Тілеубай, Құрымбай - ахун. Бармақ батырдан - Астарбай - Өмір. Бердалыдан - Торыбай... Мендалыдан - Дауыс, Дыбыс, Шүрен. Құлшардан - Балжан. Атанияздан - Кәдір. Естайдан - Жұсіп, Рейім. (Асая - Барақ жырындағы Бармақ батыр осы Бармақ батыр.)

Лабактың бесінші ұлы **Ақназардан** - Атабай, Ақпан, Түкібай. Атабайдан - Ақжігіт, Ақша, Байжігіт, Атан. Ақжігіттен - Шәкі - Өскін. Ақшадан - Қабай, Қонақ. Қабайдан - Құсен, Тұрганбай, Тұебай, Айдар. Қонақтан Дербіс.

Ақпаннан - Байдалы - Тұмен, Мамын, Қарабас Қожан.

Тұктібайдан - Тоған, Қожаберген, Сарыжан, Салықбай. Тоғаннан - Үқылас. Қожабергеннен - Қаратай. Сарыжаннан - Есімбет. Салықбайдан - Жайлau, Қыстау, Қалмақ, Сейітбай.

Лабақ - **Көшеннен**-Құнел, Оңай, Жаманай, Кенже, Көрпе, Куаныш.

Қунелден - Мәмбет - Қарабай. Оңайдан - Бердібай, Жолмырза, Тоқсанбай, Жайлau, Тоқай. Бердібайдан - Досқали. Жолмырзадан - Қуантай, Жайлauдан - Жиенғали. Тоқайдан - Бәйімбет.

Жаманайдан - Жоламан, Дархан, Шотыр, Балға, Серік. Жоламаннан - Үбырай. Дарханнан - Жиенбай. Шотырдан - Сері, Әкім, Қоржau. Балғадан - Ендіrbай, Аскар, Әмет. Серіктен - Төліңгұт, Тұтқын.

Кенжеден - Арал, Қалдаяқ, Аққожа, Оразымбет, Қоныратпай. Аралдан-Қонысбай. Қалдаяқтан - Айтжан, Піржан. Аққожадан - Мұсірәлі. Оразымбеттен - Ерман. Қоныратбайдан - Ахмет.

Көрпеден - Қорған, Тәмпи, Сары, Дәрігер. Қорғаннан - Жұсіп, Зұлпіқар. Тәмпиден - Наурызбай. Сарыдан - Қалмырат, Мендалы. Дәрігерден Жаббар.

Куаныштан - Әби, Әbdі, Макұл, Әbdірасұл.

Лабақ **Жөнекей** ұрпақтары әлі жыйналмаған.

Лабақ - **Жәнікейден** - Құлжан, Намаз. Құлжаннан - Тұбек, Дербіс, Айдарбек, Мандайбек. Намаздан - Шыныбек, Үркіnbай, Қөркіnbай.

Енді солардың ішінен ерекше елге аты мәлім болған Отарбай ұрпағын таратайық.

Лабақ - **Отарбайдан** - Арғынбай, Айтбай, Сатыбалды, Ізбасар, Қарақұл, Уақ туады.

Арғынбайдан - Есқара, Төреш, Қонысбай, Сүйініш, Өтеген. Айтбайдан

- Барсалы, Қарсақбай, Төлеу, Мұрат. Сатыбалдыдан - Жаманқара, Барак батыр. Избасардан - Құлбай, Құдайберген. Жаманқарадан - Қайрат, Мұрат, Шәкет, Құлдан. Барактан - Қитар, Жәнібек, Шыңбай, Ескене, Тастемір, Асая батыр. Асаудан - Жамбура, Бурабай, Қаражан, Дәуіт Жандос, Үәзір, Нысанбек. Дәуіт батырдан - Бейімбет, Бекназар, Алданазар, Дәрібай. Сатыбалдыға жоғарыда айттылған атақты табын Серке батырдың қызы - Қарқараны алып береді. Ал осы Сатыбалдыдан атақты, аруақты Барак батыр туылып, әулие Барак Ата атанады.

Барактан - Асая одан Дәуіт әулие ұрпактары тарайды. Барактың қорымы Маңғыстаудың Бейнеу ауданы Тұрыш елді мекенінде, Дәуіт Қарақалпақтың Қоңырат қаласында. Лабак атанаң ұрпактарының шежіресін жинаған Сатыбалды Байтілеуұлы мен Шаңбай Сейітмағанбетұлына көп раҳметімізді айтамыз. Әлде де толмаған шежіре кетіктерін толтыруға барлық ұрпактар атсалыса құба-құп болар еді.

Ал қалған Лабакты түгел таратпай тұрып айтарым шежіре таралымдарының бірнеше нұсқалары боларын, әр таратушы өзінің тармағын таратып, қалған аталар кейде өзгерістерге ұшырап бұрмаланып кетерін ескеріп, осы жерден басқа аталарды таратуды тоқтатып, бұл бөлімдерді де келешек сала шежіресін жасаушыларға қалдырдым.

Соңғы кезде оннан астам Кіші жұз шежіресін жазған авторлардың Шөмішті табынның түпкі аталарын әр түрлі етіп таратқанымен барлығының айттар аталары бір.

Мен бұл жерде кейінгі сараптаушы ғалымдарға өз ойымның көмегі болар деген оймен төмендегі жайларға назар аудартпақпын.

Шөмішті табынның көп топтасқан жерлері Қарақалпақстан, Ақтөбе, Маңғыстау аймақтарындағы табындардың тұтынған шежіре нұсқасы 1914 жылы жазылып қалған. Аманжолұлы Глеумахамбет (Күмілда) жыраудың «Асая Барак» жырындағы Қарақойлы төрт Асан Дуа біткен ері бар-деген және Максұт Айталиевтің Мұсрран Қажы жазбасының негізі бар екені анық.

Асаннан - Молдабітік, Құскелбай, Құшкелтай.

Молдабетінен - бес Ажым

Құскелтайдан - алты Нұрке

Құшкелтайдан - тоғыз Жалпақтіл

Асанның інісі Қайырқожадан туған бала Барық - Қаражон болып. Бұлар «Төрт Асан» деп аталған.

Ал Асанның Қайырқожасына еншілес Сарай мен оның қызы Қарақызы

анадан тараған ұрпақтар Асан Қарақойлы аталаып, кейін Қарақойлы болып аталаып келеді. Сонымен шөмішті табыннан Асан, Тоқсыйқ Қарақойлы болып үш арыс шөмішті табындар тарайды.

Қарақойлы Табынның шежіре кестесі.

	Табын	
	Бозым	
Асан	Тоқсыйқ	Қарақойлы
Ажым	Барлыбай	Ақжол
Нұркө	Есенбай	Бекжол
Жалпақтіл		
Қаражон		

Қарақойлы

Ақжол	Бекжол
Құтет	Жарылқамыс
	Сұйылқамыс
	Сағыр
	Лабақ
	Қоңыр
	Бақи
	Жоли
	Екібас

Енді осы Қарақойлы атандың ұрпақтарынан атағы шығып, аныз әңгімелерге арқау болғандарынан естіген, білгенімді ұсынамын.

Асая-Барақ ерлерім

(«Маңғыстау» газеті 01.07.1993ж.)

1993 жылғы 12-13 маусымда Ақтөбе облысының Байганин поселкесіндегі Қарауылкелді станциясында қазақ елінің елдігін, бостандығын сыртқы жаудан қорғаған аруақты Барақ батырдың 250 жылдық, ал Асаудың 230 жылдық мерей тойларын атап өтті. Қазак халқының тарихында жазылмай келген, тұншыққан деректер жарыққа шықты. Ел қуанды.

Бұл айтулы оқиғаға Қазақстан Республикасының облыстарынан, Астанадан, туысқан елдерден көптеген қонақтар, өкілдер жиналды. Әсіреле көрші Қарақалпақстаннан теміржолмен 10-вагонға симай, ал

еңді бір қатары көліпен келген адамдар мыңға тарта болды. Маңғыстау облысынан да бір топ азаматтар арнайы бір вагонмен барып қайттық. Сол үшін ұлken қамқорлық көрсеткен Батыс Қазақстан темір жолының Маңғыстау бөлім бастығы Қызыр Дәрменқұлұлы Қалағановқа барша-мыз рахметімізді айта-айта елге жеттік.

Біздер былтыр 1992 жылы Барак атаның Бейнеудің Тұрыш жеріндегі кесенесін ашу мерекесіне де қатысқан едік. Сонда той құрметіне арнап ақын Тәжіғали Темірқұлұыв ағамыз:

— Бас иіп бүгін, алақан жайып табынам, Құнәмді кеш деп, ах ұрып тұрып жалынам — деп осы уақытқа дейін көмейіне құм құйылып, тарихымызды бағаламаған мәңгүрт жағдайдан арылып, ояңған ұрпақтардың өзеңжарды пікірін білдірді.

Мерей тойға төрт ауыл болып (90-үйден астам) киіз үй тігіліп, ат шаптырылды, салтымызға сай нақышты, салтанатты той болды. Барак пен Алакөбіктің жекпе-жегі сол қалпында театырландырылған көрініспен баяндалды... Мұның бәрін ауызben айтып, хатпен жазып жеткізу мүмкін емес, тек көру керек, сезіну керек.

1759 - 1761 жылдары Волга қалмақтары Жайықтың сыртына шығып казақтарға шабуыл жасап, жаулаған жерлердің халқын шұбыртып басып кіре бастады. Бұл да 1723 жылғы «Ақтабан шұбырынды Алакөл сұлама оқиғасынан» кем түспеді. Міне осы тұста еніреп туған ер Барак 18 жа-сында еліне танымаған болды.

Бүкіл қазақ халқына сын сәт түсіп, қалмақтың Алакөбік батыры Ұлы жүздің Жыға батырын өлтіріп, Орта жүзден ешкім тәуекел ете алмай, Кіші жүздің тұсына ат ойнатып тұрган қалмаққа, 80-жастағы қолбасшы өзі шықпақ болғанда ақбоз атты жас батыр Барак, жекпе-жекке шығып Алакөбікті өлтіреді. Сөйтіп қалмақтың 6000 қолын талқандап жеңіске жетеді. Еліне қорған болған ұлт жанды Барак батырды бүкіл қазақ халқы қадірлеп ауыздан-ауызға жыр етіп айтып келген. Бұл оқиғаны халық ақыны, жырышы Тілеумахамбет Аманжолұлы (1865-1935) Acay - Барак жырын 1914 жылы қағазға түсіріп жырлап өткен. Кеңес үкіметі кезінде үлтжанды батырды жариялау мүмкін болмай келген еді. Сол «Күмөлда» атанған ағамыз Тілеумахамбет жырында Баракты былайша сипатталады.

Қазақ қазақ болғалы,
 Қонысқа қазақ қонғалы.
 Қазағым деп баяндап,
 Бір азырақ толғалы.
 Төрт төнірек жау болып,
 Атысып қазақ күн көріп,
 Баланы жаудан қорғаған.
 Орыстан бұрын қазақтың
 Қалмақ еді бір жауы... - дей келе
 Бұл дүниенің жузіне,
 Келген екен үш Барак.
 Бірінші Барак дегенім -
 Шыңғыстан ұлы хан Барак.
 Алакөбік батырды,
 Өлтірген жоқ бұл Барак,
 Екінші Барак дегенім -
 Қоныстың ұлы Құлбарак
 Алакөбік батырды,
 Өлтірген жоқ ол Барак.
 Үшінші Барак дегенім -
 Қарақойлы Табыннан
 Сатыбалды ұлы ер Барак.
 Өлтірген еді сол Барак

- деп, оның ту ұстаған аруақты батыр екенін ерекшелейді.

1785 жылы Сырым Датов көтерілісінде Барактың қолы - 2000, Тіленшінің қолы - 1500, ал Сырымның өз қолы - 2700 сарбаз болды - деп жазылған қазақ тарихында.

Міне бұл жерден Барак атамыздың қол бастаған батыр, тарихи тұлға екенін көреміз.

Әбілқайыр хан өлген соң ханның төрт ұлы хандыққа таласып үлкен ұлы Нұралы кіші жүзге хан болады. Нұралының қазаққа жасаған зорлығы үшін Әлім мен Жетіру өкпелеп белініп кетіп, Айшуақты хан деп таниды. Нұралы хан Айшуақтың абройы асқанын көре алмай Павел патшаның Орынбордағы жарты патшасы Романовқа шағымданады. «Ақсақмайыр» аталған губернатор Айшуақты шақыртып алып Сібір айдатады. Айшуақ Баракқа хат жазып құтқаруын өтінеді. Айшуақты құтқару жолында болған соғыста Асая батыр 12-жасында көзге түсіп, Ақсақмайырды ша-

шынан сүйреп қорғаннан алып шығып тұтынадайды. Сөйтіп Айшуақты Сібірден қайтарып алдырып Асаудың ерлігі барша жұртқа жайылады.

Барақ батыр елінің елдігін сақтаумен қатар, туыстас халықтардың да амандығын қорғаған. 1790-1804 жылдар аралығында Хиуа ханы Әуез инаққа қызылбастар шабуылдаған кезде, түркі тілдес тубі бір халықтың мұддесін қорғап жауын қуып женіске жетеді.

Сондыктан да алты Алаш, Ата түріктін қамын ойлаған аруақты батыр аталарымызды ардақтап, есімдерін әйгілеу баршамызға борыш емес пе?

Алдаберген Амандақ Қалиұлы 1993ж.

Батыр Барақ пен Пір Бекет

Ежелден Табын мен Адай төскейде малы, төсекте басы қосылып, жауын бірге жауласып, арын арласқан куда-жеқжатты, қатар көшіп қонған тату ел болған.

Бекет атаның 260 жылдығын атап өту қарсанында ел азаматтары ақпарат құралдары арқылы естігендерін айттып, ғазет беттерінде ата жайлы тың әңгімелерін жариялад жатыр. Менде Пір Бекетке байланысты айттылған деректерді, аныздарды қалт жібермей оқытын жанның бірімін. Бекет жайлы жарық көрген кітаптар мен жарияланған мақалалар ішінде көне көз қарттардан мен естіген Батыр Барақ пен Пір Бекет аталардың кездескендігі жайлы екі әңгіменнің жоқтығын ескеріп айта кетуді жөн көрдім.

Бұдан біраз жыл бұрын Қызыл-төбе аулында өткен садақада бас қосқан қарттар арасында, ата үрпағы Аяу молдамен табақтас болдым. Ол аталарының Табын тайпасымен бірге Үстіртте, Ақтөбе аймағында бірге көшіп-конып жүріп, құда- жеқжатты болғаның, өзінің нағашысы табын екенің әңгімелеп отырып, аруақты батыр Барақ пен Бекет атаның кездесіп, бірін- бірі сынасқаны жайлы әңгіме айтты. Аталар жоғарыда айтқандай нағашылы- жиендігі бар, еліне есімдері тараған қасиет қонған жандар болған. Екеуі жем өзені бойында кездесіп, аман-саулық айттысып болған соң, Бекет Ата:

- Нағашы, сені ел Алланың қасиеті қонған батыр деседі, сол кереметтерінді көргім келеді-дейді.

- Менің де сені кездестіріп, сондай құдіреттерінді көрсем деген ойда едім - депті Барақ.

- Жасын да, жолын да үлкен ағасың, алдымен өзің баста.

Сонда Барақ ата ағып жатқан өзеннің сүйін тоқтатып, қақ жарып ары-

бері өтеді. Бекет риза болып, «Ал, енді менің өнерімді көр» деп, өріп жүрген бір топ киіктедің жанына Баракты апарып,

- Анау киіктедің бірін ұста, тамақтанамыз - дейді.
- Алдымен атып алмаймыз ба?
- Жо, жоқ, қашпайды-деген соң киікке барса, ол байлаулы тұрады. Сейтіп екеуі киікті сойып, пісріп тамақтана бастайды. Барак оң жамбас жілікті қолына алып жемек болғанда Бекет: «Нағашы киік сүйегіне тісінізді тигізбейсіз» деп ескертеді. Бұлар етін жеп болған соң, Бекет киіктін сүйектерін жиып алып, дуга оқып қайта киік етіп тірілтіп жібереді. Киік үйіріне қарай оң аяғынан ақсай басып бара жатады. Бекеттің құдіретіне тәнті болған Барак «Ол неге ақсап барады» дегенде - Ескертіп едім ғой тісін тимесін деп, сенің тісін жаралаған ғой-дегенде Барак;

- Алланың саған дарытқан қасиетерін көрдім, ризамын. Енді болашағымызды болжайық. Ол үшін анау төбе басынан екеуміз екі құдық қазып, шыққан сүйек болжам жасаймыз - депті. Екеуі төбеле шығып екі құдық қазады. Судың шығуын біраз күтіп болған соң Барак Бекетке «Жасын кіші болсада өнерін ұстем жансын, жол сенікі менің құдығымды көріп кел» дейді. Ол барып қараса Барак құдығындағы суда үш акқу мен бақа-шаяндар құжынап тұр екен. Барак барып Бекет құдығын қарап онда тұп-тұнық суды көреді. Ал көргенінді айт дегенде Бекет:

- Аруағын үш ұрпағына жетіп, ар жағы ұсақталып кетеді.
- Сенің құдығын тұп-тұнық Пірлігін өзіңмен мәңгіге кетеді - деп, бір-бірінің болашағын болжаған екен екі елдің қасиет қонған аталары. «Ердің соңы Есет, Пірдің соңы Бекет» деген сөз осыдан қалса керек.

Ал, екінші әңгімені табындар жайлы деректер жинап жүріп, Қарақалпақстанның Тақияташ қаласында тұратын шежіреші Тенел ағамыздан естіп, оны айтуды ыңғайсыз көріп жүрген едім. Менің төртбес атадан бергі нағашыларым адай руының қырықмұлтығы болатын. Олар кейде сөз арасында зілсіз «жаяу табын» деп қалатын. Мен олардан «бұл атау қалай шыққан, неге байланысты шыққан» десем бірі құдық басындағы төбелесте мерт болған жайды, ал кейбіреуі қалындығын алып қашқанда қаза болған оқиғалар жайлы әңгімелер айтқан еді. Тенел ағадан Табын мен Әлім арасында болған үлкен дауда табынға танылған «Шаңдаяқ табын» атауы жайлы әңгімені жазып алып, осы «жаяу табын» атауы қалай шыққан дегенде:

- Бұл атауды білгендер айтпайды, ал білмегендер атап, өздері ынгайсыз жағдайда қалады - деп, айтқаны:

...Маңғыстаулық Адайлар мен Тұрікпендердің бірін-бірі шауып жауласқан бір шайқаста шейт кеткен адай жігітерінің жесірлерін әменгерлік жолмен алушы ұсынған ру басы қарияға бір теңтек батыр (тегі мен атын атамай кетуді жөн көрдім.) мақтанып, «Мен мына Табындарды шауып содан жесір экелем» деп лепіреді.

- Қой, балам, олай деме құда-жеқжатты тату елміз, олардың да Барак атты аруақты батыры бар - дейді қария. Сонда әлгі мақтаншақ батыр - Біз «Барак» деп иттің атын атаймыз - деп, Баракқа тіл тигізеді. Парықсыз батырдың қылығына налыған қария, «Елге кесірін тимей, бәле өз басына көрінсін» деген теріс батасын беріпті. Арада күндер өтіп, бұл сөздер қатар қонған елдегі Баракқа да жетеді. Сонымен әлгі «тентек батыр» арманы болған Баракты шабуға мың қол жасағымен аттанады. Баракта өз колымен қарсы аттанып, екі қол «Боқты қарын» деген жерде кездеседі. Бұл қактығыста «тентек» батырдың қолының жартысынан көбі қырылып, жеңіліс табады. Қашқан батыр елді дүрліктіріп, - Табын жау боп келеді - деп, жар салады. Бұл әңгімені Тенел аға ықылассыз айтып әңгіме аяқталмай қалған еді.

2008 жылы Ақтаудағы тифографияға бармак оймен ертелеңтіп 101-ші автобусына мініп, артқы бос орынға жайғастым. Қасымда отырған алпысты алқымдап қалған орта бойлы, үстінде жұмыс киімі бар қісі, менің ақ шашты үлкендігіме қарамай, менен бұрын сез бастап, руымды сұрады. Бұрындары Маңғыстауда 45 жыл тұрсаңда кімнің қай рудан екенін білмейтінбіз. Соңғы кезде етек алған рушылдық әдет пе, әлде көтеп келіп жатқан оралмандардың тегін білуғе қызығушылық па сөздің басы сәлемнен бұрын рудан басталатын болды. «Табынмың» дедім қасымдағыға жартылай бұрылып отырып.

- Э, «Жау табын» екенсің ғой - деді маған күлімдей қарап.
- Ия, сен бұл атаудың қайдан шыққаның білесін бе? - дедім оған тесіле қарап.

- Жоқ кейбіреулер солай деген соң.
- Онда білмесен, тында - деп, жоғарыдағы әңгімені айтып бердім. Ол үнсіз тынданып «Э, бұл әңгіме Бекет пен Барак батырдың баталасқан сәті осы екен-ау» деп менің Тенел агадан естіп, аяқталмай қалғанған әңгіме жалғасын айтып берді.

...Содан жеңіліс тауып қашқан «Тентек батырдың» қолының ізіне түсіп, тіл тигізген тентекті жазаламақ оймен ашулы Барак батыр келе берсін. Ел шетіне жете, қашқан батыр «Елге жау шапты, табындар жау

боп келеді» деп байбалам салады. бұл хабар ер Бекетке де жетеді. Қолды бастап келе жатқан Барап екенің, оның тентектің сезіне ашулы екенің білген Бекет, ел бірлігін сақтау мақсатында жолға шығады. Екі қол Қара таудың маңында кездеседі. Барап қолы таудың басында, Бекет қолы тау етегінде болады. Бекет сөз бастап «даты» барын айтады. Ашулы Барап «Айт датынды» - дейді қаһарланып.

- Қалай айтам, екеуміз тең жағдайда емеспіз. Сен қырда, мен ойда тұрмыз.

- Кел, онда қасыма - дегенше болмай,
- Екеумізде ел бірлігін ойлап, имандылық жолында жүрген жандар өдік қой. Бұл қантөгісің қалай? - деген Бекет дусы жоғарыдан саңқ ете қалады. Барап жоғары қараса Бекет атымен жоғары көтеріліп кетіпті. Бекеттің кереметің көріп, ашуы тарқаған Барап құлімдеп қасына келуді өтінеді. Сол кезде Бекет ата атымен Барактың жанына «дік» етіп түсе қалады. Ашуы тарқаған Барап батыр Бекетті аттан түсіп құшағына алады. Сол жерде дау бітіп, Адай Табын жауласпауға анттасады.

...Арада жыл өтпей-ақ бұл аңттасудан хабарсыз бір адай жігіті Барап жылқысын барымталап кетеді.

Барап жігіттері барымташыны қумақ болғанда Барап ата:

- Жоқ кумандар. Ол жылқыларды өзі айдал әкеледі. Біз Бекетпен аңттасқанбыз - деп жата береді.

Барымташы еліне жете бере үсті-басы қотыр болып жара шығып іри бастайды. Бір киеге тап болғанын сезген жігіт жылап Бекет атаға барады. Бекет мән жайды біліп «ант атқан екен, өлесін, егер Барап рахымшылық етсе аман қалуын мүмкін» дейді. Әлгі жігіт жылап-еңіреп жүріп, Барактың жылқысына айып қосып, айдал әкеліп, кешірім сұрайды. Барап рахым етіп жарасынан жазылған жігіт еліне келіп киелі анттасуды елге жайяды. Бұл киелі екі атанаң аңты берік сақталып екі елдің ынтымағы бұзылмай келеді.

Барап пен Асаяу батырлар

(«Мұнайлы» газеті 13.08.2010 ж.)

«Кіші жүзді найза беріп жауға қой» деп, Қазақ елі тегін айтпаса көрек. Ел басына күн туып, сыртқы жаудан қорғану кезінде жау өтінде болып, аса ерлік көрсеткен батырларының көптігінен айтылған сөз болар. Осындай елін, халқын Қалмақ пен Жонғар шапқыншылғынан қорғап елге есімі таралып, аты аңызға айналған бабаларды халқымыз

ешқашанда ұмытқан емес. Аталарымыз олардың есімдерін ардақтап, ғасырлар бойы атадан-балаға, ұрпақтан-ұрпаққа жеткізіп, Отанды сүюге ұндейтін үлгі ретінде айтып келеді. Міне, осындай жылы лебізге, қадірі кетпес құрметке ие болғандар: Барак батыр Сатыпалдыұлы (1743-1840), оның ұлы Асау (1763-1866) еді.

1991 жылы Қазақстан Республикасының егемендігін алып өз тарихын, өзінің ардақтыларын, елің-жерін қорғап өткен батырларын ардақтау салтанаттары өткізіле бастады.

1992 жылы Барак атасын Бейнеудің Тұрыш жеріндегі кесенесінің ашылу салтанатына Маңғыстау, Алматы, Ақтөбе көрші Қарақалпақ, Түркменстаннан және де басқа елдерден қонақтар қатынасып үлкен той өткізілді.

1993 жылғы 12-13 маусымда Ақтөбе облысының Байғанин поселкесіндегі Қарауылкелді станциясында қазақ елінің елдігін, бостандығын сыртқы жаудан корғаған аруакты Барак батырдың 250 жылдық, ал Асаудың 230 жылдық мерейтойларын атап өтті. Қазақ халқының тарихында жазылмай келген, тұншыққан деректер жарыққа шықты. Ел қуанды.

Бұл тойда да төрт ауыл болып үйлер тігіліп қонақтар күтілді. Ойын-сауық, спортық шарапалар, жыр-термелер айтылып есте қаларлықтай деңгейде өтті.

2008 жылы Маңғыстау, Ақтөбе, Алматы Өзбекстан, Түрікменстан Қазақ қауымдастығынаң өкілдер жыйналып, Бейнеу ауданында бас қосып жиын өтті. Сол жиналыста Барак ата қорымының қараусызы қалып, тарихи жәдігерлерінің бұзылып, күм басып тозып бара жатқаны айтылды. «Асау-Барак» қорының жұмысы аяқсыз қалып осындай жағдайға келуі сез болып, жаңа «Асау батыр» қоры ашылып, шырақшы тағайындалып, жаңа тілеухана үйін тұргызу жоспарланды. Жаңа-Өзендік бауырымыз Қайрулла өзі жасаған жобасымен құрылышты бастап «Көп түкірсе көл дегендей Алматылық, Маңғыстаулық, Ақтөбелік, Қарақалпақстаннан келген ақшалай қаржыларды біріктіріп және Шетпе ЖШС «Мырзабек» тас карері Жанаөзен, Бейнеу, Ақтаулық кесіпкерлердің ақшалай, заттай, көлікпен көрсеткен көмектерін арқасында, Тұрыш аулындағы Барак қорымында көлемі 20x15 метр болатын «Тілеухана үйі» салынды.

Биыл 2010 жылдың 24-25 маусым айында сол ғимараттың ашылу салтанатына Барак ата қорымы жанынан жиырмадан астам темір үйлер тігіліп Ас берілді. Батыр бабаның атына арнап құран оқылып, 2000-ға

жынық келген қонақтар аруақты Барақ атаға зират етті. Осы тойда жас жыраулар өзін таныстырып, М. Назаров Барақ жырын жырлады.

2013 жылы осындай еліне қорған болған ұлт жанды батырларын бүкіл қазақ болып, мемлекеттік деңгейде **Барақ батырдың 270 жылдық, Асаяу батырдың 250 жылдық** мерей тойларын атап өтүге азаматтар ат-салысар деген ойдамын.

Ардагер теміржолшы A.Қ Алдаберген 2010ж.

Боштан палуан

Табынның Қарақойлы-Қоңыр саласынан шыққан атақты палуан Боштан жайлы әнгімені «Актюбинский вестник» газетіне 1999 жылы Шайдула Ниетулаұлының берген сұхбатынан ықшамдаш бергелі отырмын. Ол өте ірі денелі, батыр тұлғалы, алып кісі болған. Денесінің ірілігі сонша киіз үй есігінен қырынан кірмесе екі иығы кептеліп қалатын болған. Оның салмағын басқа аттар көтере алмағандықтан, ол өзінің ірі Ақбоз тұлпарын ғана мінген. Ол жастайынан қуреске түсіп, қарсыласын екі қолымен тік көтеріп алып лақтырып жіберетін болған. Бір күні оған Хиуаға келген күрестін әр түрін білетін түрік палуанымен белдесуге тұра келеді. Боштан оны қапсыра құшақтап тік көтеріп кетпек болғанда түрік палуаны сыйылып шығып кетеді. Енді түрік палуанны Боштанның қолына жабысып тәсіл жасамақ болғанда, ол оның екі қолын қапсыра қысып ұстап, тік көтеріп жер жастандырады. Оның мол қуатының тағы бір айғағыбылай болған еді. Әлім аулында өткен үлкен аста бәйгіден аты келген оның жақын туысына Ас иесі қиянат жасап, бәйгеге тігілген асаяу атты бермейді. Ол туысы Боштанға барып шағымданады. Боштан 60-тан асқан жасына қарамай Әлім аулына барып, арқандаулы тұрған бәйгіге тігілген аттын арқаның қыып, аттың жалынан тік көтеріп алып, Ақбоз атының қапталына сәл кисайып, қолтығына қысып кете береді. Оның қайратына тәнті болған ауыл адамдары «Әділет женді, бәйге солардікі» деп, ас иесін қөндіреді.

Қисан қилюшы «Ақтөбе» газетінде 17 сәуір 2003 жылы жарияланған Мақсат Илиястың Қисан ата жайлы туыстарынан алған сұхбатарынан мәлімет келтіремін. - Байғанин ауданының Абай аулында ұлы қасиетке ие болған Бозакарұлы Қисанның бейітінің басындағы құлыптаста: «Рұы табын, Қарақойлы тайпасы, Жоли 1885-1963 жыл.»- деген. Бұл адамның қасиеттері жайлы айтар болсақ, емшілікпен айналысып заманында небір ауруларды дуға оқып жазып, тамыр қилюшылықпен айналысып, көптеген

адамдарды науқасынан айықтырған. Сөйтіп халқының сауабын алып атағы шыққан. Хисанның жиені-Қазыбек Кисановтың мәліметтері бойынша колективтендіру науқанында елден қашып, Қарақалпақстанға барған. 1931-32 жылдары сол кездегі үкіметтің қоңыстандыру саясаты бойынша Әулеата (Жамбыл) жеріне көшкен мың үй отбасымен бірге келеді. Ағалары Қалқан мен Жақсылық Аса өзені бойындағы Рахат колхозына орналасып, Қисан немере інісі Әли Жиханмен Молотов колхозына мүше болып ұсталықпен айналыспады. Сталиндік қатал кезеңде балалардың қой ауруын қию, тағыда басқа сұндеттеу тәрізді кішігірім емін, салтын, жасырып жасап келеді. 1956 жылдан өмірінің соңына дейін Темір, Ойыл, Ембі, Жұрын аудандарынан Сағыз бойынан, Атырау облысынан адамдар көптеп келіп, қона жатып қаралатын. Олардың маңдайы, мұрыны, самайынан қан алу арқылы емдейтін. Ескіше сауаты бар, кішкене кітабын ашып қарап отыратын. Ол кітап қазір баласы Жұсіптің үйінің төрінде ілулі тұр. Ал, қиятын шаппасы біздің үде сандықта сақтаулы. Мен ол кісіні «кәке»-деп атайдының. Қекем көз жұмардан екі күн бұрын мені қасына шақырып алып, мынадай өсінеттерін айтты: -Қабірімді, тұрган адамның кіндігіне дейін келетін етіп қара таспен қала, басқа ештеңе пайдаланба, бетімді жапқанда өзімнің дайындал қойған ағаштарым бар, соны пайдалан, мұхият қарап, шегесі болса алып таста, әйтпесе ауыр болады. Соңан сон сүйегіме Әли ағаң ие болсын, ал «белгі тасты» тұтас тастан шаптырып қой. Жаңа замады Жем колхозындағы Шымқайдың баласы Аразмағамбет жиенге шығартарсын. Содан кейінгі аманаты төртінші әйелі-Нәбирадан 60 жасында көрген 10 жастағы Жұсіпті жеткізіп адам ет- деген еді. Қекемнің барлық тапсырмалары орындалып, Жұсіп қазір жоғарғы оку орнының бітірген азамат. Өмірзак Өтепбергенов-1924 жылы туылған. Ұлы Отан соғысының ардагері, Қазақстанның үздік мұғалімі. – Бозақарұлы Қисан ағамен таныстырым 1939 жылы болды. Темір қаласындағы орта мектептің 9-класын бітіріп ауылға жаяу келе жатқан едім. Бәшенқөлдің тұсынна жете бергенде артымнан ұзын ірі денелі, қою қабақты биеге мінген кісі күйп жеті. Менің шаршаған түрімді көріп атына мінгестіріп алған мейірімді кісінің Қисан екенің кейін білдім. Қопа колхозының атақты жылқышысы Дүйсенбі Дәүгариннің жылқыларын емдел келе жатыр екен. 1949 жылы «Жем» колхозының жылқышысы ағам мені жұмсап, «Қисанға апарып көрсетіп қайт» - деп, тумай жүрген екі биені беріп жіберді. Қисанның жем өзенінің Молотов колхозындағы аулына бардым.

Ол өзен бойындағы кең алқапта қой бағып отыр екен. Келсем, баяғы таңыс ағай. Менің қасыма баласы Қазыбекті ертіп шығып, екі асau биені жалғыз өзі жығып, пышағымен қыып, жолға салып жіберді. Содан екі ту биeler ауруынан құлан таза жазылып, келесі жылы құлышнады. 1959 жылы Берік атты ұлым науқастанып, дәрігерден ем қонбай Кисан қиошуыға апарып, құйдырып құлан таза жазылып кетті. Қисан қарапайым, өте қарулы малға да, адамға да емі қонған абзал азамат еді. Тағы бір Тұрғали Жұмағалиев және Тауан Тәженов деген азаматтар да бала кезінде қатты ауырып, Қисан атандың қабактың арасы мен мұрынның ұшынан қан алынып айыққандарын айғақтайды. Сонымен қатар Тауан аға Қисан атандың қию тәсілі арқылы тамагы ауырып өлі халіне жеткен Атанғарина, Набат Шантикова, Раушанова, Тайғанина дегендерді емдең жазғаның өз көзімен көргендігін айтады. Бала көтермей жүрген Кербез, Шолпан атты жас келіншектерді де қыып емдең, перзенті болғандығына күгер екендін айғақтайды. Ертеректе, КСРО Жоғарғы Кенесінің депутаты, «Еңбек ері», Темір ауданының атақты жылқышысы - Дәүғариннің жылқысы манқа ауруына шалдығады. Оларды бүкіл Қазақстан бойынша мал мамандары жаза алмаған. Тіпті Мәскеуден келген мал дәрігерлері де дәрменсіз болады. Содан адам емдейтін Қисан қиошуыны шақыртып емдеуді өтінеді. Қисан келе жылқыларды қыып, киенкі ауруын тоқтата бастаған. Мұны көрген Мәскеуден келген мал дәрігері «Кәсіби мал маманы» деген диплом тапсырып кетен. **Зиядин Оразғалиев** зейнеткер - Мен Қисанмен бала кезімнен бірге болдым. Ол кісі қиошуылықпен қатар, кітап ашып жүйке ауруларын да емдейтін. Оған басы ауратын, сал болғандар, тіл-көз, бала тұрмайтындар да көрініп, оны оқып көшіретін болған. Ол құрәзек, құрқұлақ, иттиме, өтеу, бедеу таңдай, тіс және қантамырлары ауруларын да емдең жазған Молотов колхозының Шибұлақ пунктінде оның көрік басатын шеберханасы болды. Бір күні косилкам (шөп шабатын машина) сынып екі өгізбен ауылға келе жатқанда, өгіздерім ала қашып, көрік үйдің босағасына соғып, есігін құлатып кетті. Имене ішке кірсем, көріктің қасында Қисекен көк терге түсіп отыр екен. – Ауырып отырған жоқсыз ба? - деп сұрадым. – Жоқ, ауырған жоқпын. Көрікті тұтата бергенде екі пері «Бұл жерден кет» деп дуга оқыды. Мен қарсы оқып, киналып отырғанда есік құлап, перілер қашып, сен келдің. Содан Қисақен «ол жердің иесі бар екен» деп көрікті басқа жерге аударды. Жын-перілердің жолы болған әлгі жерге қоныстанған екі бала мен олардың анасы науқастанып, Қисанның айтуымен ол жерден

көшіп, науқастарынан айығады. Қилюшы, емші-Қисан атамыздың киелі қасиеттерін айғақтайтын деректер өте көп. Атамыздың жатқан жері жайлы болып, аруағы ұрпақтарын қолдай жүрсін демекпін.

Елге таңымал болған Жоли ұрпақтары

Мен, 2012 жылдың 30 тамызда Алматының Қаскелең қаласының Қарасай ауданындағы Райымбек ипподромында Жоли баба мен Сарман ата аруақтанрына арнап берілген Асқа Ақтау қаласынан арнайы барып қатынастым. Асты **Мұқамбетқали би, Аманжол. Зейнадин, Көбейлер** алқалық етіп, Алматылық бауырластар үйымдастырған екен. Асқа көп үйлер тігіліп, 2000-дай ағайын-туыс, қонақтар қатынасып, аталар рухтартына құран бағышталды. Қазақ халқының ұлттық: құрес, бәйге, қыз қуу, аударыспақ, арқан тарту ойындары етіп, тағыда басқа эн жыр айттылып, өте әсерлі болып өтті. Аталар жайлы тарихшы филологиялымының докторы, профессор Аманжол Қалышұлы баяндама жасап, Асқа қатынасқан қонақтардың лебіздері тындалды. Асқа келген ағайындармен кездесіп, бабалар жайлы көп мәліметтер естідім.

Қазақстан Журналистер Одағының мүшесі-ақын Марат Қабижанұлының осы Асқа арнап әкелген «Ар-намысты бәрінен де биік ұстап, жүретін қазағыма Сарман керек» атты арнау жырын тындал риза болдық.

Ақ басты алатаудың бауырында,
Жиналған дін мұсылман қауымына,
Ақтөбеннің сәлемін ала келдім
Ас берген Жоли-Сарман ауылына.

Аманба асқа келген асылдарым,
Жақсылармен кездеуге асығамын
Құран оқып ата-баба аруағына
Алатаудан естіліп тұр асыл әнім.

Коңырда-Досжан қазірет, Тінембайлар,
Сағырда күміс көмей Таңжарбай бар.
Екібастан Асқаралы батыр шықты,
Жоли, Сарман тарихтың төрінен орын алар.

Батыр болмас жүрегі қолдамаса,
 Ақын болмас іштегі шер қозғалмаса
 Жауызды тұзактауға ақыл керек,
 Аты шықпас алла ісін онғармаса.

Мәнісай мен Шаған аққан суға толып,
 Еліміз жүрген самда көшіп-қонып.
 Өсіп-өнді қарақойлы ұрпақтары
 Қоңыр, Сағыр, Жоли, Екібас болып.

Деректі сөз айтуға ақыл керек,
 Ақылмен ойласпайма батыл жүрек.
 Ар-намысты бәрінен де биік ұстап,
 Жүретін қазағыма бүгінгі құн Сарман керек!

Тәжіғали аға

Қарақалпақстан жазушылар одағының мүшесі, дүние жүзі Қазақтарының 1 және 111-ші Құрылтайының делегаты болып сайланған, Қауымдастық жанындағы аксақалдар алқасының белсенді мүшесі - Тәжіғали Темірқұлұлы 1936 жылы Некіс қаласында дүниеге келген. Ол Қарақалпақстан Мемлекеттік педагогика институтының казақ тілі-тарих факультетін бітірген. Еңбек жолын мұғалімдіктен бастап, мектеп директоры, Қарақалпақстан ішкі істер министрлігінің саяси тәрбие бөлімінің бастығы, Республикалық мұнай өнімдерін жетістіру басқармасы бастығының бірінші орынбасары қызыметтерін атқарып, 1995 жылы зейнетке шыққан. Білімді, парасатты, ақын-жазушы Жоли баба ұрпағы Тәжіғали ағаның жинаған мұрагаттарымен танысып, бабамыздың Жылыс ұрпағы Boқан батыр жайлы деректер алды.

Боқан батыр атақты Барап батырдан екі жас үлкендігі бар, аса қайратты болған. Ел намысын қорғаған батырға халқы ардақтап, қарақалпақстандағы өзі жайлаған таудың атын беріп, «Боқан тау» аталуы оның елге әйгілі батыр болғандығының айғагы. Тағы бір дерек атақты балуан әрі би Әжнияз жайлы.

Әжнияз би Хиуа ханының мөрін ұстаған өз дәүірінің ең атақты, аброй-лы биі. Тарихта белгілі Хиуаға атты шыққан қарулы, қайратты би атағын алған адам. Оның би аталуының кішкене тарихы да бар. Хиуаның ханы Сейтмұхамед бүкіл Хорезім ойпатына сауын айттырып, даңқы алысқа

кеткен, көп елдерден қонақтар шақыртылып, елге әйгілі жүйрік ат, майталман жорға, атақты балуан, мерген тағы басқа да өнерпаздарды қатынастырып, үлкен Ас береді. Тойда қурес басталып, Иранның «шынжырлы» палуаны құреске шыққан қарсыластарының бәрін жығып, ханға « маган қарсы келер тағы да палуанын бар ма?» деп айқайлайды. Хан, - Мына құтырған «қызылбасқа» қарсы шығар бір ұл тумағаны ма?-деп қамығып тұрганда, 19 жасар Хиуа медрессесінің шәкірті, Жолидың Жылыс үрпағы Әжнияз ортаға шығады. Хан батасын беріп, Әжнияз әпсөтте аюдай ақырып мақтанып тұрган ирандықты шалқасынан түсіріп, жеңіске жетеді. Бүкіл хорезім елін мазақ еткен сырт елдің балуанын жығып, ел намысын қорғап қалған Әжниязды хан сарайға шақырып, он қолы етіп, сый-сияптын көрсетіп, қолына мөр беріп «Әзнияз би» атанады. Жоли үрпағы иеленген сол мөр үрпақтан-үрпаққа жалғасып, **Одақбай би, Нысанбай би, Ержан билер** Амударияның арғы жағына билік еткен. Тағы бір шешендігімен Хиуа ханың таң қалдырып бас игізген Жоли үрпағы **Қайпы би** болған. Оған хан Қонырат елін билеуді ұсынып, көп жер берген. Ол Жоли бабасындай мырзалық жасап, жібек жолы бойына қонақ үй салдырған. Қырдан келген қазактар сол жерге қонып, базарын базарлап қайтатын болған. Жылыс жолидың үрпақтары оқыған ілім-білімді болып, олардан акун, ищандар көп шыққан. Хиуа хандығы құлаған кезде Жоли **Сейілхан** Хиуа Республикасының оку минistrі міндетін атқарған. **Сейтнияз ақун, Қарақум ищандар мешіттер салдырып, медреселер ашқан.** Осындай оқымысты **Мамыт ақунның ұлы Жақсылық жырау** бесқалада алдына жан салмаған атақты Жоли жырау атанған. Оның шәкірттері-**Дариябай, Құдайберген, Төребай жыраулар** елінің ақтандай жыршылары болды.

Кеңес дәүірінде колективтендіру басталып, бай мырза, би, молдалар кудаланып, қашып көшу салдарынан ашаршылық болып, ел қырғынға ұшырады емес пе? Сол себепті Әулеата жерінің халқы сиреп қалып, үкіметтің арнайы жарлығымен Қарақалпақстаннан 1000 үй отбасы Әулиеата жеріне көшіріледі. Міне осы көшпен келген **Отмагамбер бидің бауырлары-Досан би, Өтеш билер** Ұлы Отан соғысы кезінде соғыс балаларына бас-көз болып, қамқоршы болады. Елге қадірлі Өтеш бидің немересі **Мамытұлы Абылай** үш жоғары білімі бар Маңғыстаудағы ірі кәсіпкер. Өзен қаласының ірі кәсіпкери **Сабырұлы Амангелді** де еліне силы азамат.

Сөзге шешен шежіреші **Досан би атаның баласы Тіржан інімнің жинаған мұраларын сөйтеп көрейік.**

Қодар Қалмұратұлы-Жоли бабаның Жылыс Ата үрпағынан шыққан атақты қайраткер тұлға. Ол, 1007 жылы Қонырат жерінде дүниеге келеді. Еңбек жолын 14 жасында қойшылықтан бастаған ол, Төртқұл ауыл шаруашылық техникумын бітіріп шығып, Беруний, Қонырат, Хожаелі, Шымбай райондарының МТС директоры қызметін атқарады. 1941-1955 жылдар аралығында партия қызеттерінде болып, Кегейлі, Қараөзек аудандарының бірінші хатшысы, обком партияның ауылшаруашылық белімінің менгерушісі болып істеп келіп, Өзбекстан обком партиясының хатшысы қызметтерін атқарады. Қодар Қалмұратов Қарақалпақ АССР-ының Орталық Партия Комитетінің мүшесі болып, екі кезек Жогарғы кенесінің депутаты болды. Ол, Қарақалпақстанның ауылшаруашылығын өркендетеуге үлесін қосқан қайраткер тұлға азamat.

Қарақалпақстанның белгілі заңгері, көп жылдар бойы Республикалық сottың тәрағасы, бас прокуроры қызметтерін атқаған Жоли атанаң үрпағы **Жарманов Қазмағамбетті** айтпасқа болmas. Ол азamatта заманның небір аумалы-төкпелі кезеңдерін басынан өткөріп, елдің адамдарына қорған бола білген, халқының алғысын алған тұлға болған. Жамбыл облысында екі рет «Еңбек ері» атағын алған алтын жүлдізды **Жақсылық ұлы Ақын** еліне таңыман азamat болып өтті. . Ал енді «би» деген атауға келер болсақ, ол, ел сеніміне ие болған, шешен, ұшқыр ойлы, қара қылды қақ жарған-әділ ел намысын, арын арлап қорған бола білген тұлғаны атаса керек. Өткен заманда әр елдің, әр ру-тайпалардың, ақсақалдары, ру басы, билері болған. Қазіргі өркениетті мемлекеттерде ел билігі коституциялық заңдарға негізделіп үкімет чиновниктері билік етеді. Эрине ары таза, әділ, елдің қамын ойлар басшы болса? Ал біздің Жоли баба үрпақтарының мойындаған өз би бар. Еліміздің белгілі ғалымы, филология ғылымының докторы, Жоли үрпағы- **Аманжол Қалышұлының** 2002 жылы жарық көрген «Сүйеубайдың Асы» атты еңбегінде, Алматы ауылшаруашылық институтының инженер-механик мамандығын алған, ұлт жанды, халқының алғысына беленген Жоли баба үрпағы-Сүйеубайдың Мухамбетқали жайлы әңгімелер баяндалады. Ол сонау студент кезінен-ақ Батыр бабаларымыздың тарихын қалыптастыруға жұмыстانا жүріп, Алматыдағы қараусыз қалған Райымбек батырдың бейітінің басына кесене орнатуға үйтқы болады. Оның бұл іске үйтқы болды, атсалысты деу ғана аздық өткен болар еді. Ол осы күмбездің көтерілуінің бас-аяғына дейін жарғақ құлағы жастыққа тимей жүріп жұмыстанды. Ол тұрғызған екінші кесене **Түркменстан** жеріндегі

«Оғыздың құмында» қалған, ру басы, Жоли ұрпағы Сүйеубай атаға тұрғызған күмбез еді. Бұл жайлы ақын ағамыз Тәжігали Теміркұловтың жазған жырларынан бабалар жайлы көп деректерге қанық боламыз. Былғалақ заманда елден кеткен бауырлардың егемендіктің арқасында Отанға қайта оралуларына жағдай жасалып жатқан мүмкідікті жузеге асырып, елге оралғандарға көмегін көрсетіп қамқор болған азамат Мухамметқали Сүйеубайұлын -бауырластары «би» деп таныды. Сөйтіп Алматы өніріндегі Жоли ұрпағының би, ру басшысы-**Мухамбетқали би**. Ал енді тегіне тартып талантты да, талапты болып туған Жоли ата ұрпақтарының кеңес өкіметінің әр қаласында жоғарғы оку бітіргердері көп болды. Өзім күэ болған 1963-64 жылдары Таңкент қаласында жоғарғы оку орнындарында оқыған Шымбаев У, Көшетов Т, Төлемісова З, Отениязов А, Нұртазаев Ә, Алдабергенов А, Тәжігалиев Ж, Жолдасов Ә, Қожабаева З, Өтегенов К, Жұмашов У, Жылкелдиева Л, Ержанов Ә, Мұқашев Д, Жолдасов С. Отаров А. Бұлар бір ташкент қаласында оқып шығып, әр саланың маман кадрлері болып қызмет атқарған Жоли жастары. (төменде түскен фотасы бар). Ақтау қаласындағы табындардың би болған **Тәуекелұлы Серік** аса дарынды бауырмал азамат еді. Оның 2000 жылдың жазған «Ағаға толғай» атты өлең жолдары, оның ақын да екенің айғақтайтын еді.

Сарман Ата

Казак халқының ішінен шыққан ойшыл, сөзге шешен, тапқыр адамдар жөнінде айтылып жүрген аңыз- әңгімелер көп-ақ.

Бір кездегі сондай әйгілі адамдар аңызға айналып, уақыт өте осындағы ерекше, бір туар абзал аталарды әр ұрпақ өзіне теліп бәленше-түгеншенің әңгімесі етіп жатады.

Оқінішке орай кейбір абзал аталар жасаған мұралар, аты елге ертелеу тараған аңыз иелеріне тели салынады (Қожанәсір, Алдаркөсе т.б.)

Бала кезімде елдің үлкен қарттары «балам шыққан тегінді айтышы» деп жеті атамды айтқызыбак болатын. Мен сонда саусағымды санап:

- Табын, Табынның Қарақойлысы, Қарақойлының Жолиы деген кезде
- Ә, ит сатқан Жоли екенсің ғой,- деп мейірлене күлетін. Мен қатты на-
мыстынып, әрі қарай (саусақпен ата тізбектеуді) тоқтататынмын.

Осе келе Сарман ата жөніндегі әңгімелерді естіген соң риза болып, мақтан тұта бастадым.

Ал енді сол ауыл қариялары айтқан Сарман ата жөніндегі әңгімелерді ұрпақтарға баяндап берейін.

Бұдан 30 жылдай бұрын Жұлдыз журналында жарияланған Ақмешіт (Қызылорда) өнірін мекендерген Табын Сарман би ата жөнінде жазылған мына бір мәліметтер санамда әлі күнге дейін сақталыпты.

... Бұдан 300 жыл бұрын Сыр бойындағы Табын Сарман биге ел ақсақалдары жиналып келіп Хиуа хандығы қазақтың жеті батырын алдап шақыртып алып өлтіргені жәйлі айтып, **Сарман биге** Өзбектерден кек қайтаруды өтінген. «Сарман кү» атанып хивалықтардан кек қайтарған. Табын Сарман атаның да тағдыры сол ағалары тәрізді Хиуа ханынан ажал тауып тынады.

Ал аты аңызға айналған Сарман куды Хива сарттарынан кек алуға итер-мелеген тағы бір жағдай, қыр қазақтарының ойға базарлауға керуен тар-тып барғанда «асқабақты қауын, бұрышты алма»-деп қыр қазағын келеке етіп күліп, малдарын арзан алып, мазақ болғанындығы да еді. «Өзбек өз ағам, сарт садағам» саудагер Хива сарттарының, дархан көnlіді қазақты майда қылықпен алдауы да, Сарман атаның арын жаныған еді.

Сарман кек қайтаруға шығады. Әр халықта да кездесетін майдалық әрекет пен дүниекорлық сөздер, саудагер сарттарға бағытталса керек.

Кең даладай, дархан пейілді қазақ ішінен шығып, пысықсынған сарттарға өнерін көрсеткен

Iрі тұлға

Қазақтан шыққан талай-талай ірі бар,
Қазірет ищан, Бекет ата пірі бар,
Алдар кесе, Жиреншедей тұлға бол,
Ел намысын қорғап өткен
Iрі тұлға-Сарман ата күы бар.

дей келе ел аузында сақталған Ата жөніндегі әңгімелерді баяндайын.

Сарманың хан олжасын бөлуі

Хиваның ханы қасына еріткен үзірі, нәкерлері бар бір көлдің басында құс атып, саят құрып жүреді. Ханың тобы біраз құс атып ханың алдына әкеліп үйеді. Санаса бес құс. Хан ойланып уәзіріне «мына құстарды екеумізге тендей етіп бөл» дейді. Уәзір бес құсты тендей етіп қалай бөлерін білмей қатты қиналады. Сасқалақтап тұрған ол түйелі қазақты алыстан көріп, тығырықтан шығар жол тапқандай қуанып қалады.

Қырдан атан түйеге мініп ойға келе жатқан Сарман көл басындағы

құс атып жүрген хан тобын көріп соларға қарай бет бұрады. Жолда қаңғалақтап ұшып келе жатқан бір шүрегей тартар құсты атып алады. Сөйтіп олжасын қанжығасына байлап хан тобына жақындейды.

Үәзір ханға:

- Хан ием, төрелігіңе құлдық, анау келе жатқан қазакты сөйлетіп қызықтайық. Сол шешсін сіздің бұл терең ойлы сауалыңызды – дейді. Хан өзі құрған тордан үәзірдің жол тауып кеткеніне масаттанып:

- Жарайды, келсін күтемін – дейді.

Сарман хан тобына жақындал келіп, түйесін шөгеріп сәлем беріп салт бойынша саятшылардың олжасынан сыбаға сұрайды. Хан аңғал қазакты бір мұқатып алмақ оймен :

-Мына атып алған бес құсты үәзір бөле алмай тұр еді. Сен сыбаға сұрадың, енді осы құстарды ушеумізге теңдей етіп бөліп, үлес жаса, – дейді.

Сарман ханның ойын тез түсініп, өзі атып алған шүрегей тартар құсын қанжығадан шешіп алыш:

Улесіме үш үйрек,
Сыбағама қоңыр қаз.

Екі сартқа бір тартар,
Аққуды Сарман түйеге артар.

-деп хан мен үәзірге өзінің олжасын беріп, ханды сөзден жығып барлық олжасын алыш кеткен екен.

Ит сатқан Сарман

Жыл сайын қыр қазактары (Жем бойы, Ойыл, доңыздау өнірі, Ақмешіт аймағы) ойға түсіп керуен тартып мал айдап барып Хива жәрменкесінен керекті заттары мен азық-тұліктегерін алыш қайтады екен. Осында керуен жасақтап Сарман ата Хиваға жақындал барып қонады. Жол- жөнекей сарттардан кек алу мақсатында жолда кездескен бір үлкен итті атып алады. Түнде қонған жерінде әлгі иттің бас – сирағын кесіп тастап жақсылаш үйтіп, қонаға сойылған қойдың басын сирактарын сол иттің етіне қосып, ертесіне өзбек базарына алыш шығады.

Қан базардың ортасына тұрып алыш жар салып «Қырдан келген қырмызы ет, алам деуші жылдам жет, алмағаның итке ұқсамай әрмен кет, алғанда арманда, алмағанда арманда» деп тұрғанда сол қаланың әкімі үйіне мейман келіп базардан «ет алуға» келеді. Сарманның айтқан сөздерінен сеніп, қойдың басы мен жұп-жұмымыр етіп үйткен иттің етін мақтауы жетіскең соң түгелдей алыш кетеді.

Әлгі бай өзбек үйіне келіп, «қырдан келген, үйтілген қойдың еті» деп, мақтап қазанға салады. Су ысып қайнар – қайнамастан-ақ ет қазан қақпағын бұлкілдете бастайды. Талай ет пісіріп, аспаздық өнердің шегіне жеткен өзекен бұндай сүмдықты көрмепті.

Ашып қарап еттің қойдікі емес, иттің еті екенін біледі. Ол дереу қасына жасауыл ертіп әлгі ит сатқан қазакты іздейді. Сөйтсе Сарман әлгі жерден сәл әрілеу барып басындағы беркін теріс киіп, бір көзін желімдел алып тоң май сатып жар салып отырады.

Өзбек байы базардан Сарманды көріп «Шу қазактың өзі ку, бірақ мына бір, көзі көр екен, ә» деп, танымайды. Сарман кесекті тесіп, майға салып, алдын ала дайындаған жерінен жусан таяқшасын еткізіп «еріп түр ау, еріп тұр» деп, мақтап-мақтап көрсетіп сол байға тоң майды сатып жібереді. Бай мейманына ет асып бере алмай, енді палау пісіру қамына кірісіп, әлгі тоң майды қазанға салса, быж-быж етіл майы еріп кетіп кесектер шыға келеді.

Сонымен базарда әр өзбекті бір алданғанды екі алдап, Сарман кетеді. Бұл сөз елге тарап «Итсатқан Сарман ку» атанады.

Мешітке барған Сарман

Бір күні Сарман өзбектің бір диханына ат- түйесін тастан кетіп, базар аралап, өзекендерді жер соқтыра алдап, артынып-тартынып диханшы өзбекке келеді. Ол «түйенде бақтым, ақысын бер» дегенде үндемей шапанын шешіп, астықты суырып жатқан диханшының жел жағына шапанды көріп астықты тазартпай қояды. Дихан әкімге шағынам деп оны қорқытпақ болғанда, оған сол жердін әкімін де кулығын асырып алдап, жаздырып алған «Желдің бастығы» деген қағазын көрсетіп, ақы бермек түгілі астығын қосып бергізіп әзер құтылатындағы етеді. Сөйтіп елге келе жатып жолда бір үлкен мешітке кездеседі. Соған қарай шағын көліктерін жетектеп бет бұрады. Артынып-тартынып келе жатқан мұны алыстан көріп отырған мешіт имамы «косы келе жатқан анқау қазақ болар, соны алдап малын алып қалайық» деп өзінің көмекшілеріне сөз салады. Сөйтіп олар келісіп тұрғанда Сарман мешітке жақындал:

- Ассалау мағалайкум, бұл кімнің үйі қонуға бола ма?- дейді мешітті білмегенсіп.

Молдалар іздегеніміз көктен емес жерден табылды «анқау қазакты құдайдың өзі жіберді» деп бас иманға барады.

Оны шайтан тұртіп «ия, құдайдың үйі» деп айта сал дейді. Молдалар

«құдайдың үйі» дегенде, «сол құдаймен сөйлесуге болар ма екен?» дейді Сарман аңқаусып

- Ия, болады, бірақ ақы төлейсің. Сарман да олардың тұзаққа түскенін ангарып:

- Ия, ия, бар тапқаным сендердікі, тек құдаймен сөйлестіре гөр - деп жалына бастайды.

Әлгілер бас имамды «Құдай» етіп масахана ішіне отырғызды. Ұзын бойлы, сіңірлі Сарман қонышына сұға салған сегіз өрме дырау қамшысымен ішке кіріп масахана ішіндегі «Құдайға» жақындал.

- Экемді алған құдай сенбісің? – десе

- Ім, ым,—деп дыбыс береді «Құдай»

- Шешемді алған сенбісің?

- Тақыр кедей қылған, құдай сенбісің? - деп жақындей береді.

«Ім, ым» деп ыңыранып мәз болып отырган «Құдайға» жеткенде қонышынан қамшысын суырып алып, «Тап әкенді, сендей Құдайдың» деп имамды сабап,сақалынан сүйреп отырган жерінен алып шығады.

- Ал енді сендей құдайдан безген күнәхар калірді, Алланы мазақ еткенің үшін қазының алдына апарамын, жазанды тартқызамын - деп сүйрей жөнеледі. Имам қатты қорқып, жалынып-жалпайып, әке-көкелеп, ат шапан айып тартып, «аңқау қазақтан» әзер құтылады.

Міне сөйтіп Сарманқу молда имамды да алдап, малын алып кетеді.

Ханға барған Сарман

Сарманның аты елге жайылып, бүкіл өзбек іші қүніреніп кетеді. «Қырдан Сарман келсе, Алладан пәрмен келеді» - деген сөз тарайды. Бұл сөздер мен Сарманнан жапа шеккендер әнгімесі Хиуа ханына да жетеді. Хан намыстанып соншама ақыл айласы мол бұл қазақты көрмекке ұйғарып, арнайы адам жіберіп Сарманды ордага алдырады.

Сарман Хиуаға келгенде бөлек үйге түсіріп, күтім жасап ертесіне хан алдына шақырады.

Өзбекті қан қақсатып, аты шыққан қазақты қалай да сөзден не айладан сүріндіріп, көзін күртуды ойлаған хан өзбек ішінен өнерлі, айлалы дегендерін жинап ордага шақырған екен.

Олар әрқайсысы өз білгенінше сөзден ұтпақ болғанда Сарман оларды бір сөзбен - ақ тоқтатып, аузын аштырмайды. Олардың әрекетінен ешқандай қайран болмасын сезген хан бір айла тауып «бұл сөзшен болғанмен боқтасуды білмейтін шығар» деп боқтасу жарысын өткізбек болады.

- Ал Сарман сөзшендігінді көрдік, бізде жақсымен қатар жаман да болады, ақ пен қара тәрізді бүл да өнер. Мынау менің бір боктампаз адамыммен боктасып жарысасың, жеңілсөң жазанды аласың – дейді.

- Хан тақсыр, оны да көрейік - дейді Сарман. Хан боктампазына белгі береді. Ол бір сүт пісірім уақытта: «әнәнді, қекенді, дәденді, атанды, баланды, әйелінді» деп боктап барып бір айтқанын екінші қайталаган кезде

-Тоқта. Болдың ба боктап? – дейді.

Хан сөз кезегін Сарманға береді. Сонда Сарман қу шұбыртып ала жөнеледі «Иір - иір көшенді, үйде отырған шешенді» деп көшеден бастап аяқ-табақ, қазан-ошақ, ішкен шайы жеген палауы бәрін арамдап келіп, қаладағы әкім, мешіттегі молда, бек- бескзада, хан төңірегіне отырғандарды боктап, ханға жақындал қалғанда хан абыржып.

-Болды-болды, сен жендің-дейді.

Хан Сарманды қонақ үйге күтүге жіберіп уәзірлерімен кеңес құрады. Сарманды сүріндірер амал-айла таппай уәзірлер ханның өзіне салып «Ханда қырық кісінің ақылы бар деген. Өзініз бір жөнің таппасызы бізден қайран жоқ»-дейді. Хан айлаға көшіп қырық уәзірді есік алдындағы хауызға тырдай жалаңаштандырып түсіріп бір-бір жұмыртқа тықтырып қойғызады. Ертесінә хан ордаға кірген Сармарға

- Ел айтса айтқандай екенсің, ал енді бір ойын ойнайық, жеңілсөң жазанды аласың – деп ескертеді.

- Хуп тақсыр, мен дайынмын дегенде - хан Сарманға ойынның шартын айтсып, тырдай жалаңаштанып хауызға түсіп одан шыққан соң алаңға тауық болып жұмыртқалай керектігін айтады.

Сарман сәл ойланып келісім береді. Сарайдағылар түгелдей «Сарманның құрыған жері осы болар» деп ойлайды.

Келісіп қойған уәзірлер хауызға түсіп тыққан жұмыртқаларын алақандарына жасырып әкеліп ортаға бір-бірден жұмыртқалайды. Кезек Сарманға келгенде ол да шешініп, суға түсіп қайта шығады.

Барлық жиналғандар іштен тынып, Сарманның жеңілгенін көруге асығады. Сарман судан шығып екі қолын қомдап қанат қылып қоқыланып «Кү ка-ре -ку» деп қатар-қатар тауық болып отырған уәзірлердің бірінің үстіне қона кетеді.

Хан түсінбей «бүл не?» дегенде:

- Хан ием ханда қырық кісінің ақылы бар деуші- еді, сіз түсініп, әділ болады деп ойлаймын. Қырық мекиен болғанда, бір әтеш болмай ма?

--дегенде хан ұтылып, бұны жеңе алмасына көзі жетіп, өтірік құліп отырып-ақ Сарманды құрту жолын ойластырады. Бір мыстан кемпірге тапсырма беріп үзенгісіне у жақтырып жібереді.

Сарман елге жетіп, жолда ауырып, у өтіп уланып өледі. Жақсының өзі өлсе де, сөзі, игі ісі, өлмек емес ел-халқы әлі айтып келеді.

Қасиет қонған аталар

Дүние жүзіндегі әлем халықтарының қай дінде болмасын, бәрінің мойындастын бір тылсым күші, Алланың құдіреті екені баршаға мәлім. Аллатагаланың өзінің сүйікті пендесіне дарытқан қасиеттері арқасында, адам өз ортасынан ерекшеленіп көреген, пайымдағыш, небір кереметтер көрсете алатын қабілетке ие болады. Сонау жаратылыстың басталуынан бері қарай, Алла дарытқан сондай қасиет иелері өлдің есінде сақталып келеді. Манғыстау өңірін Асанқайғы ата «Жер үйік», - деп атап, байлықтын ордасы боларын айтып кеткен. Осы киелі топырақта пір Бекет ата, аруакты батыр БараЬ аталар өмір сүрген.

Қасиет дарыған аталар жөнінде жазбақ болғаныма біраз жыл болса да, 70 жылдай санамда атейістік көзқарас қалыптасқан менің әңгімем оқырман қауымға аңыздай, ертегідей болып қабылданар, құлкіге қалармын деп қорқақтап жазбаған едім.

Кеңес дәүірінде білім алып, бақай-шақайма дейін атейістік, материалистік насхаттар ұялап өскен мен де Аллатагаланың кейір пендесіне айрықша дарытқан қасиеттерін мойындармай келгенмін.

Бәтет атамнан басталып ұрпақтан-ұрпаққа дарып, келе жатқан қасиетке енді көзім жеткен кезде ғана барып ұқтый, сендім.

Ал енді сол атеист пенденің санасына сәуле түсіп, Алланың құдіретінің молдығына көзі жеткен жайларды жазып қана аталар жөніндегі кереметтерге көшпекпін.

Құдірет күшін тану

Алдабергеннің екінші баласы Қали 1907 жылы Ақтөбе облысының Устірт, Сам, Бейнеу, Доңызтау, Қоңырат аралығындағы ата мекенде, көшіп-конып жүріп, дүниеге келеді. Әкем жайдары, өнерлі, ойын дұрыс жеткізе алатын зейінді адам болатын. Бірақ көп әңгімелерді білгенмен де сұрамасаң өздігінен әңгіме айтпайтын. Ал, анам-Шарбану керісінше сәл қолы босап, отбасымыз жиналғанда өткен өмірінен, естігендерінен әңгіме шертіп отыратын. Анамның енесі Ақсебеннен естігени:

Қали көш үстінде туылып, оны бесігімен түйенің қомына таңып тастайды. Көш әлегімен жүріп, екі күн өткенде, «Өліп қалған болар» деп, қараса бармағын сорып жатқан баланы көреді. Бұл мүмкін емес жағдайда көш тоқтағанда жиналғандар көріп, таңқалып, «Баланың аман қалғаны аруақтар желеп – жебеген болар», деген де қойған.

Медицинада бар- жоғын білмеймін, шешемнің айтуы бойынша, әкем ана құрсағында үш жыл бұғып жатқан. Бұл әулеттің ұрпактары бойлы ірі болып келеді. Ал әкем әлгіндей жағдаймен туылып, аласа бойлы, кішкене денелі болғанмен де, өте шымыр қайратты еді.

Ұлы Отан соғысына дейін Әулиеатадан ағасы Әбдір ұйымдастырған колхозда бригадир болып істеп, колхоздастыру кезінде науқандық шаруаларға өз үлесін қосты. Соғысқа қатысып, үш жерінен жарақат алып, омырауы толы орден- медальдармен аман оралды. Соғыстан соң ауыл шаруашылығын қалпына келтіру кезеңінде де, белсенді қызмет атқарып Аса өзені бойындағы Рахат колхозында бригадир, ферма менгерушісі болып 26 жыл жұмыс істеді. Партия мүшесіне етіп, төрт колхоздың аймақтық депутаты болып, әлеуметтік істер мен халықтық жұмыстарға да араласады.

Шешем- Шәрбанудың шықан тегі, Қарақойлы Лабактың, Ер Созақ атанған әулеттіңің Көшер бидің немересі. Әкесі Мыңбайға қадір тұн көрініп қасиет дарыған. Шәрбану 1914 жылы әкесі жеті ұлдан кейін тілеп жүріп көрген бір қызы екен. Бұлардың да көші- қоны әкем аулымен бір болған.

Бұл екеуінің бас қосуларының өзі бір ұзақ әңгіме. Олар, ел басына наубет болып келген ашаршылық жылдары, Қарақалпақстанның Кегейлі қаласында кездесіп, кемемен Арапға жетіп, одан пойызға отырып, Әулиеатаға баар көш үстінде қосылады. Шәрбану да жаңа ұйымдаşқан колхозға жастық жігер қайратын аямай жұмсал, стахановшылар легімен озат болып, бірінші бесжылдықтың қорытындылаушы жылында «15 жылдық Қазақстан» белгісін алып енбек еткен.

Біздің үй Жамбыл облысының Еңбек, Рахат колхоздарында тұрып, 1957 жылы Қарақалпақстанға көшкен болатын. Жоғарыда айтқандай

анамның би ата- тегіне тартқандығы ма айтылған сөзге құлақ түріп, кеңес айтуға ықыласты еді. Енесі Ақсебеннен естігендері зердесінде қалып, Қарақалпақтың Хожелі қаласына барысымен- ак, көп іздеу салған заты- атамыз Қарадан Қарабас ата ұрпағына мұра боп қалған қорғасын салған қалта болды. Анамның көп айтатыны Қара атасының, құмандығы дәрет суы қорғасын болып үйіғаны, оны үш баласы бөліп алғаны, Қарабасқа тиесілі бөлігін қыздар ұрлап әкетіп, Қарабас ашуланып қызы аулын шаппак болғанда кие иесі Қара тоқтатып: (ол кезде тірі болған)

-Қой, балам, олай етпе, қасиет ұрланған қорғасында ма әлде кие қалтада қалды ма ол бір Аллаға ғана аян. Қалтаңа ие бол-деген екен.

Шешем мені оқудан келген сайын қасына ертіп алып, Қараның үш баласының бірі Боканаштың ұрпағы, Нұртаза әкейдін үйіне апарып, бірінші сол үйден дәм татқызатын. «Сол үйдегі әжайде қорғасын бар, соны көресің» -деп мені талай әлектеген. Бірақ әжай де мықты, әртүрлі сылтау тауып көрсеткен жоқ. Сондай бір барғанымызда:

- Аманжан, мынау Қара атаңың сақинасы-деп менің үш саусағыма сыйып кететін мөр тәрізді домалақ жүзі бар, күміс сақинаны берген болатын, оны анам ақ шүберекке орап сақтап жүретін.

Қазір сол абзал анашым дүниеден өткен соң, ол кісінің сабылып іздеу салған мұрасы-«Қорғасын қалтаны» өз көзіммен көріп, аңыз емес, шындық қасиет екендігіне көзім жетіп сендім. Ия, ете кеш сеіндім.

1998 жылы Әбдірден қалған жалғыз қызы Ұлболсын қатты науқас болғанын естіп, Тараз қаласына алып ұшып жеткенбіз. Сол сапарда анашымның көп іздеғен қорғасын қалтасының құдіретімен аяғын баса алмай қалған қарындастымын жүгіріп жүргенін көріп, тебіреніп жазған «Қорғасын қалта» оқиғасын ұсынамын.

Қорғасын қалта

(«Маңғыстау» газеті 6-қараша 1998ж.)

- О, құдірет! Бұл неткен керемет! Аңыздың шынға айналуы-деген осы екен ғой. Алдымағы ұзыны мен көлденені сынық сүйем келетін, түп жағы доғалдау етіп тігілген әсем қалтаға қарай беремін. Жұғанда жарқырап шыға келетін түрікменнің әсем кілеміндей өрнектелген аса шебер етіп тоқылған қалташықтың он жақ шетіндегі бауы іріп, сөгіле бастапты. Мұндай шебер тоқылған дүниені алғаш көруім. Қалай дегенде де бұл менің, бесінші атамнан қалған мұра еді, дегенге сенгін келмейді. Бірақ солай.

1931 жылдары Голощекин әлегінен халқы сиреп қалған Әулиеатаға (Жамбыл, қазіргі Тараз қаласы) арнайы жарлықпен Ақтөбе, Қарақалпақстан аймағынан мың үй көшірілген болатын. Сол көштің бірін бастап барған менің әкемнің ағасы Әбдір еді. Олар Жамбыл облысынан Қызылқайнар, Жасөркен колхоздарын үйлемдастырыпты. Әбдір әуелі Жасөркенде ауылдық кеңестің төрағасы, кейін колхоз бастығы болған. Ол соғыс кезінде ауырып қайтыс болады. Өзі үйлемдастырған колхозында үкімет тарапынан кісілер қатынасып қызыл кірпіштен белгі қойып жерленді. Сол Әбдірден бір қызы қалып ол Жамбылда тұратын. Кезінде шешем сол қызды іздел барып, бір көргенім бар еді, содан байна-лыс үзіліп қалған. Арага 20-жыл салып сол қызы-Ұлболсынды іздел келіп, үйінде отырмыз. Жанағы қалта оқиғасы осыдан басталады.

Ұлболсының үйіне келгенімде алдыннан бірінші болып шыққан оның кенже баласы Мейрамбекке дәптер алғыздым. Оған нағашы жүртyn та-ныстырып жаздыра бастаған едім.

- Нағашын-Табын. Табынның Қарақойлысы, оның Жоли тармағы – деймін ежіктеп. Жолидың Амандығы. Амандық атаға Алла нұрын төгіп, қасиет дарыған. Амандықтан-Дауыл, Дауылдан-Тәпеке, Тәпекеден-Қара туады. Қара атамызға да Алла ерекше қасиет беріп, тәңертең дәрет сүы құмандыңда корғасын болып үйип қалады. Бұл құдіретті көрген ұрпактары құманды арамен кесіп бөлісіп алады.

Міне, мен осы Қара ата жөнінде айта бастағанымда қарындасым Ұлболсын орнынан тұрып барып, төргі үйден осы тұмаршалап тігілген қалтаны алдыма қойған.

- Аға, бұл маған 56-жылдан соң қайта оралған зат еді-дейді толқып.

Ұлболсын екі жасқа толар-толмастан жетім қалып, нағашы әжесі Мөртай тәрбиесінде қалады. Соғыс басталып, біrlігі бұзылмаған үлкен әулеттің ерлер жағы әскерге алынып, бала-шаға болып қалады.

Бұл әулеттің атадан балаға мұра болып келе жатқан киелі қалта әжеміз Ақсебенде (Әбдірдің анасы) сақтаулы болатын. Ақсебен дүниеден өтер шағында үлкен келіні Рыстыны шақырып алып, қалтаны беріп, аманатын тапсырған еді. Рысты соғыс кезі күнкөріс жағдайымен тұрмысқа шығып кетіп, киелі қалта шешесі Мөртай қолына өтеді. Мөртай құдағайы Аксебенмен сырласып жүріп бұл қалтаның қасиетін білетін еді. Ол көп жылдар перзент көтермей жүрген сіңілісіне қалтаны беріп «Бұл киелі қалта! Дәрет алып тазаланып, Алладан тілеу тіле, таза ұстап кәдірлеп сақта» деп тапсырады. Жылдар өтіп Мөртай да дүниеден озады. Міне сейтіп соғыс әлегімен киелі қалта із-түзсіз жоғалған болатын.

Бір күні Ұлболсын қатты науқастанып жүре алмай қалады. Сөйтіп жүргенде рамазан айы- ораза кезінде көптен бұл үйге аяқ баспаған Мөртай әжесінің сінілісі келеді. Ол ұялған сыңай таңытып «Ұлболсын, қалқам, Мөртай апам қайта-қайта аян беріп мазамды алып жүр. Мына қасиетті қалтаны табыс етпекпін. Әруағынан айналайын сенің Қара атаңның қорғасын салған қалтасы себеп болып, өкшем қанамай жүргенде перзент көріп едім. Өстім, өндім. Енді өзің ие бол» - дейді!

Ұлболсын сақтап қойған қорғасын салынған қалта- осы. Мені таң қалдырған да осы – қалта Содан дәрігерден ем болмай емшіге барып көрінгенде Ұлболсынға әлгі емші «Үйінде бір қасиетті зат бар ғой, оны неге қадірлемейсің» дегесін ғана қалтасы есіне түсіп шифонер ішіне та-стай салған киелі қалта жатқан жерінен алышып, ақ шүберекке оралып тігіп, қастерлеп жоғары ілініп қойылған екен.

Шешем марқұмның осы қалтаны көп іздел, тірісінде абысындарын, қыздарды біраз аралап еді. Енді сол қасиетті қалта араға жылдар са-лып табылып отыр. Біздің бесінші әжеміздің мәнерлеп тігіп тоқыған қалтасы Ұлбосын қарындастымын төрінде ілулі тұр. Бабалар әруақтары ұрлақтарын желеп-жебеп жүрсін, әумин демекпін.

Көрегендік

Бұл менің әруақтың барлығына, Аллатагаланың құдіретінің молдығына көзім жетіп, сенімсіздік пейілден арылған күнім болды.

Бұған дейін де түстей болып келген жағдайларды айта кетейін. Бұл да аталар жайлы әңгімеге барада тікелей жол болар деп ойлаймын.

Шешем марқұмның көрегендігі мені сонау студент кезімде-ақ та-лай таң қалдырған. Ол кезде казіргідей «Айшылық алыс жерлерден жылдам хабар алғызыған» байланыстың жок кезі. Ақпарат, хабар-ошар тек хат арқылы болатын. «Ананың көнілі балада, баланың көнілі дала-да» дегендей мен сол хатты кейде жазып, кейде жазбай-ақ каникулге келетінмін. Мені таң-тамаша қалдыратыны анам қашан келсем де мен түсер вагонның алдында күтіп алатындығы еді.

- Апа-ая! (Мен шешемді апа дейтінмін) менің келетінімді қайдан білдің,- дегендеге: -Түс көріп-дей салатын. Үйге келгенде екі босаға толған жазулар болатын. Мектепте оқытын інім Тәнірбергенге жаздырған күндер тізбесін оқып «Мына күні не болды?, ана күні ауырдың ба?» деп сұраудың астына алатын. Көбіне мен қиналған кездерді айна- қатесіз көріп отыратын.

1960 жылды Ташкент тепловоз жөндеу зауытындағы болат құю цехінде істейтінмін. Бір құні жұмысқа келіп, ішім қатты ауырған соң дәрігерге бардым. Олар әй-шай жоқ дереу «апендицитсің» деп ауруханаға жатқызып, соқыр ішегімді алып тастады. Ауруханада үш күн жатып, жазылып жатақханаға келе жатсам, алдында әкем тұр. Шошып кеттім.

- Аға, (әкемді солай атайдынын) қайдан жүрсің, неге келдің болды таңдана сұрағаным.

- Шүкір, шүкір аман екенсің әйтеуір, «Пышаққа түсті» деп еді. Сау екенсің, енді қайтамын-деп, Ташкенттің көк майса шөптерінің үстіне отыра қалып, оң аяғының етігін шешіп, табанына салған ақшаларын ала бастады. Мен қатты таңқалып сонау мың шақырым алыстағы Қарақалпақстанда тұратын бұлар тұрмақ, қасымдағы бірге жататын до-старым да білмей қалған жайды бұлар қайдан білген? Кім айтқан?

- Ия, мен ауруханадан шығып келемін. Апендицит болып, операция жасады. Оны қайдан білдіндер. Кім айтты?

- Бәсе, солай де, әулие гой ол, әулие-деп, шешемнің үш күн бойы маза бермей, ақыры самалетпен ұшырып жібергенін айтты. «Бала пышыққа түсті, тез жет», деп қоймалты. Әкем етіктен алған 60 сомды беріп, сол бойда кері ұшып кетті. Қөрген түстей болып мен қалдым.

Шешем қөрген түстерін өзі жорып, олары көбіне дұрыс болып жатады. Кейде жеті нан пісіріп садақа таратып «Әруақтар дәметіп жүр» деп, әкеме құран оқытатын. Мен анамның бұл қасиеттерінің жауабын таба алмай дал болушы едім.

1980 жылды алдымен шешем ауырып, әкем толық қайратында жүріп, анамнан бұрын кетпек болды. Сонымен бір айдың ішінде бақи болды. Артынан анам кетті. Әке-шешем Манғыстаудағы «Қошқарата» әулие қорымына жерленді.

1965 жылды Ташкент теміржол институтын бітіріп шығып, ата -анамнан «Ата жүрттарын қайда? Мен жолдаманы қайда алайын?» дегенде. Ақтөбе мен Маңғыстау аралығында Жем мен Сам, Доңызтауға дейінгі аймақта көшіп-қонып жүргенбіз деген еді. Барша жұрт жиналып жатқан маң дала Маңғыстаудан мұнай қоры табылып, сол «Қара алтынды» алу үшін темір жол салынған болатын. Мен де жаңа өлкеден алғашқылар қатарында ұлы құрылышқа араласып, бала-шагалы болып, қоныс тептім. Сейтіп әке-шешеме Маңғыстаудың топырағы бұйырды.

1980 жылды оларға естелік болар кесене орнату арманым болып, шебер іздеп, тапқан шеберімнің қолы босамай қатты киналдым. Уақыт өтіп барады, алған еңбек демалысымыз да бітуге жақындалп қалды.

Бейіт басына құрылыс материалдары мен сайдандар әкелініп, палаткада жалғыз қонып қалуға тұра келді. Тұнде оянып, тұрмақ болғанда қимылдауға шамам келмей қалды. Ту сыртынан біреу ұстап тұрғандай қимылдар алар емеспін. Жүргім тулас тас төбеме шықты. Дерене келеме қайырып, білген құранымды оқып, Аллаға, әруақтарға сиына бастадым. Бір кезде сырттан сыйбыр естілгендей болып, палатка есігі ашылды. Ішке әкем кіріп келді де, төрге жетер-жетпестен тұрып.

- Аманжан, сала бер, өзің сала аласың – деді де қайта шығып кетті. Әкем ішке кіргенде палатка іші жарық сияқты еді. Ол кеткен соң байқағаным тастай қараңғы. Мен, мен-зен болып ояу жатырмын. Қимылдан көріп едім ешкім ұстап та тұрған жоқ. Асықпай орнынан тұрып, сыртқа шықтым. Таң әлі атпапты, шығыс жақ сәл-пәл ағарып келеді.

Мен әлгі көргендерімді тұс көргенге жорып, басқа ештеңе ойымда болған жоқ. Таң атты. Әшейінде жайбасарлау інім-Оңғар бір үлкен камаз бетон алып келді. Оның ізін ала Абай інім де бір машина тас түсірді. Сейтіп бейіт салуды өзіміз бастап кеттік. Бұрын бір кірпішті қалап көрмеген мен тәуекел етіп, әр тасты қалаған сайын (уревен) денгейлік аспабын салып қарап, кейін көзбен-ақ қалайтын дәрежеге жеттім. Күмбезді кесенені өз жобаммен салып, бітуге жақындал қалғанда, жасаған құнэмнің зардабын тартқан жағдайды айта кетейін.

Күн шыжып тұр. ҮІстық аптал бетті қарып от еседі. Оңғар қасымыздагы Ақшүқыр ауылына барып үш литрлік ыдыспен чех сырасын әкелді. Өздері төменде тұрып ішіп, жоғарыда тас қалап жатқан маған да берді. Әшейінде тамақты да қорған сыртында ішіп, құран оқып отыратын мені шайтан азғырып «Әкел» деп сол қолыммен іліп алып бір сіміріп қайта бердім. Кесене биiktігі 8-метрден асып, соңғы күмбездің тастарын қалап жатырғанмын.

- О, тоба, бір кезде әлгі қаланған тастарым қимылдан өзіме қарай жылжығындай болды. Мен сескеніп бойымды тіктегенде, аяқ астындағы тас сынып кетті де, мен жандармен алға ұмтылып, әлгі жыбырлап тұрған тастарға жабыстым. Қаланған тастар қопарылып ұстіме құлай бастады. Сол құлаған тастармен төмен қарай шалқалап ұшып келем. Жерге жетер кезде аунап етбетімнен түстім. Менің соңымнан құлаган тастар түгел денемді көміп тастапты.

Үш күннен соң есімді жиып «Не болды?», дегенде білгенім - Құдай сақтады, әруақтар қолдан аман қалдың - болды, жыламсырап көнектей болып ісіп кеткен бет- аузымның саңылауынан түтікпен су беріп

отырған әйелімнің айтқаны. Жоғарыдан құлаған тастар үстіме қаланып тіке түспей көміп қалған. Тек бір тас сол қолымның екі саусағын қып түсken. Мен ауруханада жатқанда анам, ауруы мендең әзер жүргеніне қарамай, мені қасына алдырып бейіт басына бардық. Шешем сондай ырымшыл жан болатын. Мен құлаған жерді ұшықтал ырымдарын жасап болған соң, әкем жатқан тұсқа келіп

- Эй, сен, тыныш жат, балаға тиіспе! Ол не қылғаның, білмегенін кешір,-деп, тап тірі кісімен сөйлескендей біраз сұқпаттасты. Мен жасаған күнәмді шешемнің ешкімнен сұрамай-ақ білгенін білсем де, ол кезде оған мән берген жоқпын.

Арада он сегіз жыл өткеннен кейін ғана Әке берген аянды, оның демеуімен құрылысты салғанымды, даңдайсып кетіп, кесене басында тұрып сыра ішіп, жазаға ұшырағанымды сонда ғана білдім, сездім. Екі саусағымды беріп, әруақтың құдіретін таныдым. Әлгіндей биқтен құлап, тастардың астында қалып аман қалу, Алла тағаланың санама сәуле салып, сенімінді оятып, әруақтардың желеп-жебеуіне көзімді жеткізуі құдіреттің ісі деп білемін. Сонша жыл жоғалып кеткен Қорғасын қалта да табылып менің аталар жөніндегі аңыздай болған әңгімелерді жазуыма жол ашылды.

Бәтет батыр

Жолидың немересі Бәтет батыр,
Жылқысы кең даланы жайлап жатыр.
Жылқының көптігін білдік содан,
Мың құлын бір төбеде көштен қалған.

Батыр болған Бәтеттеген Жаманқара,
Айбарлы күшті болған жеке дара.
Қаһарынан сескеніп сол батырдың,
Қызын берген Әлім би Дананқара.

Бұл жөнінде айтылар бөлек жыр бар,
Айтартмыз тағы бірде болса Алла жар.

Бәтеттің үкен ұлы Амандықты,
Алласы назар салып дана қылды.
Құдіреттің күшімен аққу қонып,

Жолиқожа осыдан таралыпты.

Амандықтың баласы Дауыл болды,
Ерекше бір қасиет оған қонды.
Кереметтің күшімен бәрін көріп,
Айтқаны айнымастан келер болды.

Дауылдан туған Тәпіке батыр екен,
Сам бойы Доңыздауды еткен мекен.
Тәпікенің баласы Қара болды,
Тұғаннан ерекшелеге дара болды.
Оқумен Алла жолын таза ұстап,
Жүрген жері ақиқат сара болды.
Берем десе Алланың берері көп,
Ұйыды дәрет суы қорғасын боп.
Оған да бір қасиет солай қонды.
Қасиетті әүлеттің кең таралған,
Бес баласы тұлға боп, тен жаралған,
Бірі болыс, бірі ищаң, бірі сопы,
Алдаберген батыр боп, Жәке тәуіп,
Адамдар бұл тәуіпке көп қаралған...

Атадан жеткен әңгімелер

Жоли атамыздың байлығын, мырзалығын, Атымтайдай жомарттығын жоғарыда Жоли ата тармағында жазғанмын. Ал сол Жолидың ұрпақ жайған бес баласын ертеректе қарттарбылай деп кеткен болатын:

- Ақ атандың баласын, қауға беріп, қойға қой.- депті. Табынның қара қойлары осы атандың қотанында болып, қойлы ауыл болса керек.
- Назар атам баласын қалам бер де, дауға қой- десе. Бұл атандың ұрпақтарының оку өнерін менгеріп, билікке араласып, би болып кейіннен болыс болған тұқым болғандығын айтса керек.
- Байсары ата баласын, балға берде тауға қой- деген. Себебі бұл атандың ұрпақтары зергер, ісмөр, ұста болып, құрал-сайман соғып, сауыт тоқыған шебер болған.
- Амандық ата баласын, құрық беріп, қоғалы көлге қой-деуі бұл ұрпақтың жылқы ұстап, ат балтаған жауынгерлігін көрсө керек.
- Жылыс атам баласын, қайда қойсаң сонда қой- деп. Бұл атандың

ұрпақтарының бесасспап барлық шаруадан да хабары бар талапты екендігін айтса керек.

Міне аузы дуалы үлкендердің осы берген сипаттамасы айна- қатесіз ұрпақтарында осы кезге дейін сақталып келген. Соның бір дәлелі ретінде Амандақ атаның жылқысының көптігін айғақтайтын, Жоли қожаның бұл әuletке келу тарихын айтайын.

Бұл әңгімені мен жасы жузге жақындал қалған Нұрмамбет атадан, өз әкем Қалидан естіп және асықпай сөзбе- сөз айтқызып Қарақалпақстандағы сексенге келген Тенел ағадан жаздым. Тенел аға бұл әңгімені сонау былғалақ жылдары Әулие Атаға Ақтөбеден көшіп барған атасы Жолман қарттан естіген. 1932 жылы Жолман ата бұл әңгімені айтқан кезде 70-ке келіп қалған өте шежіреші кісі екен.

Ата толғау

Уа, ағайын жамағат,
Сөзімді енді бастайын.
Жақсы сөзден қашпайын,
Жалған сөзге баспайын.
Әкемнің айтқан сөзі еді,
Соны бір айтып тастайын.

«Кү молда» ағам сөзі деп,
Бастауышы еді өлеңің.
Тындасандар әлеумет,
Соны мен айтып берейін.
Су төгілмес үстінен,
Жоргадай болып желейін.
Күбіні піскен піспектей,
Бұлкілдесін көмейім.
Есімде қалған кей сөзін,
Келсе шамам терейін.

-Уа-а ау – деп шарықтап,
Алғанда даусы тұратын,
Әуеден тұспей қалықтап.
Кенеп бір алып көмейін.
Қолына ұстап таяғын,

Домбыра етіп құратын,
Үніне қосып анықтап.
Айтушы еді былайша:
...Сөйле десен сейлейін,
Сөздің басын кайымдай.
Қамалап жұртым келгенде,
Көпшіліктен тайынбай.
Небір- небір сөзім бар,
Жіліктін аққан майындей.
Дәңгелентіп сейлейін,
Қысырдың қызыл тайындей.
Домалантып сейлейін,
Жарылмаған қауындей.
Жылтыр етіп сейлейін,
Көлдің қатқан мұзындей.
Ашы қылып сейлейін,
Қарауымбеттін тұзындей.
Сұлу қылып сейлейін,
Байдың жалғыз қызындей.
Өршелентіп сейлейін,
Нәсер боп өткен жауындей.
Биік қылып сейлейін,
Алтайдың биік тауындей....

Осылай деп сөз бастап,
Онды-сонды сөз тастап,
Қоңыр да сазды үнімен,
Отырушы еді той бастап.
Аузымен тартып домбыра,
Құлағын бұрап айнытпай
Тартатын күйді қондыра.

Сөз айтайын енді мен,
Амандық сынды асылдан,
Байлығы судай тасыған.
Жылқысының көптігі,
Далаға сыймай жосылған.

Көп жылқының белгісі,
 Сақау тиіп жылқыға,
 Жүре алмаған мың құлын,
 Етегінде төбеннің
 Қалып та қойған қосыннан.
 Дем салып жазған соларды,
 Атақожа тарихы
 Басталады осыдан.
 Тоқсанға келген Бәтетке,
 Баласы келді тосыннан.
 Келіп сәлем береді,
 Бәтетің көзі қартайған,
 Көрмейтін соқыр көр еді.
 Отырған жері төр еді.
 Қасиет қонған Бәтетке,
 Түсінде аян береді.
 Сайда қалған құлынды
 Айтпайақ оны кереді.
 Алладан жеткен әмірмен
 Балаға бағыт береді.
 - Бара бер балам, бара бер,
 Тартпаса мені қара жер.
 Зая боп кетпес шырагым,
 Еңбегің сенің тәкен тер.
 Терінің кетсе қылдары,
 Иленіп болар былғары.
 Еккениң бітік өседі,
 Жерінің болса ылғалы.
 Тәрбие көрдің үйрендің,
 Текті бір қызға үйлендің.
 Адал жүріп, ақ болып,
 Абырой алып күйлендің.
 Қапыда кеткен бауырды,
 Ойлаумен жаның ауырды.
 Тілегім менің қабыл боп,
 Іні орнына іні етіп,
 Береді Алла бауырды.

Айтайын енді батырдың
 Басынан өткен дәуірді.
 ...Бәтет батыр бір күні,
 Малын қарап жүр еді.
 Ұшып келіп, бір аққу,
 Тәбеле қонып сілкініп,
 Кейпіне адам еңеді.
 Намазын оқып болған сон,
 Қайтадан ұшып жөнелді.
 Келесі жылы сол күні,
 Ақкуды тағы көреді.
 Ұшінші жылы болғанда,
 Тоқсанға жасы толғанда,
 Қызыр ата тусінде,
 Аян беріп айтады:
 «Бала етіп ал» деп, Ақкуды,
 Тәбеле биыл қонғанда.

Сөйтіп Бәтет ұлына,
 Бір тапсырма береді.
 - Сол тәбеле барғайсын,
 Кез ілмей сонда қонғайсын.
 Аққу ұшып келгенде,
 Намазы біте бергенде,
 Сәлемің алып баланың,
 Қолынан ұстап алғайсын.
 Қалайда оны ұшырмай,
 Осында алып қалғайсын.

Әкенің сөзі заң болды,
 Үйқысыз күткен таң болды.
 Таң ата аққу қонғанда,
 Кейпіне еңіп адамның,
 Сәждеге басын қойғанда.
 Артынан келіп білдірмей,
 Етегін басып шапанның
 Отыра қалды кідірмей.

Оқып болып намазын,
 Ақку бала қараса,
 Артында отыр бір кісі,
 Шапанның басып етегін,
 Намазға ұйып таласа.
 Таңғалған бұған жас бала,
 Мұсылмандық жолымен,
 Сәлемін берді жараса.
 Сонда Амандық сөйлейді,
 Сөйлегенде не дейді.
 - Хош келдің інім қонағым,
 Мен де бір ағаң боламын.
 Күтіп отыр өзінді,
 Алдына баршы атаңын.
 Сонда бала сөйледі.
 - Яссыдан ұшып Меккеге,
 Асығыс кетіп барамын.
 Жіберші мені ұстама,
 Мезгілім жетсе ұша алмай,
 Пенде боп мәңгі қаламын.
 Қолынан ұстап жібермей,
 Ағасы сода сөйлейді.
 - Әкенің сезі қагида,
 Ананың пейлі жазира.
 Алладан болып шапағат,
 Біздерге болдың табиға.
 Соны айтып Амандық.
 Мінгізіп атқа баланы,
 Жетектеп жаяу келеді.
 Төменде сайға жеткенде,
 Баланың түсіп назары,
 Жылқыны жатқан көреді.
 Сұрағанда себебін,
 «Күдіреттің күшімен,
 Тұра алмай қалды» деп, еді.
 Сонда бала ойланып,
 «Жерден маған бір уыс,

Топырақ алып бер» дейді.
 Дем салып бала шашқанда,
 Қәрамат күшін ашқанда,
 Тұра алмай жатқан мың құлын,
 Ойнақтап тұра жөнелді.
 Бәтетке - бала,
 Ағасына іні боп,
 «Атақожа» атанып,
 Жолиқожа әuletке,
 Осылай болып кеп еді.
 Айтатын сөзім көп еді.
 АталараЯ жайлыш әңгіме
 Истерін баба қадірлеп,
 Сақтасын ұрпақ мәнгіге

2010ж.

Жоли Қожа

Жоли баласы Қаржаудың немересі Амандық жылқыға басшылық етіп қосқа кетеді. Әкесі Бәтет батыр картайып, тоқсан жасқа жетіп, көзі көрмей үйде отырып қалады. Бір күні қалың жылқы жайлаган жердің бір терең сайында 1000 құлын орнынан тұрмай қалады. Құлындарын тұрғыза алмаған Амандық бір құдіреттің барын сезіп әкесіне келіп хабарлайды. Бәтет батыр бұдан үш жыл бұрын жылқысын қарайлап жүргенде бір кереметтің күәсі болған еді. Жылқылар жайлаган аймақта үлкен төбе бар болатын. Сол төбенің басына ораза айында бір акку құс ұшып келіп, балаға айналып намаз оқып, қайта ұшып кеткенін көрген. Бұл керемет жыл сайын қайталанып, үшінші жылды Бәтетке Қыдыр ата аян беріп биыл да ораза өткенше көшпей осы жүрттада болып акқуды күтуді тапсырған. Бәтет баласына:

- Алла сәтін салса бір амалы табылар, жылқыңа бара бер-деп, баласын қайырып, өзі намазын оқып Аллаға сыйынады. Сол түні Қыдыр ата «Ертең Ақку құсың келеді, ол саған бала болады» деп аян береді. Бәтет дереу баласын шақыртып, жылда көріп жүрген акку жайлыш сырды айтып, ертең сол мың құлын тұрмай қалған сайдың жанындағы төбе басына акку қонатынын айтады. Төбе басын тазалап күтіп алып, намаздан соң баланы әкелуді тапсырады. Амандық әке айтқанын бұлжытпай орындаі-

ды.

Таң ата шығыс жақтан бір акку құс келіп, тазалап қойған тәбе басына қонады. Элгі құс адам кейпіне келіп намаз оқи бастайды. Амандық та баланың сол жағына жайғасып намазға үйінди. Намаз бітіп бата қылған соң, Амандық «Ассалаумагалайкүм» деп қос қолын ұсынады. Бала да сәлемді қабыл алғып қос қолдап амандасады. Ол баланың қолын жібермей әкесі айтқан тапсырманы айтып қалай да әкесін көріп кетуін өтінеді. Бала асығыс екендігін, Меккеге барып намаз оқытынын айтса да ол көнбейді. Уақыт өтіп амалсыз көнген баланы атқа мінгізіп өзі жаяу қасына еріп жүреді. Олар сайда қалған құлындар тұсына келгенде бала .

- Мына құлындар неге жатыр? - деп сай жақты нұскайды.
- Білмедім кеше тұрғыза алмадым, ауырған болар
- Жерден бір уыс топырақ әперші.

Амандық бала айтқанын орындап топырақ әпереді. Ол топыраққа дем салып құлындарға қарай шашып жібергенде, жатқан құлындар тұрып ойнақтап шыға келеді.

Олар келгенше Бәтет бөлек үй тіkkіzіп баланы сол үйге түсіртеді. Бала Бәтетке сәлем беріп:

- Ата, енді мен осында қаламын, бұйрық солай болды, сізге бала боламын – дейді қолын қусырып.

- Сен маған Алланың өзі жіберген баласысын, атынды «Атақожа» деп қоямын, ендігі тараитын Жоли қожалардың атасы боласын, менің ұрлағыма қожа емес бауыр боласын, үлкенін - аға, кішін - іні болындар-деп есiet айтты. Бала ер жетіп, Бәтет оны үйлендірмек болғанда

- Ата, менің үйленетін мерзімім болған жоқ, үйленетін кезді өзім айттармын, - деп ел арапап, емшілік етіп жүріп жатады.

Бір күні ауылға бір топ жолаушы келіп, қонақ болады. Олар үйге кіріп, сусындал отырганда отағасы Амандық «Сыртта арба үстінде адам бар тәрізді, оны неге үйге кіргізбейсіндер» дегенде жолаушылар, «Ол қыз бала жазылmas ауруға ұшырап, бүгін-ертең денесі жарадан іріп о дүниелік болады» дейді қажыған кейпін танытып. Үйге Атақожа кіріп, қонақтармен сәлемдесіп, әжесіне сыйырлап сөз айтып шығып кетеді. Әжесі Бәтетке барып Атақожаның үйленер сәті келгенін айттып, қонақ болып келгендердің өлгелі жатқан қызын айттырып алғып беруін өтінгенін айтады. Бәтет қонақтардан қызды сұрап, қалың малын айт дегенде:

- Ой, Алла риза, біз риза тегін алсын, жазылса болды - деп рұқсат береді қонақтар. Атақожа қонақтардың көзінше қызға барып, шапанының

етегімен бір сипап өткенде, қыз терлеп денесіндегі барлық жарасы үгіліп түсіп, жазыла бастайды. Атақожа сол қызды емдел жазып үйленеді.

Жаманқара Батыр

(Табындардың шанды аяқ табын аталауы)

Мен бұл әңгімені Нұрмамбет әкейдің 96-ға келген шағында, бір сөзді екі қайталамай нақпа-нақ, қағазға жазғандай өте шебер айтқанына таң қалып қызыға тындағаным бар еді. Кейіннен Тенел ағаға тағы бір айттырып жазып алдым.

Жоли баласы Қаржаудан –Сүгірәлі, Жанан, Бәтет болып үш бала тарайды. Бәтет Батырдың 60-тан асқан шағында көрген Жаманқара өте айбарлы, күшіне ептігі сай, қаһарлы батыр болған.

Бәтет батыр Жаманқараға Әлім руынан Данакара бидің қызы Лакты айттырып алады. Лақ перзент көтермей көп жүріп қалады.

Үрпак көруді аңсаған батыр Бесқалаға сапар шегіп барып, сол елдің бір қарақалпақ begінің қызын алып келеді. Бидің қызы Лақ, үстіне тоқал алғанға қатты намыстанады. Жаманқара тағы да екі айдай жорықта болып түнделетіп ауылға оралады. Батырды сағына күтіп жүрген Лақ түннің бір уағында Жаманқараның атының пысықырғанын естіп жабықтан қараса, ат тоқалдың отауының белдеуіне байланғанын көреді. Оған бидің қызы қатты корланып, шаныраққа асылып өліп қалады. Бұл оқиға қанша құпия етем дегенмен де «Отыз тістен шықкан сөз, отыз руга тарайды» демекші Әлімдерге де жетеді. Би ауылы Әлімдер намысқа шауып Жаманқара аулын барымталайын десе батырдың айбарынан қорқады. Ол тірі түрғанда табындарға бара алмайтынын білген Әлімдер, ебін тауып, араға адам салып батырды өлтіртеді. Батыры кетіп, қасірет жүткән табындарды әлімдер келіп шауып, жылқыларын айдал кетеді. Енді табындар жағы намысқа шауып, Кешу атамыз қол жинай бастайды. Жылқыдан 25 сәйгүлік бергізіп, өзінің 9 баласын атқа қондырады. Сүгірәлінің Сақтағаны, Бату, Құдайберді аулының батырлары болып қол жиналып Бек батыр басшы болады. Бек әлімдерді шабуға колды бастап атасы Бәтеттен бата сұрайды. Атқа конған Жолидың батыр ұлдарын көрген табындар қожасы қан төгуге қарсы болып араға түседі.

- Біз әліммен баталасқан ел едік, қан төгуге қарсымын, адам салып келісейік-дейді. Бәтет атамыз қожа сөзіне тоқтап, балаларын сабырлыққа шақырып, соғысты болдырмай таставайды.

Әлім азғыруышының сатылып, Жаманқара батырды алдаң оққа байладап

беріп, қастандыққа қатынасқан Ақбас деген ағайын екен. Ашуға мінген батырлар Ақбасты өлтірмек болып, Бек оның мойнына арқан тастап ат-пен тарта бергенде тартпа үзіліп кетіп азғын тірі қалады.

Ағайындар қайта жиналышп, Сактаған билік құрып, « Ақбас ел ішінен кетсін» деген үкім шығарады.

Қорқақ сатқын ездік жасап еңірегенін көрген Бек қаһарланып зор даусымен айқай салғанда, Ақбас шошып кетіп, бала- шағасын тастай елден шығып кетіп, Сіргелі еліне сіңіп кетеді.

Әлімдерді шабуға атасы бата бермеген соң жиналған қол оқтын-оқтын әлімдер аулына шауып барып, шандатып кері қайтып жүреді. Бұл әрекеттен мазасы кеткен әлімнің би Данакара.

- Эй, «Шаңдыаяқ табындар», шандатып келесіндер, шандатып кетесіндер. Сейлесер болсандар төрт тіреулерінді тауып келіндер – дейді.

Бәтет ордасына табындардың билері, ақсақал-көксакалдар жиналып кеңес құрады. Барлығы «Төрт тіреудің» мәнін таппай дал болады. Соңда қой сонында жүрген Досы босағада сез тындал отырса керек. Үлкендердің жауап таппай қиналғанын көрген ол орнынан тұрып.

- Сол сұрақтың жауабын мен айтсам қайтеді! – деп салт бойынша тізе бүгіп, «Дат» сұрап, жаман қашшысын алдына тастайды.

- Тайт әрі, ақсақал, көксакалдар шеше алмағанды сен қайдан шешесін. Бар қойынды бақ-деп айқайлайды қарттардың бірі. Балаға жалт қараған Бәтет ата бала көзінен үшқын отты көріп:

-Айт датынды-дегенде.

-Төрт тіреу дегеніміз: Пірінді тап, туынды тап, мырза мен биінді тап деген болар –деп тақ ете қалады бала. Бәтет бала сөзінің дұрыстығына көнілі толып.

- Ал, шырағым, соларынды өзің атап көрші, мына билер естісін,- деп, бәрінің назарын балаға аударады.

- Табында пір тұтарымыз – Асанқожа, туымыз Серке, мырзамыз Қаражон табын Құдайсуге, ал биге кімді қаласандар сол би болады – дегенде.

- Балам, сен ендігі жерде біздің биіміз болдың, осы дауды өзің шеш-деп абыз ата батасын береді.

- Онда менімен бұл дауды шешүгे баратын билер менен бұрын сез айт-пайтын болсын. Мен бұл дауды шешемін-деп нық жауабын береді бала.

Досы би бала әлімдерге бару үшін дайындала бастайды. Түйеден тандап жүріп бір үлкен атаңды алып, бір серкені ұстасып, түйеге өңгеріп, өзі

мініп алады. Қасына табын ақсақалдарын ертіп, әлімдерге жүріп кетеді.

Әлімдер биі Данакара сәске кезінде кеңес төбеге шығып отыrsa, табындар жақтан шаң көрінеді. Оны көрген би келе жатқандар үстінен бір шөкім бұлтты қөріп «Ә, келе жатқандар шаңдыаяқ табындар болды. Бұл жолғы келістері бөлектеу екен. Осы жолы біздерді женіп кетеді-ау, әруағы бірге жүр екен» -депті. Досы би ауылға жақындал түйеден түсіп, артын түріп әлімдерге қарай түзге отырады. Бұны көріп тұрған Данакара би қасындағыларға «не түсіндіндер» дейді. Олар шеше алмайды. Сонда Данакара ол «Басым - басынмен тенесті дегені...» деп, табындарды күтіп бөлек үйге кіргізеді. Тұнде билер түскен үйге кіріп, бұрынғы келген билерден өзге ешкімді көрмейді. Келесі күні әлім биі қонақтарын төбе ба-сына шақырады. Тұнде табындарға бөлінген үйге қонбай, атқосшы бала болып, далага қонған Досы би, түйеге таңған серкесі мен түйені жетелеп табындар тобына қосылады. Дананқара би түйе жетелеген атқосшы ба-ланы көзіне ілмей, бұрын келіп женіліп кеткен ақсақалдарды менсінбей:

- Бұғін менімен сейлесетін ұлкендерің қайсың?- деп дандайсып топты жағалай сүзе қарап келіп, Досы биге көзі түскенде:

- Ану,-дейді бала атан түйені нұқсаپ,
- Жо, жок ақсақалдарың дегенім ғой.
- Ә, онда мына серкемен сейлес-деп, ұзын сақалды серкені нұқсайды.
- Биінді айтам, билерің қайсы –деп, ашулана бастағанда,
- Адаммен, адамша сейлесем десен, менімен сейлес –деп, әлім биін аузын аштырмай женіп кетеді.

- Болды, одна сен жендің. Бірақ мен сұратқан төрт тіреулердің жауабын тапсандар айтып көрші-дейді. Сонда Досы

-Тұымыз- Серке. Піріміз-Асанқожа. Мырзамыз-Қаражон табын Құдайсүгे»- дегендеге

- Жарайды, би екенінді көрдім, ал Құдайсүгенің мырзалығын неңмен дәлелдейсің?-деп балаға сынай қарайды.

- Оны әділ болсан өзің тексеріп білесің. Дананқара би табындарға тағы бір сын тұзак құрып сүріндірмек оймен, сол бойда төрт жұз кісінін атқа қондырып, Құдайсүге аулына аттанады. Бұлар келгенде ауыл көшүгө жиналып әбігерленіп жатады. Құдайсүге дереу көшті тоқтатып қонақ кутуге кіріседі Қонақтарға арнап қырық үй тіккізіп, кілең қысырақ ту биелерді сойғызып, қонақтарға табақ тартылады. Дананқара әдейі өзі сынап тартылған сексен табаққа салынған жанбастың бәрі, тек он жаңбас екенін қөріп, келген қонаққа сексен жылқысын сойған мырзаның нағыз

мырза екеніне көзі жетеді. Сонымен әлім- табын арасындағы дау бітіп, жылқылар қайтарылып, тыныштық орнайды.

Содан Досы бала жасынан -ақ би атананып, еліне танымал бола батады. Бұл даудың елге қалдырган таңбасы «Шандыаяқ табын» деген аты қалды. Кейіннен осы дауда танылған Досыбы барша табынның туына айналған, Барақ батырдың жорығына қатынасып, жас батырға ақылшы аға болып, жалпы табынның біне айналды.

Жәнеберген-Жәке тәуіп

Аллатагаланың құдіретімен елімізге имандылық дарып, Аллаға сеніміміз артып, көкірек көзіміз ашыла бастағандықтан да осы бір айтылмай жүрген тағы бір құпиямды көпшілік назарына ұсынуды жөн көрдім.

Менің әкем Қалидың немере ағасы Ідіріс әкей(екеуінің жас алшақтығы алты ай) бұл пәні дүниеден өтер шақтан тұра бір ай бұрын, баласы Лабаққа дәптер алдырып, жеті атасын жаздырып, аталар жөнінде әнгіме шерткен екен. Мен жоғарыда жазған әке жөніндегі әнгімемде «Шешемнің жазылмас рак наукасының барын білген әкем, одан бұрын кетем» деп бір ай ішінде қайтыс болғаның мәлімдегенмін. Қарақалпақстандағы Ідіріс әкеге сол күні хабар тиген еді. Ол кісі ауырмай сырқамай 3-күннен соң о дүниелік болды. Ідіріс әкем де әкесінің жолын куып тәуіптік жасап, бүкіл Шымбай Қарақалпаққа аты мәлім кісі болған.

Сонау «Қорғасын қалтадан» бастап жалғасып келе жатқан біздің әuletke дарыған қасиет- емшілік, тәуіптік жөнінде өзім естіп, білгенімді баяндап, содаң соң әлгі құпия сырға көшпекпін.

Шешем Шәрбану атасы Жәкені әулиедей көріп сыйлап өткен жан. Ол Жәке тәуіптің емдеген адамдарын, емдік тәсілдерін, жасаған емдеріне өзі де көмектесіп дәрі жасасқанын айттып отыратын.

Жеке тәуіп жылда шөптердің емдік науқаны жеткен шақта, далага кетіп тау-тасты аралап, коржын-коржын шөп тамырларын әкеледі екен.

Ақтөбеден Әулиеатаға көшпен келген Жәнеберген 1916 жылы қайтыс болған ағасы Алдабергеннен қалған женгесі Ақсебенге әменгерлік жолмен үйленген болатын. Өзінің әйелі Ідірісті босану үстінде қайтыс болған. Сейтіп алты бала бір жанұяда тәрбиеленіп Жамбыл (Тараз) қаласында атшабар базарының қасындағы үйде тұрады.

Жәке тәуіп қан аурулары, құрт аурулары, психологиялық науқастар және медицинаның әр саласындағы науқастарға ем тауып көптеген

адамдардың өмірлерінің ұзаруына септігі тиғен. Сонымен қатар әлемдік жазылмас науқас болып есептелеғін Рак аурына да қарсы ем жасап бір шама адамдарды айықтырған. Улы шөптердің тамыраларынан дәрі жасап «жұтпа» кой құмалағындай домалақ етіп жасалған дәріні- асқазандағы ісікке, «ұнтақ» дәріні өнештегі қылтамаққа пайдаланған. Бұл шешімнің өзі күә болып айтқан әңгімелерін растиған тағы бір айғақты келтіре кетейін.

1975 жылы мен Қарақалпақстанның Қоңырат қаласында теміржолда Бас-ревизор болып жұмыс жасап жатқан едім. Бір қуні сол қалада тұратын менімен бірге Ташкент теміржол институтын бітірген Әжіғали деген досым қолқа салып.

- Амандық, астында көлігің бар ғой, осы Қоңырат сыртында менің үлкен атам бар еді, кептен бара алмай жүрмін соған барып қайтайық – деп өтінді.

Қоңырат қаласының шығыс жақ бетін бағдарлап, тап-тақыр дала да тәселген асфалттай жалтыраған жолмен жүйтіп келеміз. Жолдың екі бетінде топ-топ жынғыл мен бастары желмен шайқалып қол бүлғағандай болып ақ шилер, бірлі жарым сиырлар мен қой ешкілер артта қалып зырғып келеміз. Шамамен жиырма шақырымдай жол жүргенде қасымдағы жолдасым ыңыранып баппен сөйлейтін әдетімен қоныр даусын кенеп: -Амандық, енді абайлап жүргейсің жолдың бұрылар тұсы келіп қалды-деген соң жайлап жүре бастадым. Жолдың екі бетіндегі өсіп тұрған сексеуіл ішін тінте қарап келе жатқан досым алдымыздан көрінген тәбе басындағы шоқ талды нұсқап «Оң жағында сүрлеу жол болады әрі қарай жолсызben кетеміз»-деді маңғазданып.

Төбeden айналып өте бергенде тағыда тақыр алаң пайда болды. Оң жақта арба ізі ме әлде көліктер ізі ме ирек-ирек жолға түсіп тағы да зымырап келемін. Таудай-таудай үйінді жасап қазған індері тұсында үлкендігі жас баладай тышқандар қақшиып тұрып, екі қолын қусырып шығарып салуда. Анда-санда секектеп қоян да орғып-орғып өтеді. Қалың шенгел, жынғыл өскен жерлермен баяу жүріп келеміз. Алдымыздан белдеубелдеу күм кездесіп машина жүрісі қынданап кетті. Артта құмды тілген біздің машинамыздың ізі ғана қалып барады. Эрі қарай машина жүре алмай жаяу кеттік. Қалың тогай ішімен біраз жүріп шенгел қорғанға тап болдық. Әүпілдеп үрген иттің зор даусы естілді. Иштен «Жат» деген бала даусы естілді. Біздер қораның қақласына жақындағанда бала аласа есіктен ірі түрікмен тұқымды төбетті жатқызып біздерге қарап аңтарылып

тұрып қалды. Баланың атын атап ішке кіре берген Әжіғалиды таныған бала арсаландап тұра ұмтылды. «Әжіғали ағам келді» деп алақайлаған бала даусын естіп, әрі мезгілсіз үрген ит даусынан «кім келді екен» деген оймен есікке жақындал қалған ақ сақалды ірі қарт пен кішкене кемпір Әжіғалиды көріп қалбалактап қуанғаннан көздеріне жас алып құшақтап сүйіп жатыр. Елден жыrap отырған қария аман-саулық сұрасып, баласын біраз қызықтаған соң маған назар аударып жөн сұрады. Мен де өзімді қысқа таныстырып, табын екенімді айтқанда «Қай табын» деп тергей бастады. Мен бала жастан дағдыланған әдетпен -Қарақойлының Жолиы-деи бергенде қария маған шүкссия назар аударып «Қай жоли, кімнің баласысың» деп төне түсті. Мен әкем Қали, атам Алдаберген болатынын айтқанда шал орнынан сүріне- қабына тұрып «О, Алла, аллаға мында бір шүкір Жәкенің тұқымын ұшырастырған» деген сөздерін айта келіп менің қолымды қайта алды. Біз асығыспыз деген соң тез дайын болатын түйе тауыққа қосып, арнайы сыбаға қой сойдырды. -Менің сек-сенге жетіп өмір сүргенім сенің атаң Жәке тәуіптің арқасы айналайын. Тамағымнан нәр өтпей қалғанда емдел жазып еді жарықтық -деп көз жасын сығып алды. Мен одан атам науқастарды қалай емдегенін білгім келіп, «Қылтамақты немен емдеді қандай дәрі- дәрмек қолданды?» деп сұраганда білгенім шешемнен естіген сөздер болды.

Жәке тәуіптін жазбаган науқасы кемде-кем екен, Рак ауруының асқынған түрін бірден анықтап, «кештеу келдің емдеуге келмейді» деп оны әкелген кісіге «бәлен куні қайтады, дайындала бер» деп айтады екен. Бұл әлгі қарттан естіген сөзім.

Бұндай көрегендік қасиет біздің сегізінші атамыз Дауылға дарыған екен. Ол кісі қартая келіп үйден шықпай отырып қалады. Кейін сыртқа шығып атқа мініп ауыл-ауылды аралап, бір үйді қамшысымен сабалап кетсе, ертесіне сол үйден жамандық хабар болады екен.

Сөйтіп, Дауыл сыртқа шықса ел қорқа бастайды. Содан ағайын тума-лары кезекпен қасында отырып, айтқан болжауларын орындалап отырған.

Жәнебергенұлы Ідіріс тәуіптің баласы Лабаққа қалдырыған Ата жайлы құпия болып айтылмай келген сырды ашайық.

1927 жылы кенес өкіметінің НКВД-сі Актөбеден, Жарқамыстан, Ойылдан жинап 30 молда тәуіпті Ақтөбе абақтысына әкеліп қамайды. Таңертен түрме бастығы қамалғандар жатқан белмеге келсе, есік ашық тұрады. «Есікті кім ашты» деп сұраса ешкім білмейді. Ол құлып ашқыш қылмыскерді анықтау үшін отыз адамды он-оннан үшке бөліп қайта

камайды. Ертесіне тағы да бір есік ашық қалады. Бастық әлгіндегі тәсілмен тағы сол ашық қалған бөлмедегілерді бөлек қамап, соңғы уштің бірі Жәке тәуіптің есігінің ашық тұрғанын көріп ал оның қашып кетпей намаз оқып отырғана таңданады. Есік ашқыш қылмыскерді анықтаған бастық Жәкені «Қалай аштың есікті? Кілтің қайда?» деп айқайлап қыспаққа алады.

- «Жарайды, қоймадың ғой үйіңе бара бер, бір жайсыз жағдайға тап боласың, сонда білсерсің қалай ашқанымды» дейді Жәке. Бастық оған сенбей үйіне кіре бергенде табалдырыққа сүрініп кетіп аяғын сындырып алады. Сонда ғана тобасына келген бастық, Жәкенің құр еместігін біліп, үйіне алдырып кешірім сұрап, аяғын емдеуді өтінеді. Жәке оны 18 күнде аяғынан тұрғызып жазып жібереді. Бастық та оны ебін тауып қамаудан босатып:

- Аға, сіз бұл аймақта тұрмаңыз, Қарақалпаққа асып кетініз, ешкім білмейтін болсын оны- деп шығарып салады. Сол кеткеңнен Жәке тәуіп отбасына қосылып 1928 жылы қашып көше бастаған бай, би, молда тұқымдарымен бірге көшіп қарақалпақтың Қоңыратына жетіп, одан Кегейілге барып тұрақтайды. Қарақалпақ жерінде тәуіптік жасап, ол елге де танымал тәуіп атанады.

1931-1932 жылдары баласы Әбдір бастаған көшпен Әулиеата жері Жамбылға келіп, бұл жерде де тәуіптік жасап, көп адамдарды науқасынан жазады.

1935 жылы Жәке тәуіп Жамбылға өзімен бірге көшіп келген ағайын тумаларын жинап, ата-бабаларға арнап ас береді. Садақа тараарда жақын жуықтарын қалдырып:

- Мен сендерге 18 күн қонақпын, мен қайтқанда намазымды біреу келіп шығарады, оны үш күн күтіндер. Егер ешкім келмесе осы елдегі өзбек молда намазды шығара берсін -деп аманат айтады. Баласы Ідірісті қасына ертіп Әулие ата қорымына барып, «Маған бұйырған осы жердің топырағы болады» деп баласына қабір қаздырып, өзі ішіне түсіп өлшеп «Қабірді осылай етіп қазады» деп үйретеді.

Сол айтқан күніне Жәке дүниеден озады. Аманат бойынша үш күн күтеді. Үшінші күні астына есек мінген, үстінде жұпны шапаны бар мұсәпір келіп, Жәкені сұрайды. Ідіріс әкесінің қайтыс болғанын айтса да болмай, «Мені ішкі үйге кіргіз сөйлесем де шығамын» деп қоярда-қоймай ішке кіреді. Жәке жатқан бөлмеден дауыс естіліп, Ідіріс есіктен сығалап қарайды. Ши ішінде Жәке кеудесін көтеріп, аяқ жағында

отырған әлгі кісімен сөйлескенін көреді. Ши ішінен шықкан әлгі кісі үстінде жаңа шапан, басына сәлде киіп шығады. Көрген тұстей болған жағдайға таңқалып есі кетіп тұрған Ідіристің жанынан, келген кісі өте шығады. Ідіріс аппақ қудай болып күініп, кетіп бара жатқан әлгі кісіден, әкесімен не жайында сөйлескенін білмек болып артынан жүргіре шығады. Бірақ ол жауап бермей көзден ғайып болады.

Арада жеті күн өткенде Әулие ата қорымының шырақшысы үйге келіп, Жәке тәуіптің бейітінен шырақ жанғанын, айтып құран оқып кетеді.

Әке аруағының шапағаты тиіп жаңа жүрттa Әбдір біr колхозғa, Іdіrіs Рахат колхозына бастық болып, Қали бригадир, кейіn ферме бастығы болады.

Соғыстан келген соң әке қасиеті Іdіrіsке қонып, Ақтөбе, Қарақалпақ өніріне белгілі тәуіп болады.

Сол Іdіrіs әкеміздің ұрпақтары Алла жолын адап ұстап келеді. Оның үлкен ұлы Лабақтың біr баласы Қайрат ата жолын ұстанып, Стамбулда оқып қари молда дәрежесіне жетті.

Аруақты аталар желеп-жебей берсін!

Лабақ Іdіrіsұлы (1947-2012ж.ж.) Қарақалпақстанның Шымбай қаласында мектеп бітіріп, Ташкет қаласындағы ішкі істер мамандығын дайындастын оку орнына түсіп, 1974 жылы бітіріп шығады. Қарақалпақ жерінде ішкі істер саласының әр түрлі қызметтерін атқарып капитан шенің алады. 1981 жылы елге оралып Ақтау қаласының 12 шағын ауданының участекілік полицай қызметінен бастап, құқық қорғау саласының біраз қызметтерін аброймен атқарып, омырауы толған медальдар мен біr бума алғыс грамоталарымен марапатталып, 1993 жылы подпольковник шенінде зейнетке шығады.

Әкеге

Тұлға болған ірілердің бірісін,
Ұрпактарға ұлғи болған әр ісін.
Ұмытпайды сені-әке ұрпағын,
Біздер үшін мәнгі әке тірісін!

- деп үл-қыздары, немерелері, бауырлары 09.11. 2012ж. бейіт басына белгі қойды.

Лабақ ініме Маңғыстаудың бойында, Лабақтың мерей тойында. Қырандай үшып қалықтап, Шабыттанып, шарықтап, Аталар жайлы айтайын Шежіре етіп байыпташ, Ұғып ал, ұрпақ анықтап.

Тарихын айтсам арыдан,
Бай-мырза болып жарыған.
Ұрпағымыз Жолидың
Қасиет қонып дарыған.

Жоли, Қаржау, Баттеттер,
Амандық, Дауыл, Тәпеке-ер.
Жаулардан қорғап жерлерін
Аянбай жаның, төккен тер.

Баласы Тәпекенің, Қара болды,
Тұылғанин өзгеше, дара болды.
Окумен Алла жолын тұра ұстап,
Жүрген жері ақиҳат, сара болды.
Берем десе, Алланың берері көп,
Ұйыды дәрет сұы, қорғасын боп,
Қара атаңа қасиет солай қонды.

Орда етіп тіккен, нән үйді,
Болыс болған, бай-күйлі,
Маңғыстаудың жерінде,
Мешіт салып, Ас берген,
Қарабас атаң әйгілі.

Тұрғанда денсаулыққа, төніп қауып,
Жазыпты науқастардың емін тауып.

Еліне еңбек еткен абыроймен
Атақты Жәке атаң, болған тәуіп

Атақты атаң Жәкеден,
Ідіріс тәуіп әкеден,
Әuletke сенде атасың
Ұрпаққа берер батасын!.

Той тойлап, күліп арқырап,
Өзендей тасып сарқырап,
Қызығын көріп ұрпақтың
Ата боп жүрші жарқырап.

2007 ж.

- деп Алдаберген әулеті.

«Қазақтың екеуінің біреуі ақын» дегендей мен Лабак інімнің де ақынжанды, нәзік сезімталдығын келінім Марзия берген дәптерден тасқа басқандай нақыштап жазған өлең шумақтарын оқып таңқалдым.

Енді осы жазбадағы сағынышқа толы бір өлеңін назарларынызға ұсынайын.

Анама

Кім келіп бұл өмірге кім кетпеген,
Ашы қайғы кімдерді жүдепеген.
Ең қымбатты шешеден айырылғанда,
Жан барма көздің жасын көлдетпеген.

Анамыз ардақты еді өр тұлғалы,
Біз үшқан тіршіліктің алтын бағы.
Жалғасын өмірінің үзіп берген,
30 жыл болды анамның көз жұмғалы.

-деп 2003 жылды ағайын-туыстарды шақырып, анасына Ас беріп, ансаған күні екен бұл.

Құлжан қамшыгер

Бәтет атаның немересі Жаманқара ұлы Құлжан өте елті, қайратты қамшыгер болған адам. Қашаннан адайдың Мұңалы мен табынның

Жоли ұрпактары қатар көшіп-конып жүріп, қыз алысып, құда- жекжатты болған жандар.

Манғыстау жерінде малды құдықтан суаратын, су тапшылығына байланысты дау- жанжалдың да сол құдықтар басында болатыны белгілі жай. Бір күні құдық басында суға таласып төбелес шығады. Төбелестің қызыумен Құлжан атамыз, адайдың бір жігітінің басын қамшысымен қақ айырады. Төбелес арты дауға айналып «Құлжан төбелесте қару жұмсады, қылышпен шауып басты қақ бөлді» деп, Адай билері бітімге келмейді. Сейтіп -Құлжанды шауып өлтіреміз- деп даурығады. Бұл үлкен дауға айналып, ара би шақырылып, екі жақтың да билері қатынасады. Құлжанды ортаға алып тергеген билер оның қолындағы қамшысымен жігітін басын қақ жарғанына сенбейді. Сонда Құлжан «Енді қалай дәлелдеймін, ол үшін тағы да біреудің басын бөліп өлтіруім керек пе?» деп қиналады.

Билер бір келісімге келіп, шиыршықтап оралған текеметті ортаға әкелдіріп, екі жігітке керіп ұстатып «Ал осыны қамшыңмен қып тұс, сонда сенеміз» -дейді

Құлжан қолындағы сегіз өрім дарау қамшысымен көз ілеспес қымыл жасап, киізді қып түседі. Міне сейтіп қамшыгерлігі әйгілі болады.

Тәпеке батыр

Манғыстаудың Бейнеу ауданы, Сам өнірі, Доңызтаудан Қарақалпақтың Қоңыратына дейінгі аймақта көшіп-конып, қалың жылқыларын бағып, еліне қорған болған батыр атамыз Тәпеке еді.

Қазактардың тыныштығын бұзар ішкі жауы түркменнің жауміттері еді. Арапарында ауық-ауық қақтығыс болып, бірін-бірі шабысып, барытталасып жататын.

Тәпеке батыр осындај жаугершілік жағдайда, елге тиген түркмендерді Матайдың құмынан асыра қуып тастанап, сарбаздарымен дем алуға қонады. Түркменнің қол басшысы өзін «Беглербегі»мін деп атайдын батыры, онымен қездескен қақтығыста, Тәпекенің ерлігін, күш қайратының молдығын біледі.

Тәпекеден сескенген ол батырды айламен өлтіруді ойлап, намаз оқып отырғанда сыртынан келіп қылыш шабады. Басы шабылып алдына түскен Тәпіке батыр, «Аллалап» орнынан тұрып, домалаған басын етегіне салып алып, сол жердегі төбенің басына барып құлайды. Мұндай құдіретті қөрген түркмен батырының зәресі ұшып «Әттеген-ай, аруақты адамды қапыда өлтірдім-ау»-деп өкініп қөзіне жас алғанда, екі көзі

көрмей қалады. Қазактар түркмендерді қыргынға ұшыратып Беглербекі қашып құтылады.

Тәпеке батырды сол жығылған төбе басына жерлеп, баласы Қара серт беріп Беглербекінің басын әкелмей, әкесіне ас бермейтінін жариялайды.

Сөйтіп арада 18-күн өткенде Беглербекінің аулын тауып, басын алғып елге келіп әкесіне ас береді.

Әкем марқұм тірі кезінде, Бейнеу өнірінде біздің Тәпеке атамыздың зираты бар деуші еді, баруға жолымыз түспей жүрген едім.

2005 жылы Маңғыстаудың Бейнеу ауданына қарасты Тұрыш ауылында тұратын құдаларыма барғанымда, әкемнін аманатына сұрау салдым. Сондағы Таңатар құдамның айтқаны

- Ия, білеміз ол біздің зират етіп жүрген Тәпеке әулие гой -деп жоғымды тауып берді. Тәпеке атамыз қазір әулие атанаип, басына адамдар түнеп зират етеді екен. Атамыз Тұрыштағы Барак корымынан алпыс шақырымдай қашықтықтағы «Матайдың күмы, Алтайдың соры» деп аталатын жердегі домалақ төбе басында жатыр.

Тәпеке батырга қойылған құлыптас Барак батыр басындағы белгі таспен бірдей, бір ұстаниң қолымен жасалған тәрізді. Соған қарағанда Тәпеке батыр Барак Атамен замандас болған. Оның туған жылы шамамен 1770 жылдарға сай келеді.

Алдаберген батыр (Намыс)

Қызылқурең арғымақ ат иесінің ой толғанысын, мінез құлқын талай жылдан бері айна -қатесіз ұғып дағыланған жануар.

Тұксиген қалың қабагы ақсары жүзіне айбар беріп, тұлғалы денесі ат үстінде құйған қорғасындай тік отырған батырдың тақымы аттын өкпесін сыйымдай барып босап кетті.

Қызылқурең де оның ширықкан мінезінің бір сабаға келгенін біліп, сырғып келе жатқан жүрісін өзгертіп баяу аянға көшті.

-Атаңа нәлет, өз обалың өзіне- деп атының басын тартып токтатып, қеудесін бұрып артына бір қарап, «Өз обалың өзіне пәтшағар» -деп, кубірлеп атының басын Доңызтаудағы елге бұрды.

Бұл- осы өнірге аты шыққан Алдаберген батыр еді. Халық батыр атағын кім көрінгінге тели бермейді. Аса орасан құш иелері де батыр атана алмаған. Алдаберген жалғыз атты, шаруасы шағын болған. Бай ағайындары алдына мал салып берсе де, малы құралмаған.

Бір жылдары келген қонағына соя-соя уақ малдары таусылып, көшер тұста келген қонағына көш түйесін сойдырып «Жұртта қалған атанған». Сондай ақ көңілді жігіттің басынан нелер ерлік өтпеген. Бұрынғыдай шапқыншылық жау қалмақ жоқ болса да, кейбір ел тағдыры таразыға түсіп тұрған шақта, Алдабергеннің аянған жері болған емес. Сондықтанда елі оны батыр деп атаған. Осы оқиға да сондай ерліктерінің бірі еді.

Қызылкүрен әтын баптап, Барақ бабасының Алакөbek қалмақ батырын жекпе-жекте женіп «Қалмаққырган» атанған жерімен жүріп келеді. «Қаракамыста үлкен жәрменқе болады, оған әр жерлерден керуендер келіп, ойын-сауық болады»- дегенді естіп, келе жатқан кезі еді.

Орыс империясының қазақ елін бодандықта ұстая саясатымен, елдін осы тұстағы құнарлы жерлеріне орналасқан орыс поселкісі бар еді. Сол поселкі тұсынан жәрменқеге кіrmек болған Батыр, бір топ адамдардың шуылын естіп атының басын солай қарай бұрды. Жәрменқеге келген қазақ жігіттері поселкінің жанына қонып, аттарын тұсап қоя беріпті. Таңертен тұрған жігіттердің біреуінің аты жоқ болып шығады. Жігіт атының бір орыс землянкесінің алдында байланып тұрғанын көріп, оны шешіп міне бергенде, бір ірі орыс жігіті үйден шығып ат тізгінінне жабысып, «Атың егінге түсті, егін бүлінді, айып төлейсің» - дейді.

«Ат үстіндегі қазактың қашанда бір қапшық желі болады» дегендей оны қолындағы қамшысымен бастан тартып жібереді де, ол ұстаган тізгінді жұлып алмақшы болды. Орыс жігіті де өзіне сенген күш иесі екен. Қазакты аттан аударып алып, ағаштың түбірімен басынан ұрып өлтіріп тастайды. Қазақ жігіттері жиналышп келіп, өлген жігіттің құнын сұрап әкімге барады. Сонда орыс жігіті «Өзі өлгелі тұрған жан екен, ол мені мына қамшымен бір ұрды, мен де қамшысын тартып алып, бір ұрғанда өлді де қалды»- дейді. Әкім әділ төрелік жасамай орысқа бұрып, құң төлетпейді.

- Мына қамшыдан өлген болса, сендер де оны осы қамшымен бір ұрып өлтіріндер - дейді!. Жиналған қазақ жігіттері әлгідей үкімге не істерін білмей тұрған кезде Қызылкүренді сызылтып Батыр да келіп қалады. Жиналғандардан мән - жайды біліп, тәрт өрім бір қарыс, екі тұтам жінішке қамшыны айналдыра бір карап алып, «Жарайды бұл төрелікті мен шешіп көрейін» - дейді батыр. Сөйтіп Қызылкүренге лып етіп қона кетіп, орыс жігітіне тесіле қарайды. Оның түрінен бұл қамшыдан өлмесін біліп, «Келсөң кел»- деген мысқылды таныды. Қазақ жігіттерін мазақ еткендей болып, құліп отырған орыстын басына киген, қасқыр

терісінен тігілген малақайының бір құлағы қайырулы, бір құлағы салбырап түр. Алдаберген де оған «Иманынды үйір» дегендей болып қарап, атын жортактатып, отыз-қырық қадамдай жерге барып қайта кері бұрып, орысқа қарай шоқыта жөнелді. Әлгіге жақындей бере астындағы аты сәл бүгілгендей болып, қамшысын сілтегендей болады. Ел адамдары тынып қалған. Ол атын тоқтатып, шоқып құліп отырған дәу жігіттің қасына келіп, бетіне үңіліп, малақай астынан аққан қанды көреді. Содан соң төрт өрімді қамшыны алдына тастап, атының басын далаға қарай бағыттап жүріп кетеді. Қазақ жігіттері құліп отырған орысты қөріп «Қап, эттеген-ай кек қайтпады-ау»-деп, өкініп жатады. Орыс жігіті сәлден соң сылқ етіп құлап түскенде жиналғандардың қөргені, орыстың басы қылышпен шапқандай қақ бөлініп кетіпті. Алдаберген сол кеткеннен кete береді. Әлгі ердің кім екенін білгендер ғана ішінен танып, ал танымайтындар «білмейміз» - деп ұзап кеткен батырды өкіметке танытпайды. Қызылкүрең атты батыр осындаі оқиғаға тұс келгенде, еш ойланбастан казақтың азаматының өлімін тауық өліміндегі көрмей, мазак етіп отырған орыстың және онын сөзін сөйлем әділетсіз шешім шығарып отырған ұлыққа, өз өнерін қөрсетіп, қазақтың кегін қайтарып кеткен болатын.

Осындаі ел намысы тапталып, ердің құнын даулауға да құқығы жоқ бодандықта жүрген халықтың ар-намысын езінше жоқтап, есеп айырысып, еліне батыр атанған Алдабергенді бұл Ақтөбе, Ойыл, Жем бойы түгел біледі.

Алдабергеннің қамшыгерлігі осы өнірге әйгілі еді. Бірде Алдаберген Қызылкүреңді суарып алмақ болып, құдыққа қауға сала бергенде, қымыз ішіп, масайрап келе жатқан бір топ жігіттер құдыққа келеді.

- Эй, жалғыз атты, тұра тұр, біздін аттар су ішкен соң суарарсың атынды- деп қауға жабысады. Тебелес шығарып, шатақтаса бастайды. Батыр еш тіл қатпай атқа қарғып мініп, әб-сәтте жиырма жігітті кез іліспес жылдамдықпен жаурыннан серіз өрімді дырау қамшысымен бір-бір тартып құдықтың басына үйіп кетеді. Бұл да батырдың өз елінің желіккен жігіттерінің желін басқан бір өнері еді.

Қызылкүрең аттының Алдаберген батыр екенін білген кей жігіттер есін жинаған соң ғана біліп, мастығынан айыққан екен. Бұл оқиға XX-ғасырдың бас жағында болған еді. Мен бұл әңгімені 1990 жылды Қарақалпақстандағы 96-жасқа келіп отырған Нұрмаянбет деген атадан естіген едім. Тендікті, әділетті қоғамды аңсаған, ел намысын қорғаған бабалар аруағы риза болсын! Егеменді ел болдық егемендігіміз баянды болсын!

Алыптың соны

Жоғарыда айттылған батыр да ерен күш иелері болған аталардың ұрпағы Оспан көкем жайлыш көрген-білген, естігендерімді баяндай кетейін.

Алдаберген батырдың балалары ішінен өзіне тұлғасы мен күш қайраты дарыған баласы осы Оспан еді.

Ол 1914 жылды Ақтөбе облысының Доңыздау өңірінде туылған. 1931-1932 жылдары жанұясы Әулиеата жеріне көшіп келіп, қалаға жақын Қызылқайнар колхозында тұрады. Бауырларына қарағанда сінірлі, бойлы әрі күш-қайраты тасып ұрыншақтау болған бала жігіт жөнінде әңгіме көп еді. Сол әңгіменің бір-екеуін айта кетейін.

Оспан менің әкем Қалидан соң туылған ұл. Мен оны көке дейтінмін.

Көкемнің 18-19 жастагы бала кезінде, колхоздан 15 шақырымдай жердегі қалаға бармақ болып көлік іздейді. Науқан кезі көлік болмай, еңбек күнге алған үлкен қазакы қап бидайды мойнына салып қалага жаяу кетеді. Кештетіп шыққан Оспан таң ата қаланың жұмыр тас төсөлген орталық көшесіне жетіп, жортақтап келе жатқанда бұрылыштан алдын кес-кестеп бір Дию шыға келеді. Адам шошырлық ірі денесіне сай, қазандай басында мойны жоқ иықпен тұтасып кеткен, бет аузы белек-белек болған қара дәу, «Қошқар» деген атақты Өзбек қарақшысы болатын. Әулиеата (Тараз) қаласында жасы келіп сыртқа жорықта шықпай, көше торып кездескен адамның зәресін алар түр-түрпатымен қорқытып, «Атан қошқар» дегенде оның атын естігендер базарға әкеле жатқан затының тен жартысын беріп кетеді екен. Соған қанағат етіп азығы таусылғанша үйден шықпай жататын болған әлі дәу.

Алдынан шыға келген дәудін гүрілдеп «Атаң Қошқар» деген тосын дауысынан сәл абыржып қалған Оспан көкем есін жиып, алдындағы кісінің дию емес қарт адам екенін көріп, «не де болса көрейін бұның әуселесін» деген ойға келіп, мойнына салып келе жатқан қанар қапты бір қолымен іліп алып, тік көтерген қалпын дорбадай етіп дәудің алдына дік еткізіп қоя салады да –Балаң да Қошқар- деп бойын тіктеп жұтынып тұра қалады. Кезінде талайды көрген «кәрі арыстан» тұлғалы «бала жолбарыстын» атылып алыса кетер түрін көріп бірінші рет жүрегі шым ете қалады – Сен

де Қошқар екенсің балам, маған бұл өнірде ешкім тік келмейтін. Жүзімді көргенде барын беріп кете беретін еді. Тусаң ту балам кете бер-деп шал жөніне кетеді. Міне сөйтіп әлгі «Қошқар ата» көшеге қайта шықпапты. Беті қайтқан «Көрі арыстан» мәрттік жасап кәсібін қойды ма, әлде қапа болып, кәрілік женіп өлді ме? Ол жағын ешкім білмейді.

Оспан тағы бірде қаладан жаяулатып ауылға келе жатады. Жолда бір полуторка машина батпаққа батып қалып, оны ұш орыс жігіттері шығара алмай жатады. Қекем оларды шетке шығарып «Қарап тұрындар қалай шығатынын»- деп арқанды мойнына салып машинаны батпақтан сүйреп шығарады. «Машинаңды шығардым мені сонау колхозға жеткізіп сал»- десе, әлгілер көнбей төбелес шығарады. Қекем олардың қолдарын шошаңдатып бұны ұрам дегенше бірінің үстіне-бірін үйіп та-стап, үстіне атша мініп отырады. Бұл оқиғаның үстіне аудан басшысы женіл машинасымен келіп қалады. Мән- жайды Оспан қекемнен білген бастық әлгілердің түп-түбіріне жетіп ұрысып, өзі Оспанды машинасымен колхозға жеткізіп салады. Бұл әңгімелер естігендік болса, енді өзім көріп күә болған оқиғаларды баяндайын.

Мениң сегіз жастағы бала кезім. Шешем еңбеккүнге алған екі қап құмшекердің аузын шуда жіппен шымшып тігіп, әкетуге арба іздеп кеткен болатын. Қап қазірі 50 кг. болатын қаптай емес алашаның ұш енінен тігілген үлкен қанар. Салмағы 100-120 кг. болады.

Қекем соғыска дейін тракторист болып, соғыста авия механигі болған азамат. Үстінде солдаттың гимнастеркесі денесімен дене болып сыптиған, аяғына киген офицер етігі оның онсыз да биік бойын сорайтып көрсетеді. Таудай болып қекем келіп, мені жерден іліп алып бетімнен сүйіп, жерге қайта қойып –Аманжан, мұнда неғып отырсың? – деп менен мына шекерді үйге жеткізуге шешемнің арба іздеп кеткенін біліп: -Ой, осығанда адам арба іздейме екен, кеттік- деп, екі қанарды қолтығына қысып жүре берді. Үй, колхоз қамбасынан бір шақырымға жуық жер болатын. Екі адам қолдасып әрен қөтеретін қапты дорба құрлы көрмей үйге әкеліп таstadtы.

Мен жас кезімде өте толық болатынмын. Қекем келген сайын алдынан жүгіріп шықкан мені тік көтеріп алып бетімнен сүйіп, содан соң жерге құректей алақанын тәсеп, оған мені тік тұрғызып алып көтеріп тамның төбесіне шығаратын. Ол кездегі қазакы үйлер аласа ма әлде қекемнің өресі ұзын ба, әйтеуір оның қолы тамның төбесіне еркін жететін.

Соғыска дейін Жамбыл қаласында үлкен тойларда құреске түсіп «Ата

балуан» жүлдесін күреспей алатын дәрежеге жетеді. Себебі бұрынықта онымен күреске түскендер сүйектерін сындырып алып, қайта күресуге батпайды екен. Шешем «Сен туған жылы, 1-май мерекесінде, Оспан күрестің бас бәйгесін күреспей алды. Күреске барам деп жүргенде, босаңып қалып бара алмадым» - деп өкінетін еді.

Осындай ерекше қайрат - қуаты бар адамның өмірден өз орнын таппауы қыын-ақ. Соғыстан кейін МТС-те механик болып жүргенде, оншақты адамның ШТЗ тракторының моторын машинеге тией алмай жатқандарының үстіне келіп қалады.

Сол ұрыншаш әдеті түрткі болды ма әлде ажалы солай ма әлгілерді «Былай тұрындар» - деп ысырып тастап, жердегі моторды тік көтеріп кеудесіне қойып, орнынан тұрып машина үстіне тиеп береді.

Содан қырық күн сап-сары болып ауырып, 1948 жылы 34 жасында қайтыс болды. Үлкендер оған тіл өтті десе, өз ойым күш-қуатын керекті орнына жұмсай алмай, әрі сол құшті жұмсайтын бағыт көрсетер адам болмай қор болып, мертігіп кетті-ау деп жобалаймын.

Қазақтың қеліндері

Адамзат тарихында, әйелге, қызға деген көзқарастар әртүрлі болып келеді. Көп елдерде әйелді ерден төмен санап, билікке арапастырмай бетін бұркеп, үйден шығармай төмен ұстаған. Ал біздің қазақ жүртynда ежелден-ақ, анаға деген ұғым өте жоғары деңгейде болған. Ана, отбасының ұйтқысы болып, тіл, салт-дәстүр, жақсы қасиеттер ұрлаққа, ана сүтімен, ана тілімен жетеді. Сондыктan да ананың бала тәрбиесіндегі орны бөлек, себебі оның өсу, мінездерінің қалыптасу кезеңдері әкеге қараганда ананың көз алдында болып, дер кезінде бағыт-бағдар беріледі. Үй шаруасына арапастырып, еңбекке баулыйды. Көшпендей халықтың өмір салтына сай жинақы болып, төзімді, шымыр болып өсуін қадағалайды. Осындай жаугершілік заманда ғұмыр кешкен қазақ қыздары атқа мініп, кезі келгенде елге шапқан жауға да қарссы тұра білген. Ауыл аксақалдары келіндердің көші-кон кезіндегі жинақылығын шындалап, бағалап келген. Көшерде үйін тез жығып, жүгін буып көш көлгіне тиеген, қонарда шапшан үйін тігіп, бірінші от жаққан келіндерді үлі етіп мадақтап келген. Арыдан жеткен аңыз әңгімелерден бір мысал келтірер болсақ, қазіргі замандағы күргақ сүтті алғашқы болып тапқан біздің қазақ келіндері болып шығады.

...Бұрынғы өткен заманда, көшпендей қазақ жүртynда ауыл қарттары

ақылдаса келіп, «Келіндер арасында жарыс өткізейік» деген ойға келеді. Сейтіп, келесі жайлауға көшер кезде, әр үйдің келіндері сынақтан өтетінің, үйін бірінші болып тігіп, қарттарға бірінші шай берген келін маралпатталатының жариялайды. Арнайы құрылған «Келіндер жарысының» төрешілер алқасының төрағасы, көш жайлауға келгенде, әрбір үйдің жүктөрінің түсетін орындарын белгілеп беріп, бір мезгілде «Ал бастандар» деп, белгі береді. Әйелдер дереу түйелерін шөгеріп, тендерін шешіп, үйлерін тіге бастайды. Енді бұл жарыстың женімпазы аталған келін жөніне көшсек. Жарыстың мақсаты мен тәртібінен хабардар болған келіндер қатарлы бұл келін де жүктөрін тез шешілетіндей етіп, үйдің жабдықтарын да тез тігуге алдын ала дайындалады. Үйді тігіп, шай қойылу мерзімдері барлық келіндердікі бір шамада болады. Шайға қатар сүтті сауып, пісіру біраз уақытты аларын білген әлгі келін, алдын ала дайындалады. Қойдың қарның тазалап алып, сүтке салып қайнатқанда, сүт қоймалжын болып қарынға жабысып қалатының білген ол, қойытылған сүтті қырып, ыдыска салып алады. Басқа келіндер мал сауып, сүт пісіріп жүргенде, әлгі келін қойытылған сүтін ыстық суға езіп, қарттарға бірінші болып дәм татқызып, шай береді дейді аңыз. Сонымен әлем тарихында алғашқы қойытылған сүт жасау тәсілін тапқан қазактың келіндері болып шыгады. Қазактың ұрпақ тәрбиелеудегі ана-аталардың озық үлгілері ертеден жалғасып келе жатқан мұрасы екендігін айта келіл:

Бабалардың асыл қазынасын биік ұстап, аналардың көреген тапқыр ойларынан нәр алған қазактың қызы-келіндері көбейе берсін демекпін!

Сондау Сақ дәуіріндегі қол бастаған Тұмар қызы (Томарис), кешегі Ұлы Отан сағысындағы батыр қыздар Әлия мен Мәншуктер шыққан Қазақ елінің атақты қыздарын ұрпақтан-ұрпаққа жеткізу мақсатында шежіре танымда жазылып, дәріптелсе сөкеттігі болмас еді. Қайта, құда-жеқжаттарға қызы төркінің тануға, шыққан тегін бағалауға көп септігі тиер ме еді. Қазақ шежіресіндегі кей рулар елге беделді болған аналар атымен аталған. Сондықтан да Ұлы Қазақ шежіресіне жол ашар ру шежірелерін жазып жатқан азаматтарға айтарым, елге таңымал болған аналар туралы білгендерін шежірелеріне қоса кетсе әр рудың әйгілі аналарының аты өлмес еді демекпін.

2005 ж.

Жоли қыздары

Қазақтың Табын руының Қарақойлы тайпасынан шыққан Жоли ата үрпағы- Жоли қыздарының елге танымал болған, еңбектері жайлы айтуды жөн көрдім.

Алдаберген батырдан тараған қыздар: Зұбайдада-Адай Шегемде, Дина-Әлім Шүренде, Тоқтар-Әлім Назарда. Әбдірден Үлбосын-Арғында. Қалидан-Гүлзакира-Алашада. Амандақтан-Гүлбану-Беріште. Немерелері: Гүлназ, Зарина, Гаухар, Мәлдір, Әсег, Інкәр, Нұргүл, Ділназ, Әлия, Әсем, Ақназ, Мадина, Жанел, Назгүл, Аида. Жәнеберген тәуіптен-Лиза, Қарлыға. Лабағынан-Рыскүл, Құлаш, Күмісай, Мадина. Жұмабайдан-Жұлдызай. Мұсабайдан-Гүлнар. Аманжолдан-Гүлмира, Әлмира. Рахаттан-Бақыт. Мен бұл жерде қыздар төркінің, жиендер нағашы жұртын білсін деген ниетпен жоғарыдағы «Қазақтың келіндері» тақырыбына сай, үлгі ретінде беріп отырмын.

Ақылия Мамытқызы

Ақылия 1947 жылы Ақтөбе облысының Байғанин ауданында дүниеге келген. Мамандығы - жоғары білімді филлолог. Мектеп директоры, балабақша менгерушісі болып енбек етіп, Қарақалпақстан, Өзбекстан, Қазақстан Республикаларының «Халық ағарту ісінің үздігі» атағына ие болды. 2005 жылдан бастап Қазақстан Республикасының кәсіби халық емшісі, Республикалық халық емшілері Ассосоциясының толық мүшесі болып жұмыс жасауда. Өз бойындағы Алла сыйлаған қасиеттерді дәлелдеу үшін көптеген халықаралық байқауларға қатысып, қасиетдарының растайтын түрлі дәрежедегі 22 сертификаттармен дипломдармен марапатталған емші. Атап айтқанда 2005 жылы Москва қаласында өткізілген байқау женімпазы, сол жылғы «Оберон» сертификатының иегері, 2008 жылы Қоғамдық халықаралық М. Ноstrandamus атындағы Академия мүшесі болды. Українаның Ялта қаласында 111 Халықаралық халық емшілері конференциясына, Ресей съездеріне қатынасып, халық медицинасының өркендеуіне қосқан үлестері үшін «Мастер-золотые руки», ВНИЦТНМ «ЭНИОМ» орталығының медалдары және «Звезда Магистра» орденімен марапатталды.

Ақылия Мамытқызының емшілік жолға түсуіне себебші болған, Қазақстан Республикасының Халық медицина орталығының директоры Шәкен қажы Шынтаев еді. Оны жан-жақты зерттеп, бойындағы пайда болған емші қасиеттердің молдығына көзі жеткен соң қолдап, жолын

ашады. Бұл жөніндегі «Денсаулық» газетінде 2008ж. жазылған «Емшілік-құпия-құш құдіреті» атты мақалада толықтай айтылған.

Ақылия өзінің осындай дәрежеге жетуіне біріншіден, қабілет пен қасиет дарытқан Аллаға, екінші-Ерқосай үрпағы қасиетті нағашы әжесі Жұмагұлғе, үшінші-ісмер, етікші тігінші болған әкесі Мамыттан алған өнерге, шешеден туа жетім қалып, он үштегі бәлекей қызы-Жұмагұлдің құдышреттін күшімен төсінен шыққан сүтін еміп өскен шешесі Сапарғұлден алған әділдік пен шешендікке және қайын атасы-Ержан биден үйренген имандылыққа мын да бір алғысын айтады.

Ақылияның кәсіби мамандығын тастанап, емшілік жолға келуі тек қуалап аруақты аталарының қасиеттерінің даруы болмақ.. Бабасы Өтеш «Қотыр Өтеш би» атанған сөзге шешен билікті қасиетті кісі болған. Қайын атасы – Табын Жалпақтілден тараған Ерғали Тіленбайұлы медре-се бітірген ғұлама адам екен. Оның атасы Қарашибай Келімберді Қызыр көрген қасиетті тәуіп, көріпкелдік қасиетке ие болған кісі. Қайын атасы келінінің қабілетін танып, сол бабаларынан қалған бұдан 300 жылдай бұрынғы таңбалы 41 тасын Ақылияға беріп тұрып, оның алақанына көзі түсіп:

- Алланың саған берер сыйы көп екен, ниетін қабыл болсын! Әлі-ақ пісіп жетілесін, тек сен тез арада құран сүрелерін жаттап, Аллаға сенім арт-деді. Содан бастап құран аяттарын жаттап, дәретін алып, аллаға сиынып емшілік жолына түсken Ақлия жеткен жетістіктер орасан. 2009 жылғы Президент наградасы «Қазақстан алтын жүлдыз емшісі», «Қазақстан арқалы емшісі», Қазақстанның «Құртқа тәуіп академигі» және «Қазақстан Республикасының кәсіби халық емшісі» атақтарының иегері болды. Сырт ТМД елдері мен шет елдерде болып, өз мүмкіндігін көрсете біліп, науқас жандарға шарапатын тигізіп келеді.

Жалпы Жоли қыздары батыл, еркін, ер мінезді өжет болып келеді. Білім қуып, Тараз технологиялық институтының ғалым оқытушысы болған Салтанат апайды, Қоңырат ауданының хатшысы болған Қанатбаева Ибаш және өзінің өжетігімен техника тілін меңгеріп атақты механизатор болған Кенжебайқызы Рахиланы айтсақ жоли қыздарының өжетігінің айғағы болмақ.

Екінші бөлім

Атанаң Жоли аталуы

Жоли атамыз бай, мырза кісі болған. Бұл әулет Ақтөбенің Жем, Ойыл өзендері бойы, Сам мен Доныңдауға дейінгі кең алқапты мекендей, көшіп-қонып жүрген. Табын елінің жұрты- қасиетті Барақ әулие, Асау, Бармак, Тәпеке батырлар жатқан қорымдары орналасқан, Маңғыстаудың Бейнеу ауданы, Тұрыш ауылының жерлері. Тұрыш ауылы маңынан «Ұлы Жібек» жолының Маңғыстаудың Ақкетік қаласына қатынаған керуен жолдарының іздері, керуен сарай қалдықтары анықталуда. Атадан балаға жалғасып бізге жеткен әнгімде, Жоли, үлкен керуен жолдың бойына үй тіктіріп, өткен-кеткенді күтіп қонақ етіп, Атымтай жомарттай, жомарттық жасап, аты көпке танымал болған. Жолдағы тігілген қонақ үйі «жол үй» болып, жылдар өте сол жолдағы үй егесін «Жоли» атап кеткен. Мен бұл әнгімені әкем Қали, Нұрмағанбет, Теңел аталардан Жоли атана мақтан еткенин естіген едім.

«Күйғандай бейне асылдан,

Мұра боп қалсын басылған.

Іздеген Жоли үрпағын

Табатын болсын осыдан.»

- деп Атага арнаған лебізімді ұсынамын.

Жоли

Айтамын бір әңгіме ұзын сонар,
Табындар бірге көшіп, бірге қонар,
Қазақтын бар байлығы мал болғансын,
Сам бойы, Жемнің бойы малға толар.

Тагамның ең дәмдісі, май мен сөк қой,
Аты шыққан қазақта байлар көп қой,
Атымтайдай мырза боп, аты шыққан,
Бірлі жарым болмаса адам жоқ қой.

Табында Қарақойлы Жоли болған,
Тіктіріп жол үстіне үйді қойған.
Жолаушыны жібермей күтіп алыш,
Қонақ етіп, қондырып малын сойған.

Сондықтан аты шыққан «Жолдағы үй» деп,
Күтуші адамы бар, қазаны тоқ.
Бара-бара «жол үйін» Жоли» болды,
«Жоли» болып атағы тарады көп.

Жолидың болған екен бес баласы,
Қойлары шымқай қара, жоқ аласы.
Тату екен балалар, үлгі болар,
Болмалты ұсақ-түйек еш таласы.

Әкесіндей бәрі де жомарт екен,
Үйымшылдық, татулық, еткен мекен.
Құдайберді, Қаржау, Жылыс,
Шақан, Самат,
Кілең ер, бес қаруы бекем екен.

Құдайберді баласы..
Байсары, Ақ, Назарды.
Қаржаудан туған Бәтетке
Алласы салды назарды.

Кереметтін күшімен,
Ақкуы қонды базарлы.

Бес саусақтын саласы,
Ешкімнің болмас таласы,
Қасиет қонған Бәтеттің,
Амандық болар баласы.

Жоли да сынды асылдан,
Ақ пен Назар, Байсары,
Амандық, Жылыс- бес ата,
Шежіре ұлken кітапқа
Бес Жоли солай басылған.

Жолдағы үй

Жоли атаның ғұмыр кешкен кезін, анықтайдын дер кезінде жазба мұралар қалмағандықтан, ауызша жеткен аныз, әңгімелер негізінде шамалauға тұра келеді. Ол Қазақ хандығының дәүірлеп «Қой үстінде бозторғай жұмыртқалаған» тыныш заман болған Салқам Жәнгір Ханның баласы Тәуке ханның билік құрған тұсы болар деп ойлаймын.

Өйткені Жоли атаның «Қазақтын еншісі бөлінбекен, қазақтың үйі өз төрің» деген бауырмалдық өркендер тұрган кезде, жолаушыға арнайы үй тіктіріп, қонақ күтуі осыған саяды. Осы тұжырымға арқау боларлық 1968 жылы, інім Ермабеттің қарттардан жазып алған сарғыш шежіре дәптерінен жеткен дерекке жүгінейік:

Бірінші дәйек - Жолидың Қаржауының баласы Бәтет батыр және Табынның екі батыры Қаражон Маман, тоқал - Жәнібек батырмен қалмақ жорығынан қайтып келе жатып, қалмақ жұртында қалған екі баланы ала кетеді. Бұл оқиға 1729 жылғы қатарынан үш бірдей: Аңырақай дала-сында, қасиетті Хантәнірінің етегінде және Жоңғар қақпасында жеңіске

жеткен соң Қазақ жасақтарының біріккен әскері жонғарлармен циндерді хоңтайшысының ордасына дейін куып баруға әзірлене бастаған кезі еді. Дәл осы кездे кенеттеген Ұлы жуздің ханы Болат қайтыс болып, үлкен таққа ие болуға Әбілқайыр, Сәмеке және Әбілмәмбет сұltандар арасында талас болып жасақтар тарап кеткен болатын. Жоғарыдағы қалмақ жүртінан алған екі баланы батырлар ақылдастырып, жолы да жасы да үлкен Бәтет батырға балалардың кішісі екі жастағы Батуды қалдырып, бес жастағы Мананды Бәтеттің сол соғыста бірге болған ағасы Жылдыс батырға бала етіп береді. Қазір осы екі ұлдан Жолидың екі ұрпағы тарайды. Сонымен ат жалын тартып мінгеннен бастап сексен жасқа келгенше аттан түспей елін жаудан қорғап өткен ру басы Бәтет батыр сол қалмақ соғысынан қайтқан кезде 60 жаста болса оның туған жылды 1669 жыл болады. Сонда ұрпақ жалғасуының заңдылығына сәйкес отыз жылды шегерсек оның экесі Қаржаяу 1639, ал атасы Жоли 1609 жылға сай келеді.

Екінші әңгіме-Табынды «Шандыаяқ табын» атандырған, Табын мен Әлім арасындағы болған дау. Бәтет батырдың 60 жасқа келгенде көрген баласы- Жаманқара батырды Әлім Дананқара бидін адамдары оның жиырма бес жасында қастандық ұйымдастырып, алдаң өлтірткен. Бұл жайында жоғарыда «Жаманқара батыр» атты жазған әңгімеде айтылған. Аманжолұлы Тілеумаганбеттің 1914 жылды жазып қалдырған «Асая-Барак» жырындағы Барак батырдың ақылшы ағасы Досы би болғаны жайлы жазылған. Досы би 1761 жылғы Барак батырдың Ойрат мемлекетінен қалған Волға қалмақтарының қолын бастап қазақ жеріне кірген Алакөбік батырының қолын талқандаған табын- Барак батырдың жасағында болған. Егер ол сол шайқаста отыздар шамасында қатысып жоғарыдағы «шандыаяқ» дауын 15 жасында шешіп «Бала би» атанған болса оның туған жылды 1745 жылдарға сәйкес келеді. Сөйтіп бұл дауда 25 жасында опат болған Жаманқара батыр 1720, Бәтет батыр 1660, экесі Қаржаяу-1630, ал Жоли баба 1600 жылдары туылған болады. 1761 жылды қазақ қолын жинаған Созақ батырдың ұлы Түгел карт 80 жаста болса оның туылған уақыты 1680 жыл, Созақ батыр 1650 жылға, ал Жоли атасының бауыры Лабақ 1620 жылдарға сәйкес келеді.

Үшінші тағы бір дәлел Ақтөбе облысына қарасты Барак ата қорымынан 50-60 шақырымдай қашықтықта орналасқан Тәпеке әулие қорымында жерленген менің бесінші атам Қараның сағана тамына қойылған құлыптаста Қара атамыз «1806 жылды туылып 1871 жылды уфат

болды» дег жазылған. Сонда ата аралық заңдылықтарға сәйкес әкесі-Тәпіке-1776, Дауыл-1746, Амандық-1716. Бәтет-1686, Қаржау-1656 ал, Қаржау ата баланың кішісі болғандықтан Жоли баба 1610-1620 жылдар аралығында туылған болуы мүмкін.

Үш дәйекті қорыта келіп Жоли бабаның туылғаны 1610 жыл десек Қаржау Құдайберді, Жылыш аталар 1640 жылдарға, ал олардың ұлдары Назар, Ақ, Байсары, Бәтет аталар-1670 жылдар болады.

Жоли шежіресін бастамас бұрын Қазак елінің егемендігін алғанына қуанып, көзіне жас алып, 96 жастағы шежіреші Нұрмаганбет атанаң айтқан аманатын жеткізейін. Байларды конгрескелеу кезінде, қаша көшіп Ауган асып кеткен, Жолидың екі ұрпағына тоқталып отырып, «Шіркін, сол ұрпақтан хабар болса тұқым жоғалmas еді», - деп армандаған еді абыз ата.

Кәзір елге, Отанға оралғандар қатары көбеюде, егер Ауғаннан келген ағайындар арасынан Табын Жоли ұрпағы болса, шежіре кетігі жамалар еді. Ата үміті де ақталар еді демекпіз. Жоли ұрпақтарының шоғырланған жері Қарақалпақстаның Некіс Хожелі, Қонырат қалалары, болатын. Кәзір елге қайта оралып, Алматы, Ақтөбе, Маңғыстау, Жамбыл облыстарына қоныстана бастады. 1998 жылы ақын ағамыз Темірханұлы Тәжіғали, гылым докторы Қалышов Аманжол Боранбайұлы, Боранқұлов Мұхамбетқали Сүйеубайұлы інілерімнің тізген «Жоли шежіре» кестесін толықтырып ұрпақтарға ұсынбақпын. Бұл шежіредегі Жоли қожа тармағын жазуға Балтабай інімнің, Құлжан ата ұрпағын қорытуға Ермаганбет Нұрғанұлының аталардан Жазып алған деректерінің көп пайдасы тиді. Ал Амандық ата тарауын таратуға, Қарақалпақстанда тұратын Тенел ағаның айтқандары көмектесті. Байсары мен Ақ жоли тарауларына толықтырмалар енгізген Абылай Мамытұлы, Серікбай Тәуекелұлы, Нұргалиұлы Нұрсұлтан інілеріме және де аттары аталмаған осы іске атсалысқан бауырларымызды айтамыз.

Жоли шежіресі

Жолидан бес бала-Құдайберді, Қаржау, Жылыш, Самат, Шақан.

Бұл аталардың өсіп-өніп кең таралған ұрпақтары: Құдайберді, Қаржау, Жылыш аталар, ал Самат, Шақан аз болып, жоғарғы ұш аталармен бірігіп кеткен...

Жолидың жолын ұстанған, Жолидай жомарт болып, бақ-дәулет қонған бес баласы «Бес Жоли»-деп атанған. Олар: Құдайберді баласы-Назар

жоли, Ақ жолый, Байсары(Арыстанбай) жоли. Қаржау ұрпағы-Амандық жоли. Жылыс, Шақан, Самат-Жылыс жоли.

Жоли ұлысының тарихы мен рулық таралымдарын жинауға атсалысқан азаматтардың толықтырмаларын және тарих ғылыминың докторы Аманжол Қалыштың «Жолый баба Сарман ата» кітабында көлтірген деректерге қосымша 2011 жылы Алматыда өткен Асқа келген бауырлардың берген мәліметтерін қосып бергелі отырымын. Құдайберді-Назар, Ақ, Байсары(Арыстанбай), Кенже. Қаржау-Сүгірәлі, Жанан, Бәтет. Жылыс-Наурызбай, Бокан, Баймырза, Маман, Шақан, Самат.

Назар Жоли

Назардан-Базар, Көшет, Байқұты, Мырзабай, Ханғұл, Қарағұл. және орны жоқ деп келген Назардың кіші әйелінен туған Сарман.

Базар ата

Базар-Төлепбергеннен-Қойлыбай, Мұрат, Шынаrbай, Қарабас. Қойлыбайдан-Шегір. Шегірден-Қожабай. Одан-Сейсенбі, Жүгініс, Сәбит. Сейсенбіден-Саруар, Нұратдин, Нәжеметдин. Олардың Саруарынан-Нұсіп, Мұхит. Нұсібінен-Абылай, Қожыбек. Мұхиттан-Асхат. Нұратдиннен-Құрманғазы, Түгелбек, Рустем, Асан. Нажметдиннен-Абай, Серік.

Қожабайдың Жүгінісінен-Өмірзақ, Зейнел. Өмірзактан-Жәмилжан, Барзу, Сапарбай. Онын-Жәмилжанынан-Асқар-Нұрәлі. Барзудан-Ерасыл, Нұрасыл, Наурызбек. Сапарбайдан-Мейірбек.

Қожабайдын-Сәбитінен-Үргенішбай- Махмұт, Мақсет, Марат.

Базар-Төлепберген-Мұрраттан-Бекжан, Балғалы, Балталы, Тұрман, Сақабай, Аман, Сүгір, Есен, Әтти. Олардың Бекжанынан-Аманқос, Мырзагали. Аманқостан-Базарғали, Бейсенбай, Дүйсенғали, Кенжеғали. Базарғалидан-8 ұрпақ- Құаныш, Қалбай, Қаржаубай, Бақытжан, Мақсет, Бақтығали, Түгелбай, Нұрлан. Онын Куаныштан-Саламат. Қалбайдан-Әзис, Серік. Қаржаубайдан-Руслан. Бақытжаннан-Азamat, Саламат. Мақсеттен-Қайрат. Бақтығалидан-Алғадай, Түгелбайдан-Құрманғазы, Нұрланынан-Жамбыл.

Мұрат-Бекжан-Аманқостын-Бейсенбайынан-Рұстем, Қабыл, Абылай, Нұрай, Бектай. Дүйсенғайдан-Мұрат, Әлімжан, Ерлан. Кенжеғалидан-Ержан, Женіс.

Мұрат-Балғалыдан-Балмағамбет, Ділман. Балмағамбеттен-Божымбай, Әбіл. Божымбайдан-Омар, Оспан. Омардан - Нұрсұлтан, Ақан, Сері.

Оспаннан-Бекаман, Жоламан. Балмағанбеттін- Әблінен- Көбейсін, Ба-
тыр.

Мұрат - Балталыдан - Әлдеш, Қыдыр. Мұрат - Тұрманнан - Қуантай
- Оңғар. Мұрат - Сақабайдан - Тәжіғали, Әbdіғали. Тәжіғалидан -
Жұмағали, Құрбанғали. Жұмағалидан - Сәкен, Бауыржан. Сәкеннен -
Арман, Алмат. Бауыржаннан - Алтай, Ардақ.

Сақабайдын - Әbdіғалиынан - Қыдырғали, Жайғали. Қыдырғалидан -
Мейіргали, Қайыргали.

Мұрат - Әттиден - Наурызбек - Нұржан, Жанболат. Нұржаннан - Дани-
ял, Әлішер. Жанболаттан - Мадияр.

Төлепберген - Шынаrbайдан - Жалғасбай, Жолдасбай. Жалғасбайдан
- Талас, Оразғали. Таластан - Қыранбай, Базарбай, Мәтібай, Сәрсенғали,
Кенжебай. Қыранбайдан - Женісбай, Иса, Сансызбай. Базарбайдан -
Қаржау, Нұржаяу, Азамат. Мәтбайдан - Түгелбай, Кенелбай. Сәрсенғалидан
- Айдос. Жалғасбайдын - Оразғалиынан - Сатыпалды, Мұхит, Мейрам-
бай. Сатыпалдыдан - Әділбек, Әлибек, Мейрамбай. Мұхиттан - Рустем,
Қобылан.

Базар Төлепберген - Қарабас - Қыдыр - Сәбит, Марат.

Көшет Ата

Назар - Көшеттен - Әблітай, Бозай, Игілік, Қарабек.

(Бұл атанаын да үш - төрт ұрпақтары толықтыруды талап етеді.)

Көшеттен... - Жағал, Тобаяқ, Алдаберген, Қожанияз. Жағалдан - Нияз.
Тобаяқтан - Ершуақ. Одан - Сексенбай, Серікбай, Кенжеғали. Алдабер-
геннен - Қаби. одан - Женіс, Зейнұлла. Женістен - Нұрлан, Ерлан. Зейнұл-
ладан - Нұрбол, Қарахан. Қожанияздан - Қарақойшы, одан - Мұқантай,
Тогабай.

Мұқантайдан - Темір, одан - Берік. Тоғабайдан - Болат, Марат, Фрунзе,
Қайрат. Болаттан - Қанат. Мұраттан - Асылбек.

...Осы Көшет атага жататын: Алғазы - Орақбай, Әскербай. Башақ -
Қоңыратбай. Мұқаш - Оңғарбай. Әтебай - одан Боранбай, Жекебай.
Боранбайдан - Қази, Арыстан. Жекебайдан - Түркпенбай, Жақсылық,
Кенесбай. Түркпенбайдан - Асқар, Бауыржан, Асылжан. Жақсылықтан -
Қайрат, Жеткөр. Кенесбайдан - Ахмет, Махмут, Сапарбек.

...Жетпісбай - 2ұрпақ. Қоңыратбайдан - Әтепберген - Мынбай, Рабай.
Қанатбай - Ибаш, Қалибек.

Байқұты Ата

Назар - Байқұтыдан - Сатай, Бақай, Шайкөз(Мәдірейім), Мұстафа.

Сатайдан - Кентай, Жұзбай, Ерімбет. Кентайдан - Жорабай - Айтбай - Сабыр, Тәжібай - палуан. (Хиуа ханының түйе палуаның жеңген) Тәжібайдан - Сапарбай - Жамал, Қамал.

Камалдан - Мұрат, Болат, Жомарт, Қайрат. Мұраттан - Азамат, Тимур. Болаттан - Айбек, Шыңғыс. Жоматртан - Ақылбек, Әділбек, Асылбек, Әкімбек. Қайраттан - Манас. Сатай - Жұзбайдан - Әбдірайым. Сатай - Ерімбеттен - Маймак.

Байқұты - Бақайдан - Нұржан, одан - Кенесбай, Алпысбай - болыс. Кенесбайдан - Төлеумұрат, Қалмұрат, Өтемұрат. Қалмұраттан - Өміrbай. Өтемұраттан - Файзула, Құрбанбай. Файзулладан - Қалдаш - Қонай - Асылбек. Құрбанбайдан - Назарбай, Сейілхан, Руслан.

Бақай - Нұржан - Алпысбайдан - Тілеубай, Жұмаш, Қенжеқара, Бектілеу, Жұсіп. Тілеубайдан - Абылла. Одан - Қуатбай, Мұрат, Азат, Сәндібек, Мақсет, Махамбет. Қуатбайдан - Серік, Куаныш. Мұраттан - Абай, Талғат, Азамат. Азаттан - Асылбек, Жәнібек. Сәндібектен - Айбек. Мақсеттен - Өскін, Қайрап, Құрал. Махамбеттен - Айнабек. Алпысбай - Жұмаштан - Өтеген, Төлеген, Жалғас. Алпысбай - Жұсіптен - Қолдас, Жұбатқан.

Назар - Байқұты - Шайкөзден - Нұрымбет, Керім, Рейім. Нұрымбеттен - Әмет, Қылышбай, Әділ. Олардың Әметінен - Қабыл, Сұлтан, Жолдас. Қабылдан - Қыдырбай, Мұхтар, Еркін, Есей, Елтоқ, Есен. Қыдырбайдан - Медеу. Мұхтардан - Сүйімбай. Еркіннен - Аманжол, Ақжол. Есейден - Келдібек, Наурызбек. Елтоқтан - Ақпар. Әметтін - Сұлтанынан - Демеу, Сүйеубай. Жолдасынан - Бауыржан, Нұрлан. Қылышбайдан - Қебей. Одан - Балтабай - Есен, Найзабай - Бақтыбай, Теміrbай - Дәuletбай, Дауренбек. Әміrbайдан - Нұрмұхамбет.

Шайкөз - Керімнен - Қошқар, Орак. Қошқардан - Тұрсын, Аскаrbай, Орактан - Базарбай. Шайкөз - Рейімнен - Әлміхан, Ырысжан.

Байқұты Мұстафадан - Артық, Әбди, Досқали. Артықтан - Айдынғали, Алтынғали. Айдынғалидан - Сәбит - Асқар. Алтынғалидан - Смет, Абай. Сіметтен - Ахмет, Жамбыл. Осы аталарға жалғас Әлменнен - Жолдас(Қайыпназар) - Сәрсенбай. Жаубөріден - Айтymbет, Ережеп. Айтімбеттен - Тұрақбай, Жылқыбай.

Мырзабай батыр Ата

Назар - Мырзабайдан - Бөрте, Тұлпар, Оразбай, Әлпеке.

Бөртеден - Егіzbай, Егізқара батыр. Егіzbайдан - Қосай, Таубай. Таубайдан - Молбай, Жалбыр, Оңбай. Молбайдан - Сыйдымбай, Толқынбай, Ырсымбет, Тәжім. Оңбайдан - Қойшығұл - ишан.

Егізқарадан - Қосалы, Досалы, Қортық, Тоқай - би. Қосалыдан - Шотпақ, Төлім. Шотпақтан - Тәжібай - Аманғали. Аманғалидан - Мендіхан, Амангелді, Ризхан, Мендіханнан - Мейірхан, Ерхан. Қосалы - Төлімнен - Боқан, Жылқышы. Боқаннан - Жақсылық. Максетінен - Азамат, Бауыржан, Нұрсұлтан.

Егізқара - Досалыдан - Артықбай, Артығали. Артықбайдан - Болысбай, Қонысбай. онын Болысбайынан - Мұханбет, одан - Қаби, Әби. Әбиден - Жақсылық, Төрткүлбай, Айжарық, Ұзақ. Жақсылықтан - Мақсат - Әлихан, Мұрат. Төрткүлбайдан - Жандарбек, Манаарбек. Жандарбектен - Әділжан. Айжарықтан - Ерлан, Берік. Ұзақтан - Ақзат.

Досалының Артығалиынан - Жартықбай, Калман, Шектібай, Балмұхан. Олардың Жартықбайынан - Ондас - Жақсылық, одан - Жандарбек, Ғарифулла, Әділбек. Қалманнан - Өмірзақ - Өмірбек, Өміргали. Шектібайдан - Жақсылық, Қөnlімжай, Қуаныш. Қөnlімжайдан - Қуат, Қайрат. Қуаттан - Сыпатай. Қуаныштан - Елнүр.

Егізқараның Қортығынан - Қарабас, Мәлдібек, Сәндібек. Молдабек. Қарабастан - Төлепберген, Өтеміс, Төлеміс, Құсеміс. Төлепбергеннен - Парахат, Базарбай, Оразбай, Рахат, Қалпақбай, Қөшкінбай. Парахаттан - Тұрғанбай. Рахаттан - Қашқынбай, Мейрамбай, Төлеубай, Жеңісбай. Оразбайдан - Мақсет, Құрбанбай. Қөшкінбайдан - Өтеген, Төлепберген. Құсемістен - Жанқылыш, Бисенғали. Жанқылыштан - Теміргай, Берік, Серік.

Кортყык - Сәндібектен - Есенқұл, Нұрмағамбет, Мақатжан, Мырзабек. Есенқұлдан - Нұғмаш, Аманғали, Жиенбай. Нұғмаштан - Сәкен, Жаңабай, Бақтығай. Сәкеннен - Мұхтар. Жаңабайдан - Әділбек, Ғабит, Нұрлан. Бақтығалидан - Ерлан, Нұрлыбек. Жиенбайдан - Нұрғазы, Сәбит, Мәжит. Аманғалидан Құрманғазы - Нұрдәүлет.

Кортყыктың Молдабегінен - Тоқсанбай, Дұзмағанбет. Тоқсанбайдан - Сұлтанғали - Манас, Жалғас.

Егізқараның Тоқай - биден - Көптілеу, Естілеу, Ораз (Майжеген) мырза, Қалыш,

Кобдалы. Көптілеуден - Тұрдалы. Естілеуден - Серікбай. Майжегеннен - Зейнатдин, Нұратдин. Нұратдиннен - Сәрсенбай - Марат, Мұрат. Мараттан - Алкесандр Қалыштан - Бәжік, Бажбағамбет, Әжіхан, Боранбай. Бәжіктен - Қайрулла, Фани, Ізбасар. Ізбасардан - Самат, Есенаман. Әжіханнан - Сапи. Сапидан - Руслан. Боранбайдан - Аманжол, одан - Ақжол, Есенжол, Мұхамед-эли. Ислам, Әлихан..

Тоқайдың Қобдалысынан - Қалмағамбет, Жұмағали. Қалмағамбеттен - Мақсет, Амандық, Аманбай. Мақсептін - Берік, Ахмет. Амандықтан - Әлмұхит. Аманбайдан - Әлиасқар, Әділет. Жұмағалидан - Тұрсынбек.

Тұлпардан - Ернияз (Арыстан), Балғара, Тыныштықбай, Малқара, Қарабай. Ерниядан - Есбол. Оддан - Өміrbай, Төрбай (Төребек), Жөнербай. Есболдың - Өміrbайынан - Нұрбаулы. Одан - Еркін, Беркін, Бақтығали, Абат. Еркіннен - Самат, Салаут. Беркіннен - Қанат, Хамзат, Ренат, Ерлан, Айдос. Қанаттан - Жандос, Данияр. Ренаттан - Төлеген, Мәкен. Айдостан - Алдиярр. Бақтығалидан - Руслан, Рұстем.. Нәкештен - Бақтығали, Абатасқар, Әділет. Есболдың - Төрбайынан - Қойлыкеш, Жылқыбай, Көзбай. Жылқыбайдан - Демеген. Есболдың - Жөнербайынан - Бисенбай - Дархан.

Тұлпардың - Балғарасынан - Ұзакбай, Қорғанбай, Шәкір, Өзбек, Берімбай, Сәнкібай. Ұзақбайдан - Әуезбек, Қаражон. Қаражоннан - Өзбек. Одан - Донбай Келдібай, Дарбай. Шәкірден - Жансым. Биркімбайдан - Әбу, Оспан.

Тұлпар - Тыныштықбайдан - Бестібай, Естібай, Жетібай. Бестібайдан - Өкшебай, Нұркебай. Өкшебайдан - Жылкелді - молда, Қөшжан. Жылкелдіден - Төрехан, Нұрлыхан. Қосжаннан - Балтабай.

Тұлпар - Малқарадан - Шеңгелбай, одан - Мәнібай, Танат.

Тұлпар - Қарабайдан - Қойдағұл, Куандық, Жаңдағұл, Құдайберген, Тәни. Қойдағұлдан - Дәүке, Жұмабай. Дәекеден - Батыр, Бәйымбет. Батырдан - Ораз, Мақсымғали, Құлнияз. Оразынан - Сәрсенғали, Ораз. Мақсымғалиынан - Темірхан, Тұрлығали. Темірханнан - Серік, Медет. Тұрлығалидан - Жалғау. Дәүке - Бәйымбетінен - Ахмет, Тұспағамбет. Ахметтен - Орынбек. Тұспағамбеттен - Ертуған, одан - Ерлан, Куандық, Руслан. Қойдағұлдың - Жұмабайдынан - Сатыпалды, Асанбай.

Қарабайдын Куандығынан - Досжан, Досыби, Шәбік. Досжаннан - Бекбагамбет, Кемеш. Бекмагамбеттен - Қоңыс - Болат. Болаттан - Батырбек. Кемештен - Қыстау, Болат, Майлыйбай. Қыстаудан - Жайлыйбай, Қойлыбай, Дулат, Мақсет. Жайлыйбайдан - Мұхтар, Мәди, Ғабит, Сәбит, Сәкен, Ғабиден. Қойлыбайдан - Ерсайын, Жансерік. Мақсептін - Нұрбек. Дулаттан - Мирас. Болатынан - Қасымжан, Есімжан, Тұрман. Қасымжаннан - Абай. Есімжаннан - Ерлан, Бекжан, Әділет. Тұрманнан - Әлішер. Кемеш - Майлыйбайдан - Ермек. Одан - Ермұхан.

Тұлпар - Қарабай - Куандық - Досыбиден - Әбіл, Имагамбет, Өтеулі. Әбілден-Әбілғазы-Ермек, Ерболат, Нұрболат. Имагамбеттен - Қайратдин,

Қырықбай, Құралбай. Боранбайдан - Қожан - Қуатбай, Оразбай. Оразбайдан - Закир. Құрбанбайдан - Қожан Шымбай - Куанышбай, Өтегали, Оразгали. Куанышбайдан - Жарас, Ықылас, Илияс, Манас, Алмас. Олардың Ықласынан - Олжас, Нұртас. Олжасынан - Жасұлан. Манастан - Мирас. Алмастан - Бибарыс. Шымбай Өтегалидан - Габит, Сәбит, Талғат, Алтай. Габиттен - нұржан. Сәбиттен - Мейірбек, Заманбек. Талғаттан - Сұлтанбек. Шымбай Оразгалидан - Қыдырғали, Мырзагали.

Тілен (Төлен) - Удеуден - Сапаш, Қойшыбай. Сапаштан паraphat. Қойшыбайдан - Тоғайбай. Тлен - Өкшебай жыраудан - Қосжан, Жылкелді. Қосжаннан - Балтабай. Жылкелдіден - Төрекан. Тілен - Қойшыбайдан - Жанаберген - Ырысалы, Нұркебай.

Назар - Ханғұл Ата

Ханғұлдан - Алжан, Алғазы. Алжаннан - Сары, Үкібай. Сарыдан - Куандық, Сүйіндік, Еркін, Бақтияр, Жұсіп.

Сары - Куандықтан - Айбек, Әділбек, Эдуарт, Кәкімбек. Оның - Айбегінен - Әлишер, Арыстан, Азат, Тимур, Бақдәulet. Әділбектен - Әзиз, Абылай, Абзал. Кәкімбектен - Жарас.

Сары Сүйіндіктен - Абай, Әли, Асқар Асанбек. Абайдан - Абулла. Әлиден - Әлімбек, Асатбек. Асқардан - Айдос.

Сары Еркіннен - Әмірбек, Мейірбек. Сары Бақтиярдан - Ислам, Икрам. Сары Жұсіппен - Арман, Алмат, Алжан.

Ханғұл - Алжан - Үкібайдан - Нұрлыбек, Темірбек. Нұрлыбектен - Нұрсұлтан, Нұрлыхан.

Ханғұл - Алғазыдан - Оразбай, Асқар. Оразбайдан - Алмаз, Қажымхан. Алмаздан - Бауыржан, Мақсет.

Ханғұл атаниң тағы екі үрпағының жалғасы Атабайдан - Биснғали - Отыз, Марат, Абай, Әділ. Отыздан Марыс. Мараттан - Арман. Абайдан - Куаныш. ...Нұрманбайдан - Бисенғали, Ережеп. Нұрболдан - Тәжет.

Назар Қарағұл Ата

Қарағұл - Тұяқ. Жиенәлі, Қаратабан, Құдайберген, Жақсыбай. Тұяқтан - Бекебай. Одан - Сағынбай, Дүйсек. Сағынбайдан - Абай, Болат. Абайдан - Жамбыл. Дүйсектен - Онғарбай, Оналбай. Онғарбайдан - Мейрамбек, Куаныш. Қарағұл Жиненальдан - Абылғазы, Қайырғұл. Абылғазыдан - Сейдегали, Сұлтанғали. Сейдегалидан - Сағынғали, Сапарғали, Қарлыбай. Сағынғалидан - Рашит, Серік, Асыл. Сапарғалидан - Жанарбек. Қарлыбайдан - Бұркіт, Нұрлан. Абылғазы Сұлтанғалидан - Құралбай, Оралбай. Байрамбай, Батыrbай.

Қарағұл - Қаратабан - Әрібай - Ауданбай - Сағынайдан - Мұхамбет, Шалау. Мұхамбеттөн - Саржан, Сабыржан, Қыдыржан, Біржан, Радик, Сейтжан. Шалаудан - Дәржан, Бауыржан, Сержан, Мейрамбек. Қарағұл - Құдайбергеннен - Нұрқаш - Жұмабай - Мирас, Манас. Қарағұл - Жақсыбайдан - Камал.

Назар ата ұрпағына қосылатын - **Аманжол, Тұрақбай, Айтбай**. Аманжолдан - Нұртаза, Мұстафа, Садық. Нұртазадан - Дәүлетияр - Мейрамбай, Жеткіншек. Мұстафадан - Болат. Садықтан - Айтбай. Тұрақпай - Ережеп - Жақсылық, Сақтаған. Жақсылықтан - Нұрсұлтан, Мұхтар, Жаңабай. Сақтағаннан - Тайыр. Айтбай - Бозай - Тәушен, Үйреқбай. Тәушеннен - Төлебай, Өтебай. Төлебайдан - Коңыратбай. Одан - Өтепберген, Нұрмұрат. Өтепбергеннен - Мыңбай, Рабай. Мыңбайдан - Талғат, Нұрлан, Ерлан. Рабайдан - Сәрсенбай. Тәушен Өтебайдан - Боранбай, Шектібай. Боранбайдан - Қази, Арыстан. Қазидан - Рустем, Талғат, Жәнібек. Айтбай Үйрекбайдан - Бөтакөш - Нұғман, Параҳат, Ахмет. Нұғманнан - Берік. Параҳаттан - Куанышбек.

Сарман ата

Назардың Сарманынан - Аралбай. Аралбайдан - Тұрған, Жүрген, Жақсыбай.

Тұрғаннан - Құдайберген. Одан - Нұрқаш. Нұрқаштан - Жұмабай. Одан - Мирас.

Мирастан - Манас.

Жүргеннен - Жарылқасын. Одан - Ерқоныс. Ерқоныстан - Ермекбай.

Одан - Әділбек, Болат, Исламбек, Жәнібек. Әділбектен - Бауыржан, Бақытжан.

Болаттан - Ақорман. Исламбектен - Ерлан.

Жақсыбайдан - Қалжан. Одан - Кемал.

Ақ Жоли

Жоли - Құдайберді - Ақтан - Байбек, Сейтқазы, Байғазы, Қозыбак, Аралбай, Айдабол.

Байбек Ата

Байбектен - Марқа, Серке.

Марқадан - Мыңбай, Дұзбай, Жанай, Санбай. Мыңбайдан - Жайлыш, Шуақбай, Атабай. Жайлышдан - Естіқүл, Бердісүгір, Ахмет. Естіқүлдан - Ақпан, Тоқпан, Құтмұқанбет, Рыспағанбет. Ақпаннан - Иманғали - Бідан - Параҳат. Параҳаттан - Ақылбек, Кәкімбек. Тоқпаннан - Молдағазы. Одан

- Тұрғанбай, Мынтырған, Наурызхан, Батихан, Төңелбай. Тұрғанбайдан
- Жұмабай, Дүйсенбай. Наурызханнан - Нұрлан, Серік. Батиханнан
- Рашит - Нұрсұлтан. Төңелбайдан - Нұрлыбай, Нұрлыбек, Нұрлыхан. Естікүл - Құтмұханбеттен - Құрбанәлі, Көлбай Жанбай. Құтмұханбеттен
- Дәүлетбай - Амангелді Қаржаубай, Нұржаубай. Көлбайдан - Қайрат, Талғат, Бағдат, Азамат. Бегебат. Олардың Қайратынан - Нұржанат. Талғаттан - Төлеген, Ерлан. Азаматтан - Әнес. Жанбайдан - Елеусін, Елубай. Елеусіннен - Мұстахим. Елубайдан - Ибрахим. Естікүл - Рыспағанбеттен - Жанбай - Елеусін - Мұстафа. Бердісүгірден - Жарман, Алмаш, Байкенже. Жарманнан - Нұрмұрат, Қазбаганбет. Нұрмұраттан - Жеңісбай - Ораз. Қазбаганбеттен - Телман, Бермаш, Жандәulet, Ердәulet. Телманнан - Тайман, Мир. Бермаштан - Темур, Алмаз, Ерлан, Исатай. Темурден - Әмір, Әбілқайыр. Ерланнан - Арыстан, Ерсұлтан, Ерасыл. Исатайлан - Махамбет, Даниял, Дияс. Жандәuletten - Шоқан, Жамбыл, Сәкен. Шоқаннан - Оқжетпес. Жамбылдан - Ерлан, Айтжан. Ердәuletten - Әлібек, Нұрлан.

Мыңбай - Шуақбайдан - Назар, Нияз, Қыдыр, Сүгір, Мырзагұл. Нияздан - Омарғали - Қази - Мұхтар, Әлімжан, Нұралы. Мұхтардан - Алмат, Самат. Қадырдан - Оспан. Мырзакұлдан - Жамаш - Пірмагамбет, Нәжи, Шайқы. Пірмагамбеттен - Пердебай, Кенесбай. Кеңесбайдан - Тоқтар, Аскар, Мансұр.

Мыңбай - Атабаидан - Тілеуқұл, Муса, Иса. Тілеуқұлдан - Байжан, Шаганбай, Бижан.

Бижаннан - Қази, Әжібек. Әжібектен - Теміргали. Байжаннан - Мамыт - Аскар - Бектемір.

Мусадан - Теберік, Смайыл, Іскендр, Сейтжан. Іскендрден - Қудайберген, тәнірберген, Жақсыбай Жаңабай, Бақтыбай. Исадан - Өтеу - Әбдігали - Бисен, Сәрсен. Бисеннен - Түгел - Жанболат, Талғат, Рахым. Сәрсеннен - Жанәбіл, Серік, Берік, Мақсат.

Марқа - Дұзбаидан - Жанаңбай - Сәрсенбай Жалғақ. Сәрсенбайдан - Сейілхан, Жолдас. Жолдастан - Қалдыбай. Марқа - Жанайдан - Онбай. Онбайдан - Қипы - би, Қильбек, Қойлыбай. Қипыдан - Сайым - Мерей, Әмір. Мерейден - Аскар, Слан. Әмірден - Саламат. Қойлыбектен - Сәттікүл, Жұмабек. Жұмабектен - Бақберген. Бақбергеннен - Кеулімжай, Адай. Кеулімжайдан - Азамат. Адайдан - Нұрмұханбет, Әділбек, Жәнібек, Ділмұқанбет.

Жоли - Байбек Атанаң Серкесінен 9 үл тарайды.

Шақа, Қарын, Нарын, Сырын, Балта, Түйте, Қошқар, Бұқа, Топаяқ.

Ш а қ а д а н - Орман, Қазыбек, Қалден. Қазыбектен - Өтебай, Сәди. Өтебайдан - Жанықұл (Шағырай сұпы) - Өтекұл, Темірқұл, Өмірқұл. Темірқұлдан - Тәжіғали - одан - Бақрам, Рустем, Батырбек. Баҳрамнан - Нұрдәulet. Рустемнен - Мұқағали. Батырбектен - Нұртас.

Серке - Қ а р ы н н а н - Жолан, Жомарт, Пейіс. Жомарттан - Тәтім, Шәлекен, Ниеталы, Тұрмағанбет, Шабан. Тәтімнен - Сәрсенбай, Сақан. Сәрсенбайдан - Сәндібай. Сақаннан - Еменғали, Әбіл. Еменғалидан - Жұсіп. Әбілден - Наурызғали - Рамазан - Мұхаметәли. Жомарт - Шәлекеннен - Боранбай - Қалмырза. Қалмырзадан - Есбосын, Абай, Куаныш. Жомарт Тұмабигбеттен - Берқалы, Жүрсің, Аман. Жомарт - Шабаннан - Қойшыбай, Жұрым. Қойшыбайдан - Жұмағали молда - Табынай - Рахман, Нұрлан. Жұрымнан - Қалдыбай. Қалдыбайдан - Ерсайын, Қаймолда, Ерсайыннан - Капаш, Мұтиғолла, Қабиболла, Ердәulet. Хабимолладан - Куандық, Ерлан. Мұхтиғолладан - Мақсат.

Қарын Пейістен - Киікбай, Өтеміс. Киікбайдан - Қалдығұл - Сабыр. Сабырдан - Айтқали, Амангелді, Төреғали, Аманғали, Жанабай, Парақат. Айтқалидан - Оразғали, Темур. Амангелдіден - Рахат, Құрманғай, Талғат. Құрманғалидан - Бейбарыс. Талғаттан - Дәуренбек. Төреғалидан - Марат, Мұрат. Аманғалидан - Кәкімжан, Мейіржан, Бауыржан, Фалымжан. Жанабайдан - Созақ. Параҳаттан - Абылай.

Өтемістен - Қазым, Әділ. Әділден - Куанышбай.

Серке - Н а р ы н н а н - Сырлыбай - Молдамұрат, Қожамұрат. Қожамұраттан - Жұмағали.

Серке - С ы р ы н н а н - Бектан - Алламберген, ешімбет, Өтеген. Алламбергеннен - Ыбырайым, Таңаберген. Ешімбеттен - Нәжім, Әшербай, Жұманазар. Өтегеннен - Құлту, Бердібай. Бердібайдан - Низаметдин - Манас, Алпамыс.

Серке - Б а л т а д а н - Тоғамыс, Шәнгे, Байтілеу, Уәис, Жолмағамбет, Байнысан, Толтай. Байтілеуден - Байқадам, Файзулла, Жантұған, Жайлыхан, Омар. Файзулладан - Ержанбай. Жолмағанбеттен - Кемелатдин, Сәрсенғали. Камалатдиннен - Байғали, Мендіғали. Сәрсенғалидан - Бердіғали, Нұргали. Байнысаннан - Қамысбай, Назарбай. Қамысбайдан - Алпысбай, Қарымсақ, Тұрғанбай. Алпысбайдан - Әліби, Алмас, Бауыржан, Бақытжан. Қарымсақтан - Нұрболат, Дәурен. Тұрғанбайдан - Бекболат, Амангелді, Саян.

Серке - Т ү ү т е д е н - Мұсір, Атамұрат. Мұсірінен - Демеубай, Тілеубай,

Сүйеубай. Демеубайдан - Нарбай - Жақсыбай. Атамұраттан - Қаражан, Сатыбалды. Қаражаннан - Дүйсенбай - Мақсет - Саламат, Жамбыл, Шарапат. Сатыбалдыдан - Өтесін, Тұлеу, Ізім. Өтесіннен - Куаныш, Адай. Куаныштан - Әділ Бердібай, Жалғас, Нұржая. Адайдан - Серік, Берік. Ізімнен - Сәрсен, Нұртаза, Мұстафа. Сәрсеннен - Тоқтарбай, Қонарбай, Ерлан. Нұртазадан - Жаңабай.

Серке - К о ш қ а р д а н - Көжім. Рыскұл, Сұмбак. Сұмбақтан - Бұқа, Жұбай, Қайып. Қайыптан - Табыл.

Серке - Б ұ қ а д а н - Базар, Назар. Назардан - Досыбай - Тоғызбай.

Серке - Т о п а я қ - Дәүлетбай Сейітқазы. Сейітқазыдан - Қарамыс - Елекбай, Рустемхан, Ерман, Пірман, Сүлеймен. Елекбайдан - Нұрымбет, Жәлімбет. Нұрымбеттен - құдайберген. Жәлімбеттен - Тілеуберген, Төлеміс, Әжбен. Төлемістен - Сүйеу, Шәмил, Аскар. Шәмилінен - Адай, Амангелді. Әжбеннен - Ергали.

Байбек Ата ұрпақтарына жататын **Бәлімбеттен** - Қалыбай, Рейімбай. Қалыбайдан - Құралбай, Айтбай. Құралбайдан - Қайрат, Талғат. Айтбайдан - Самат, Азamat, Азат. Рейімбайдан - Дүйсенбай - Бауыржан, Нұржан. **Пірімбеттен** - Шайқы, Жайықбай. Жайықбайдан - Мұстафа, Нұртай, Нұртиген, Нұрлыбай. Нұртигеннен - Бауыржан, Арман. Тұп атасы Байбек болып келетін **Ертілеуден** - Оспан. **Лұқпаннан** - Дұзбатыр - Сейіл, Сейілхан. Сейілден - Азamat. Сейілханнан - Ерлан. **Төлептен** - Ізбасар - Ербол, Нұрбол, Нұржан.

Сейітқазы Ата

Ақ - Сейітқазыдан 7 - ұрпақ тарайды. Қармыс, Куат, Қүшен, Құмалақ, Қойкелді, Құлметкен, Зеренбай. Сейітқазы - К о й к е л д і д е н - Айбас, Майбас. Айбастан - Өтемұрат, одан - Бекжан, Төрехан. Бекжаннан - Аян, Қалдыбай, Әздібай. Аяннан - Сандыбай, Сансызбай, Сапарбай, Базарбай, Дүйсенбай, Бисенбай, Амандық. Сандыбайдан - Қайрат, Серік. Сансызбайдан - Нұрлан, Ербол. Сапарбайдан - Ерлан. Базарбайдан - Нұрбек, Аман. Дүйсенбайдан - Нұрбол, Жақсылық, Абылай. Бейсенбайдан - Әбдімәлік. Бекжан - Қалдыбайдан - Сәрсенбай, Жолдасбай, Рысбай, Серікбай, Теміrbай. Жолдасбайдан - Жандос. Рысбайдан - Дидар. Бекжан - Әздібайдан - Құралбай, Қайрат, Бауыржан.

Қойкелді - Майбастан - Шабан, Қара. Шабаннан - Мәшек, Масақбай, Байназар, Бейсенбі, Сейсенбі. Мәшектен - Орынбай. Одан - Қенес, Ғани. Масақбайдан - Жұбанбай. Бейсенбіден - Тәте, Жарылқасын. Тәтіден - Марат, Куат. Мараттан - Талғат, Қанат. Куаттан - Ардақ. Жарылғасыннан

- Жолдасбай, Жауынбай. Жолдасбайдан - Нұрғали, Нұрдәulet. Жаынбайдан - Айбак, Ақылбек, Әділбек.

Майбас - Қарадан - Өтенияз, Құрбанбай. Өтенияздан - Елқонды, Серікбай. Серікбайдан - Ақелеу - Жәнібек, Мырзабек. Жәнібектен - Қыдырбек, Данагұл. Мырзабектен - Нұрболат.

Қара - Құрбанбайдан - Түрікпен, Өтепберген, Отпағамбет, Ерғали, Кенжебай.

Ерғалидан - Сары, Қаматай, Зейнатдин. Сарыдан - Аман, Совхоз, Жұсіп, Оразбек. Қаматайдан - Мақсет, Мәжит. Зейнатдиннен - Ережеп, Азат. Ережептен - Абай, Серік. Кенжебайдан - Жақсығали, Бейсенғали. Жақсығалидан - Жәнібек, Жандос. Бейсенғалидан - Куаныш, Талғат.

Сейтқазы - Кұл м е т к е н н е н - Шұңгіл - Жөлік. Жөліктен - Жұмабай, Оразбай. Жұмабайдан - Тәуекел, Орынбай. Тәуекелден - Мәрекбай, Серікбай, Қадырбай. Мәрекбайдан - Жамбыл, Жалпақбай, Сәбит. Серікбайдан - Ізбай. Ізбайдан - Эли. Қыдырбайдан - Нұрбек, Айбек.

Орынбайдан - Сәрсенбай, Бақтыбай, Сапарғали, Болат, Аманбай, Бекболат, Азамат, Тоқтасын. Сәрсенбайдан - Муса, Иса. Бақтыбайдан - Абай, Қанат. Сапарғалидан - Нұрғали. Болаттан - 2 қызы. Аманбайдан - Қанат, Рахат. Бекболаттан - Ержан, Бауыржан, Нұржан.

Байғазы Ата

Ақ Байғазыдан - Сәкебай, Сәнет, Бөрібек, Бек, Бәжір. С ә к е б а й д а н - Ерқосай - Нұрдәulet. Одан - Ораз, Қораз. Қораздан - Құлымбет - Ержан. Ержаннан - Жиеналы, Жұбат. Жиеналыдан - Амангелді, Қемек, Аманқос. Амангелдіден - Бақытжан, Галымжан, Нұрсұлтан. Қемектен - Мұхтар, Батырхан. Аманқостан - Аскар, Орынбасар, Бекзат. Ержан - Жұбаттан - Жақсылық - Бексұлтан.

Байғазы - С ә н е т т е н - Оразымбет, Қаржығұл, Өтеп, Тұрдықұл. Өтептен - Диханбай.

Байғазы - Б ө р і б е к т е н - Түйебай, Смет. Байғазы - Көбісбай. Байғазы - Бәжірден - Есімбет, Қосымбет, Тышқанбай. Қосымбеттен - Көлеген, Ұзақ. Тышқанбайдан - Сарықұл. Сарықұлдан

- Ізбасар. ...Байғазы ұрпағы Жәндібектен - Самалық - Тәжібай
- Сәрсенбай, Амантай, Өмірбек. Сәрсенбайдан - Онайбек, Айбек, Қайырбек. Оңайбектен - Әлібек, Тимур. Айбектен - Исламбек, Куаныш, Ақылбек. Қайырбектен - Шыңғыс, Нұрлан. Тәжібай - Амантайдан - Өтеулі, Батырбек.

Қозыбақ ата

Ақ - Қозыбактан - Айту, Құрман, Қарынбай, Жұрынбай, Бердімбет, Келдібай.

Қарынбайдан - Нұрқан. **Жұрынбайдан** - Қаратай, Елібай, Шалабай. Шалабайдан - Сырлыбай.

Сырлыбайдан - Көкен - Өтебек, Құлан. Қозыбақ - **Берімбеттен** - Абдал - Бекалы - Нұралы, Жаналы. Нұралыдан - Өмірзак - Жаумытбай, Зинатдин, Айнатдин, Шатыбай. Жаумытбайдан - Өтеген, Мұрат. Өтегеннен - Арман, Дінмұхамбет. Маратан - Самат, Санжар. Өмірзақтын - Зинатдиннен - Болат, Ерболат. Болаттан - Нұрсұлтан, Жанболат. Жанболатан - Ал - Низар. Ерболаттан - Әмірхан. Айнатдиннен - Нұрлан, жанат, Әүulet. Шатыбайдан - Дәурен Қанат, Дархан. Бекалы - Жаналыдан - Тұнғатар. Одан - Көлбай, Құлбай, Жанбай. Құлбайдан - Сәulet. Жанбайдан Құдайберген - Жанбыл. Қозыбақ - **Келдібайдан** - Жұқа.

Аралбай ата

Ақ Аралбайдан - Әбу, Әлу. **Әбуден** - Балқы, Талқы. Балқыдан - Тоқтамыс - Құдайберген - Балымбет - болыс, Айымбет, Қазымбет. Балымбеттен - Төлеп, Жолдас, Нұрымбет, Пірімбет, Смайыл. Төлептен - Оралбай, Қорғанбай, Боранбай. Оралбайдан - Тұрсынбай. Қорғанбайдан - Рахат. Боранбайдан - Паraphat. Жолдастан - Баймен, Өсербай, Сыргабай, Сырлыбай. Байменнен - Қеулімжай, Онғарбай, Айтыбай. Қеулімжайдан - Еркін, Есбол. Онғарбайдан - Рахат. Өсербайдан - Куантай, Қуатбай, Құралбай, Тимур. Куантайдан - Арман. Қуатбайдан - Нұрлыбек. Құралбайдан - Аскар. Тимурдан - Нұрдаулет, Жанболат. Сыргабайдан - Тимур. Сырлыбайдан - Паraphat, Қайрат. Балымбет - болыстын - Нұрымбеттінен - Қалдыбек, Оралбай, Өскінбай, Әнуар. Қалдыбектен - Оразғали, Расул, Ербол. Оралбайдан - Жансұр, Ильхам, Нұрсұлтан. Әнуардан - Нұрлан. Балымбет - Пірімбеттен - Жеткерген - Жәнібек. Балымбет - Смайылдан - Ыбырайым, Абай, Бақыт. Ыбраіымнан - Құралбек.

Құдайберген - Айтымбеттен - Илияс - Жақсылық... Құдайберген - Қазымбеттен - Нұратдин - тилла. Нұратдиннен - Амангелді - Қоңысбай, Дәрмен. Қоңысбайдан - Әлібек. Дәрменнен - Қазыбек.

Әбу - Талқыдан - Қалымбет - Қадырбек - Сарыбай, Сапарбай, Мәдірейім. Сарыбайдан - Тұрғанбай - Жалғас, Кенес, Мұрат, Сыргабай. Жалғастан - Саламат, Азамат, Талғат. Сапарбайдан - Сабыр - Іқлас, Куандық, Радж. Іқластан - Самат, Қанат. Куандықтан - Наурызбек, Қазыбек, Нұрбек. Радждан - Нұртас. Қадырбек - Мәдірейімнен - Куаныш, Жұмабай.

Куаныштан - Тимур, Мансур. Жұмабайдан - Нұрсұлтан.

Аралбай - Өлуден - Ыраман - Қайып - Байекеш, Сәрсенбай, Сейтімұрат, Дәүлетмұрат, Құттымұрат, Тілеумұрат, Қарлепес. Байкештен - Өтебай, Ахмет. Өтебайдан - Мінахмет, Рұстем, Женіс, Бауыржан. Ахметтен - Сәкен, Қанат. Даулетмұраттан - Смайыл, Қоңыратбай. Смайылдан - Мақсет, Дауылбай. Қоңыратбайдан - Онғарбай, Ниетбай, Қойшибай, Жылқыбай, Дариябай. Құттымұраттан - Өміrbай - Серікбай, Омар, Оспан, Пердебай. Серікбайдан - Саламат, Ербол. Омардан - Берік. Оспаннан - Жандос, Жарас. Қарлепестен - Ізен - Зият, Жалғас. Жалғастан - Қараматдин, Құрманғали, Құралбай, Құрмангазы.

Байсары Жоли

Баисарыдан - Шеге, Арық, Жабан, Нұрман, Тыныштыбай.

...Шеге... - Құлым - Өтеген, Өтеш - би, Қожас, Нұржан. Өтегеннен - Дүйсенбай. Өтештен - Мамыт, Аймұхамбет, Тұрдыбай. Мамыттан - Абылай, Сәрсен, Жалғас. Абылайдан - Наурызбек, Жәнібек, Алтынбек. Наурызбектен - Алмаз, Данияр. Жәнібектен - Женіс. Алтынбектен - Дәуренбек. Сәрсеннен - Сәбит - Нұрислам. Жалғастан - Нұрлан, Ерлан, Асылбек, Жеткерген. Аймұхамбеттен - Өміrbай, Онғарбай, Қонақбай, Паражат. Өміrbайдан - Айтжан, Сейітжан. Онғарбайдан - Жарас, Өтеш. Паражаттан - Рахат. Тұрдыбайдан - Пердебай, Марат, Бақыт, Амантай. Пердебайдан - Тимур. Мараттан - Манас, Жарас. Бақыттан - Нұрболат. Амантайдан - Жанболат, Ерболат. Құлым - Қожастан - Оразғали, Муса. Оразғалидан - Байділә, Анапия. Мусадан - Сағи, Мамай. Сағидан - Қайрат. Құлым - Нұржаннан - Серікбай - Абылла, Ыбырай, Жүсіpbай. ...Арық - Өтеген - Бекен - Әлібек. ...Жүсіpnияз, Аманша. Жүсіpnияздан - Құрбанәли - Жұмали, Жұмагазы, Айшуақ. Жұмалиден - Көмекбай, Серік, Берік, Марат. Жұмагазыдан - Әлибек, Нұрлан. Аманша - Қалжан - Елубай - Жәнібек, Әлибек.

Байсары - Тыныштыбай - Тұктібай, Кештібай, Байеке, Елеке. Тұктбайдан - Бекбай - Аманжол, Айтубай, Қоңыратбай. Кештібайдан - Сағындық, Айтілеу. Сағындықтан - Әсемғали. Сағынғалидан - Үмбетжан - Азамат. Әсемғалидан - Серік, Берік, Мақсат. Серіктен - Ерік. Беріктен - Ернар. Кештібай - Айтілеуден - Нұрман, Нұrbай. Нұрманнан - Ережеп, Нұрхан. Нұrbайдан - Тәжет, Мақсет. ...Байкеден - Дүбіrbай, Кенжебай. Дүбіrbайдан - Көзден, Сейдулла. Көзденнен - Алшынбай. Сейдулладан - Қайрат - Рахат. Кештібай...Алдаш - Орынбай - Мақсет.

Мақсеттен - Марат, Куат, Қанат. Қайрулла - Отарбай, Әбдікәрім. Отарбайдан - Мұхаметқали, Мәжит, Оспан. Мәжиттөн - Еркін, Алмат. Оспаннан - Айдос. Сәрсенбайдан - Арапбай - Аманқос - Мендібай Женіс, Хамит. ...Төребайдан - Дариябай, Төлен. Дариябайдан - Өмірзак - Амантай, Еркін, Амангелді. ...Батырбай - Итолы, Ережеп. Ережніттен - Мұхит, Мейрамбай, Марат. ...Қали - Сатыпалды, Сапаш.

Кенже ата

Жоли - Құдайберді - Кенжеден - Сәңкібай, Тәнірберген, Артықбай. Сәңкібайдан - Байбосын, Құдайберген. Байбосыннан - Базарбай - Сәрсен, Кенес. Сәрсеннен - Серік. Кеңестен - Ерік, Берік. Құдайбергеннен - Орақбай, Балтабай. Орақбайдан - Сағынтай. Балтабайдан - Мұратбек, Жәнібек, Асылбек, Алтынбек. Жәнібектен - Кенжетпес, Жандарбек. Кенже - Тәнірбергеннен - Жұбатқан, Сарыбас. Жұбатқаннан - Дәрібай - Мәлік, Халық. Халықтан - Қамбар. Сарыбастан - Ығыбай. Кенже - Артықбайдан - Шақай - Абдулла, Сейдіғали, Сағын. Абдулладан - Өтеміс, Жалғас. Өтемістен - Дүзелбай, Тұрғанбай, Токтарбай. Жалғастан - Жәли, Талғат, Нұрхат. Жәлиден - Ербол. Талғаттан - Нұрлан. Сағыннан - Есенбай, Дүйсенбай. Есенбайдан - Сәкен. Дүйсенбайдан - Берік, Қанат, Болат. ...Тәкеннен - Айымбет - Әли - Дәүлетбай, Амантай, сәрсенбай. Дәүлетбайдан - Болатбай, Бауыржан. Амантайдан - Қайрат. Бекжаннан - Әлжан - Өтемұрат, Ізеу. Өтемұраттан - Оралбай. Ізеуден - Сапарбай, Сабыр. Сабырдан - Жалғас. Тәжікеннен - Қамал - Әлілбай. Құрбанәліден - Жұмалы - Қемек, Серік, Берік.

Амандық Жоли

Жоли Қаржаудан - Сүгірәлі, Жанан, Бәтет батыр ұрпақтары тарайды.

Сүгірәлі Ата

Сүгірәліден - Байқоңыр, Жұпқара, Жайлыхан. **Байқоңыр...** Куржібай, Тыныштық. Тыныштықтан - Бипыл, Мырзақұл, Өмірзак.

Жұпқарадан - Сақтаған, Көпен. Сақтаған на - Алдажар, Пірімжар, Тәжікен, Жұматай. Алдамжардан - Уатай. Уатайдан - Ізбай. Ізбайдан - Жандос, Елдос. Пірімжардан - Қаражан. Одан - Әбдір, Әбу, Әбліттай. Әбдірден - Зейнұлла, Байдулла, Шынтай, Шынтақ. Әбден - Бақытбек. Сақтаған - Тәжікеннен - Жұмахмет, Ибадулла, Қабадулла. Жұмахметтен - Өтеген, Самат. Ибадулладан - Сұлтанбек, Мұхамбет, Береке, Сәбит. Сұлтанбектен - Жанат. Сақтаған - Жұматайдан - Файзулла, Орынбек. Орынбектен - Қанатбек.

Жұпқара - Көпеннең - Мейірман, Мендікүл. Мейірманнан - Куаныш, Нұржан, Мысалым, Ідріс. Нұржаннан - Қайырбек. Одан - Сәкен, Абай, Амангелді, Жамбыл. Мысалымнан - Жұсіп, Ахмет. Жұсіптен - Досбол, Жамбыл. Ақметтен - Мерей, Абыл, Жасулан, Камал. Ідрістің ұрпағы - Әбдісадық, Әбдімәлік. Әбдімәліктен - Сәulet, Сағадат, Абат. Көпен Мендікүлдан - Құлахмет, Леспай, Орынбай, олардың Орынбайынан - Берден, Науан, Сайлау, Жомарт. Берденнен - Дияс. Сайлаудан - Олжас.

Жоли Қаржаудың Жанан ұрпағынан мәлімет жоқ. Жоғарыда Нұрмағамбет шежіреші атандың айтқан былғалақ жылдары Ауган асқан жолидың екі ұрпағының бірі болуы мүмкін.

Бәтет батыр

Жоли - Қаржау - Бәтет.

Бәтеттен - Амандық, Жаманқара, Атақожа. Аллатагаланың рахымы түсіп, қасиет дарып, Аққу құс қондырган Амандық атага мал мен бас бітіп, ықпалды ру басы болып **Амандық жоли атанады**.

Каржаудың Бәтет батырыннан - Амандық, Жаманқараұлы - Құлжан, Атақожа - болып 3 ұрпақ тарайды.

Дауыл ата

Амандықтан - Дауыл, Кешу, Кеншім, Бату, Шөке. Дауылдан - Сақтаған, Тәпекеден - Бат, Қара. Тәпіке батырдың - Қарасынан - Басыбай, Боқанаш, Қарабас, Тілеген.

Қара - **Басыбайынан** - Өжік, Қарымсақ. Өжіктен - Данияр, Мұқан, Өмір, Тәжбен. Мұқаннан - Төлеуқара, Қойшықара. Төлеуқарарадан - Рахметтolla, Райымбек. Райымбектен - Айбек. Қойшықарарадан - Серік, Рахым, Берік, Досым. Беріктен - Алтынбек. Досымнан - Алмазбек. Қарымсақтан - Тілеген. Одан Өмір(Ұлы Отан соғысында Өмір батыр атағын алғып, Молдава жерінде жерленген.) Қараның Тілегенінен - Жолман. Оның ұрпағынан - Амангұл.

Қара - **Боқанашынан** - Әжібай одан - Нұртаза, Нұрғали, Оразғали. Нұртазадан - Ергали, Өтегали. Ергалидан - Жұмабай, Үсенбай, Асанбай, Ордабай. Қайрат, Жұмабайдан - Жанболат, Ерсін. Үсенбайдан - Самат, Ахат. Жанболаттан - Арман. Саматтан - Рахат, Рахман. Асанбайдан - Нұржан. Нұржаннан - Ержан. Қайраттан - Жақып, Қасым. Ордабайдан - Ербол. Өтегалидан - Жәнібек, Әлібек, Ерлан. Әжібай Нұрғалидан - Мұхамбетқали, Жолдыбай, Жұмағұл, Нысанғұл, Рысқұл.

Мұхамбетқалидан - Жамбыл, Берік. Жамбылдан - Мұсылманқұл, Ар-

ман. Беріктен - Мұсылманбек. Жолдыбайдан - Құлынтай, Абай, Серік, Азamat. Абайдан - Дәурен. Серіктен - Думан. Жұмағұлдан - Айхан, Оралхан, Баққали Үбырайым. Айханнан - Нұрғазыбек. Нысанғұлдан - Куандық. Сүйіндік. Рысқұлдан - Сәкен, Тұрар. Сәкеннен - Асылбек, Нұрдәulet. Әжібай Оразғалидан Түгелбай, Жалғас. Түгелбайдан - Сайран, Нұрлан, Ерсұltan, Нұрсұltan, Құралбек, Нұрлыбек. Сайраннан - Асылбек, Талғат, Берекет. Нұрланнан - Исламбек. Жалғастан - Мақсат, Ақарыс.

Қара - Қарабастан - Сағындық, Алдаберген, Жәнеберген, Құрамыс, Қыдыр. Сағындықтан - Садық, Омар, Кенжебай, Оразбай. Садықтан - Жамихан. Жамиханнан - Мақсұт, Махмут, Ахмұт. Мақсұттан - Темір. Махмұттан - ... Омардан - 4қыз. Кенжебайдан - Ізбасар, Паражат. Ізбасардан - Октябр, Серік. Алдабергеннен - Әбдір, Қали, Оспан, Қенжегүл. Қалидан - Амандық, Есендік, Үсендік, Онғар, Абай. Амандықтан - Мадияр, Ерназар, Ербатыр, Ербол. Мадиярдан - Данияр, Ерназардан - Ерсұltan, Бекдәulet. Ерболдан - Әмірхан, Дәмир. Онғардан - Нұрбол, Бүркіт, Жақсылық, Бейбіт, Есбол. Нұрболдан - Бақыт, Берік, Бақдәulet. Бейбіттен - Батырхан, Дияс. Абайдан - Ақтілек, Асылбек. Ақтілектен - Бауыржан. Оспаннан - Тәнірберген - Мұхамедәли. Жәнебергеннен - Ідіріс. Ідірістен - Лабак, Жұмабай, Мусабай, Аманжол, Рахат. Лабактан - Бақтыбай, Абай, Қайрат, Аскар, Мұстахим. Бақтыбайдан - Абдулқадыр. Абайдан - Темірлан. Жұмабайдан - Қарлыбай, Жамбыл, Адайбек, Талғат, Қуат. Мұсабайдан - Амангелді, Жақсылық, Аманжол. Ідірістін Аманжолынан - Құдайберген. Рахатынан - Бақыт. Құрамыс ищеннан - Әйтек - Нәжім. Айтектен - Сағындық, Жәке, Қыдыр. Нәжімнен - Алдамберген. Алдамбергеннен - Қуаныш, Байрамбай, Серік.

Б е к

Дауыл - Бектен - Сары, Жылқыайдар, Көргұлы, Қойайдар. С а р ы д а н - Кене, Тыныштықбай, Отмағамбет - болыс, Нұржан, Мақан, Сержан, Досан - би.

Сары Кенеден - Қосымбай, Досымбай, Пішентай, Қожабай. Досымбайдан - Өсербай, Қоңыратбай. Өсербайдан - Жалғас. Қоңыратбайдан - Жолдыбай, Куандық. Қожабайдан - Көбейсін, одан - Балғали, Мақсет, Мұрсат, Аманжол, Сейтқали, Сабит, Сакен. Балғалидан - Жалғас, Манас, Жандос. Мақсеттен - Әнес, Жанболат. Мұрсаттан - Жанқуат. Аманжолдан - Айдос, Ерлан, Еламан.

Сары Тыныштықбайдан - Иманияз, Молданияз, Аманияз. Иманияз-

дан - Өмір. Өмірден - Қуаныш, Ергеш. Қуаныштан - Еркін, Дәурен. Ер-
гештен - Ермек, Наурызбай.

Сары Отпагамбет болыстан - Әлімбай одан - Шыңғыс, Оразбай,
Бақытжан. Шыңғыстан - Бақытжан - Арман, Сержан. Оразбайдан - Бау-
ыржан. Бақытжаннан - Бақтияр - Ахмет.

Сары Нұржаннан - Тенел, Ибадулла. Тенелден - Бақтығали,
Сейфулмәлік, Әбдіхалық, Дәүлеткереи. Бақтығалидан - Мырзахмет.
Сейфулмәліктен - Мақсат. Абдіхалықтан - Жұмағазы. Дәүлеткереиден
- Құдайберген. Ибадулладан - Жарылқасын, Сұндет. Жарылқасыннан -
Жамбыл. Сұндеттен - Жакан.

Сары Мақанинан - Бисен. Бисенинен - Сагынбай, Қуанышбай, Сагындық,
Қуандық. Сағынбайдан - Ғабит, Ғабидулла, Рашит. Ғабидулладан - Абы-
лайхан. Қуанышбайдан - Батихан, Еркебұлан. Сағындықтан - Серік.

Сары Досан биден - Тіржан. Тіржаннан - Талғар, Мұқтар, Аскар,
Еркін. Талғардан - Шәкен, Исатай. Мұқтардан - Нұрлан. Аскардан - Ер-
лан, Ерасыл. Еркіннен - Қайрат, Думан, Естай.

Бек Жылқыайдардан - Дәүмен, Тәжіғұл, Селбай, Көрғұлы,
Көктем. **Дәүменнен** - Өтесін, Артық, Арыстан, Мұқамбет. Артықтан -
Сәлімгерей, Әділгерей, Сергей. Сәлімгерейден - Жетпіспай, Аманкелді,
Жанкелді. Жетпісбайдан - Серік, Батырхан. Амангелдіден - Асылбек,
Берік. Жангелдіден - Нұрсұлтан, Бексұлтан. Әділгерейден - Сексенбай.
Сексенбайдан - Рашит, Ерғазы.

Сергейден - Діңмұқамбет, Нұраш, Нұрлан, Ерлан, Нұркелді. Нұрланна
- Ринат.

Дәүмен - Арыстаннан - Алмағамбет, Ұзақбай, Бақберген, Амандәulet,
Бағдәulet, Орынбасар. Алмағамбеттен - Нұрдәulet, Нұрлыбай, Нұрлыбек,
Жамбыл, Талғат. Орынбасардан - Ыбрайм, Мұхамбетжан. Жылқыайдар
- Селбайдан - Елтай, Нұртай. Елтайдан - Ертай, Жандос. Нұртайдан -
Қанат, Қайрат. Жылқыайдар - Көктемнен - Әмірхан, Ардак.

Бек - Қойайдардан - Көшербай, Боранбай, Тәжен, Бұлдыrbай.
Көшербайдан - Елеш одан - Қожақ, Әби, Смағұл, Ідіріс. Әбиден -
Қуаныш, Муса, Мәнібай, Сәнібай, Қыдырбай, Нұрдәulet, Нұрпейіс,
Еркебұлан. Мусасынан - Бекболат, Ерболат, Болат. Ерболаттан - Еламан.
Мәнібайдан - Әміре, Әліби, Абзal. Әміреден - Ибраһим. Сәнібайден -
Қалыбек, Жарас, Ерлан, Нұрлан. Қалыбектен - Батырхан, Ислам. Жа-
растан - Еркін, Тимур. Ерланнан - Уәлихан. Нұрланнан - Әзизхан,
Сүлеймен. Нұрдәuletten - Ұлан, Нұрсұлтан. Нұрпейістен - Бақдәulet.

Елештің Смағұлынан - Жаңбырбай, Байтак, Сайлаубай, Асқар. Жаңбырбайдан-Серік, Ерік, Сұлтан, Ержан. Серіктен-Данияр. Байтақтан-Мәди, Мағжан. Асқардан-Қайрат.

Елеш Идірістен-Жұсіпбек, Ақылбек, Әлібек, Жәнібек, Айбек. Жұсіпбектен- Мейрамбек. Ақылбектен- Тайбек, Нұрбек, Ниязбек. Жәнібектен-Мирас. Айбектен-Әнуар, Алтынбек.

Бек-Қойайдар-Боранбайдан-Сейілхан, Тұктібай, Терекбай.

Қойайдар-Тәженнен-Мейірхан, Тауан. Мейірханнан -Төртқұлбай, одан-Қабдолла, Амандық, Алмат, Марат. Қабидулладан-Хамзат-Озат. Амандықтан-Марат, Миран, Мираб. Тауаннан-Бекмұрат, одан-Айбек, Асылбек. Елештің қалған 3 баласының біріне қосылатын-Жанқожа, Жанқожадан-Жұма, Айтбай. Айтбайынан-Орынбасар, одан-Әнуар, Мұрат, Мұқтар, Куанышбек.

К е ш у а т а

Жоли-Қаржая-Бәтет-Амандық-Дауыл-Кешу. Кешуден-9 үл. Есенбай, Қатпа, Ұлшық, Ебе, Науан, Санбай, Күзен, Тентек, Жауқашты. Есенбайдан-Сары, Шоқыра, Жабы, Қозыбақ, Көрік, Пыстау. Сарыдан-Бозақар, Кешше, Шакы, Қазанша. Бозақардан-Жақсылық, Қалқан, Қисан, Қожаназар. Жақсылықтан - Түйеші, Ақын, Ахмет. Түйешіден- Ербатыр, Жақсыбек, Құлбатыр. Ербатырдан-Сәкен, Макұлбек, Сәбит, Ақылбек, Ербол. Сәкеннен-Абылай. Жақсыбектен-Сырым, Ерқанат, Нұрқанат. Құлбатырдан-Ерқара, Зілқара, Байқара, Марат, Серік, Айдос. Зілқарарадан-Елдос, Төлеби. Ерқарарадан-Дәүлет. Байқарарадан-Жандос, Жалғас. Мараттан- Әлібек. Ақыннан-Кеңбай, Аманжол, Оразғали, Есенжол, Есенғали. Кеңбайдан-Тұргали, Мұрат. Аманжолдан-Нұрлан, Нұржан. Оразғалидан-Бауыржан. Есенжолдан-Асылхан, Ардақ. Есенғалидан- Мақсат, Нұрзат. Жақсылық-Ахметтен -Бисенғали, Сейсенғали, Мұрат. Бисенғалидан-Ақтемір, Темір, Кенжебек. Сейсенғалидан-Болат, Самат, Дулат. Мұраттан-Жолдас, Серік, Қанат. Бозақар Қалқаннан-Шәди. Шәдиден- Серіkbай, Беріkbай. Серіkbайдан-Жұмабай, Жұмағали, Байғали, Серғали, Сердеғали, Жаңабай. Беріkbайдан-Алмас, Алмат. Бозақор Қисаннан-Қазбек, Жұсіп. Қазбектен-Ақзат, Айтұған, Жұма, Нұрлыхан, Бердіхан, Жексен, Әкімгереj. Жұсіpten-Жанболат.

Кешшеден-Мәтік, Қыдыр, Қасқырбай. Мәтіктен-Аманқос. Қыдырдан-Аманғали, Өтепберген. Өтепбергеннен-Жамбыл, Жабай, Талғат, Қайрат, Бекқали. Жамбылдан-Ерсұлтан, Руслан, Гани, Ғабит, Сәбит. Жабайдан-Рустем, Дастан, Бағдәүлет. Талғаттан-Абзал.

Шақыдан-Ержан, Али. Ержаннан - Мәжит, Тақыр, Балтабай, Нұрым, Нұргали. Мәжиттен-Қайсар, Мұхит. Қайсардан-Ескендір, Темур, Мұхиттан-Әмир. Ержан-Тақырдан- Шәмшет, Нұрылла, Сәкен. Нұрылладан-Қайрат. Шәмшеттен-Асылбек, Батыrbек. Сәкеннен-Аскар. Ержан-Балтабайдан-Сәлмен, Жайгали. Сәлменнен-Серғали. Жайғалидан-Жұмағали, Ергали, Ержан- Нұргалидан-Нұрсұлтан. Нұрсұлтаннан-Бауыржан, Ерсұлтан. Алиден-Байбосын одан-Мақсет, Марат, Рат, Рашит.

Есенбай- Жабыдан-Куаныш-Өтепберген-Тұргали, Кәрім. Қозыбақтан-Төребай, Басекен. Басекеннен-Нұрмағамбет, Жұмағали, Тәжіғали. Нұрмағамбеттен-Ұсенғали, Максет. Ұсенғалидан-Қожагали-Нұралы. Жұмағалидан - Пердеғали, Сәрсенғали, Асанғали. Пердеғалидан-Жарқын-Әбілхайыр, Дінмухамбет. Сәрсенғалидан-Нұрлан. Асанғалидан-Асылбек, Жәнібек. Тәжіғалидан-Сәбит, Ғабит. Сәбиттен-Талғат.

Есенбай Шахыдан-Төретай, Төребай, Асылбек, Бақтыбек, Бекзат. Төретайдан-Тоқтарбай. Төребайдан- Фархат. Асылбектен-Азат. Бекзаттан-Темур.

Кешу-Қатпа-Қарамес-Отарқостан-Ескали. Есқалидан-Рахат, Қошқарбай, Серкебай, Сәтжан, Сапартақ, Медеу. Рахаттан-Айdos, Қоңыратпай. Қошқарбайдан-Ердос, Серкебайдан-Досбол.

Кешу-Ұлшықтан-Итолы-Аманша. Кешу Ебеден-Есет, Бекенбай. Есetten-Қоржынбай, Шәукілдек. Шәукілдектен Солпы, Қойбак, Көккөз. Солпыдан-Шүренбай, Мұраттай, Елібай. Қойбақтан-Куандық-Куаныш. Көккөзден-Шегір.

Ебе-Бекенбайдан-Аманқұл, Есенқұл, Әліқұл. Аманқұлдан- Ыбырайым- Өсербай, Женісбай, Әжімбай, Мұратбай, Кенжебай, Қосыбай. Женісбайдан-Әділбай. Әжімбайдан-Нұрсұлтан. Мұратбайдан-Нұргали, Айғали. Айғалидан-Нұрдәүлет. Кенжебайдан-Жұмағали, Байғали. Есенқұлдан-Қалила. Сағымбай. Қалиладан-Тенізбай.

Кешу **Науанинан-Іргебай**, Жолдас. Осы аталарға жалғас болатын Төрехан, Баймен, Есет, Қойбак. Төреханнан-Ақтөре, Нұржан, Итбай. Ақтөреден-Балпан, Теміrbай. Байменнен-Орынбай, Табынбай. Орынбайдан-Нагмет-Кеңесбай, Аманжол, Әбілхайыр. Кеңесбайдан-Әбіш. Аманжолдан-Махамбет, Аймагамбет. Әбілхайырдан-Әділбек, Әділбай, Әділхан. Табынбайдан-Зейнұлла-Мұратбай. Есetten- Үбырайым. Қойбақтан-қуандық.

Кешу Санбайдан-Шаматай, Шөретай, Жұсіпбек. Шаматайдан Сағын, Сағыннан-Аманбай. Әзиз. Әзизден-Азат. Шөретайдан-Кенжеғали - Балғали.

Балғалидан - Көбеисін, Шыңғыс, Тойболсын. Көбейсіннен-Жахангер. Шыңғыстан-Алмас.

Санбай-Жұсіпбектен-Таубай. Таубайдан-Бейсенғали, Ізмағамбет, Нұрман. Бейсенғалидан-Теміргали-Қазыбек. Ізмағамбеттен-Ондастын, Амандық, Құрбанбай, Жұмабай. Нұрманнан-Игілік, Аманғали, Дәүлетғали.

Кешу Құзеннен-Қалтай, Сатай., Құлқай, Қалтайдан -Дұзбай, Әбіл, Аман, Қызыл, Тоқымбет, Көшет, Нұрмағамбет. Дұзбайдан-Ізмағамбет. Әділден-Айтпағамбет, Жұмабай.

Қызылдан-Таубай-Сұлеймен-Асан. Көшеттен-Тілеуімбет, Таңтар, Сәрсенбай.

Тілеуімбеттен-Саламат, Мейрамғали. Таңтардан-Талғат, Мұрат. Сәрсенбайдан Қайрат, Айбат, Азамат. Қалтай-Нұрмағамбеттен-Сәрсенбай, Жауғаш, Тентек. Сәрсенбайдан-Қайрат. Жауғаштан-Төрекан-Нұржан-Ақтере. Тентектен-Баймен-Орынбай, Табанбай. Орынбайдан-Нағмет-Кеңесбай. Табанбайдан-Зейнетулла-Мұратбай. Құзен Құлкайдан-Қозыбағар, Қоржынбай. Қозыбағардан-Құдайберген, одан- Базарбай, Жәнібек.

К е н ш і м а т а

Кеншімнен - Көшербай, Өтеген. Көшербайдан - Күшікбай, Мыңбай. Күшікбайдан - Төлеубай, Жаскелен. Жаскеленнен - Арнауыт, Болат, Марат, Самат, Мұрат. Арнауыттан -Ади; Мәди, Әліби, Әлібек. Болаттан-Алтай. Мараттан - Талғат, Алмас. Саматтан - Мақсат. Мұраттан -Жасқайрат, Жасұлан. Көшербай-Мыңбайдан-Төлеген, Әбіл, Төлеміс, Елемес, Сайын. Төлегеннен-Кәкен. Елеместен-Сағын, Сәбит. Сағыннан-Қамза, Қанат. Сайыннан-Садуақас-Тұрар.

Кеншім Өтегеннен-Қожа-Әжікен. Әжікеннен-Тоқаш, Мақаш. Мақаштан-Жанболат, Нұрболат. ...Осы атаға жататын Ермектен-Жетімек(Тілеубай)-Нұрхан.

Б а т у а т а

Батудан - Қожакелді, Жанбыр, Майлыйбай. Қожакелдіден-Бисенбай, Ермек, Қарақұл. Бисенбайдан-Домбығұл-Сағыр, Байбол. Сағырдан-Қыдыр, Қазыбай. Қыдырдан - Отар, Байсақал, Мұхтар, Өсербай, Амангелді. Отардан-Саламат. Байсақалдан-Қуанышбек, Жақсылық,

Асқар. Асқардан-Арғын. Мұхтардан-Серік, Орынғали, Қуат, Айтқали, Ниет. Серіктен-Сәкен, Нұрдәүлет, Нұркен, мерей, Еламан. Сәкенен-Нұрзат. Орынғалидан-Нұрсұлтан. Қуаттан-Шыңғыс. Айтқалидан-Ілияс, Темір. Ниеттен-Арсен. Қыдыр-Амангелдіден-Жоламан.

Сағыр-Қазыбайдан - Марат, Ырысбай. Мараттан-Бахадыр-Асылбек. Ырысбайдан-Сәбит-Кеңесбай, Бауыржан, Жамбыл. Қожакелді-Бисенбай-Байболдан-Нұрғали, Кенжеғали, Тұлей, Аманқос. Нұргалидан-Ергали, Ізбасқан, Жұматай. Кенжегалидан-Жұматай.

Қожакелді Ермектен-Масақ, Жаңбыр, Оспан, Жетімбек. Оспаннан-Таңатар. Жетімектен- Нұрқан. Қожакелді Қаракұлдан-Қалаш, Молдана-зар.

Бату Майлышбайдан-Көшекбай, Жолдыбай, Оразбай, Түркменбай. Жолдыбайдан-Мустафа, Сары, Тірек, Піреке. Мустафадан-Алдеш - Базарбай.

Базарбайдан-Қазбек, Еркін, Мақсет, Айбек, Байдыбек, Бактыбек. Қазыбектен-Сәндібек. Мақсеттегі-Ғалымбек, Нұрлыбек. Айбектен-Алихан. Байдыбектен-Әлиби, Мырзабек. Бактыбектен-Шапағат. Сарыдан-Әбіл. Тіректен-Марқабай, Жолдыбай, Дариябай. Жолдыбайдан-Қайып, Сейіт. Қайыптан-Әли. Сейіттен-Сейілхан-Куандық.

Майлышбай Оразбайдан-Қалмұрат, Шылымбет. Қалмұраттан-Сәрсенбай, Дәүлетбай. Сәрсенбайдан - Иса. Исадан-Әріп, Ниетбай, Асқар. Дәүлетбайдан-Қодар. Қодардан-Мұрат. Мұраттан-Ербол, Медет, Гани.

Шылымбеттен-Іzbай, Қазыбай. Іzbайдан-Мақсат. Қазбайдан-Базарбай-Құралбек, Талғат, Дулат.

Ш ө к е а та

Шөкеден-Жайын, Ұлықпан, Жәмпір, Қапи. Жайыннан-Боранқұл (Айдарлы) Боранқұлдан-Мұрын, Отар, Таңатар, Құлбай, Қалды. Мұрыннан-Мерген, Керей. Мергеннен-Мелс, Кеңес. Мелстен-Ербол. Ерболдан-Жаныс. Кеңестен - Байқадам, Айтжан, Марат, Мақсат. Мұрын-Керейден-Назар. Назардан-Көбен, Мұрат, Біздібай. Боранқұл Отардан-Нармаганбет-Оралбай, құралбай, Ергали, Медетбай. Оралбайдан-Ретбай. Құралбайдан-Ербол, Мұхит. Ергалидан-Еламан. Медетбайдан-Нұрбек.

Боранқұл Таңатардан-Сүйеубай, Ерхан, Сары. Сүйеубайдан-Нұргали, Мұхамбетқали, Байқұты, Кенжеғали. Нұргалидан-Мақсет, Бақыт, Ғабит. Мұхамбетқалидан-Талғат, Серік, Қайсар, Қарасай. Байқұтыдан-Жамбыл, Жәнібек. Кенжеғалидан-Серік, Сәкен, Асқар, Бауыржан.

Серіктен-Ұлан. Сүйеубай-Ерханнан - Базарбай, Тұрғали, Құрбанғали. Базарбайдан-Аманғали, Жеңіс, Параҳат. Тұрғалидан-Азат, Әлихан, Асық. Құрбанғалидан-Ақылбек. (Мұхамбетқали Сүйеубайұлы Боранқұлов-Қазақстандағы Жоли әuletінің би)

Шөке Улықпаннан-Қожбан-Байтерек, Жантай. Байтеректен-Байғана. Байғанадан-Асқар, Қайрат. Жантайдан-Өтеген. Өтегеннен-Мейрамбай, Әлібек. Мейрамбайдан-Әділбек, Нұғимаш. Әлібектен-Ерлан.

Шөке-Жәмірден-Игісін, Алпысбай. Игісіннен-Адайбай. Адайбайдан-Бердеш, Ерман, Сәрсен. Бердештен-Дүйсен, Жұмадұрды. Дүйсеннен-Бибaryс, Жанарыс. Жұмадұрдыдан-Бекарыс, Ақарыс. Ерманнан-Ергали, Бисенғали. Ергалидан-Бақтығали. Бисенғалидан-Бауыржан. Сәрсеннен-Сейсенғали, Есенғали.

Шөке Қапидан - Ағатай, Исадай. Ағатайдан-Тышқанбай, Есен, Құлтөре, Тәжіғұл. Тышқанбайдан-Көпжасар, Халық Көпжасардан-Серік, Берік. Серіктен-Ерік-Еркебұлан. Беріктен-Еркін, Ержан. Халықтан-Мәлік, Сәлік, Сәтжан, Медет. Есеннен-ЖақсылықТөлеу, Қартбай. Жақсылықтан-Жанболат, Ерболат. Ерболаттан-Дәүіржан, Асылбек. Төлеуден-Мәжит, Сенбай, Бисенбай, Қонысбай, Руслан. Қартпайдан-Шымболат, Нұрлан, Байқадам. Қапи Исадайдан-Нұғман. Нұғманнан - Қайрулла. Қайрулладан-Сәдеш, Жұман, Нұратдин, Сейфутдин.

Ж а м а н қ а р а а та

Жоли-Қаржая-Бәтет-Жаманқара-Құлжан. Жаманқара батырдың-Құлжаннан-9 ұл тарайды.

Құлжан-қамшыгерден-Қоңыратбай, Жаманқұл, Қырымқұл, Тоқпан, Нұржан,

Пірімқұл, Қадыр, Қалхаман, Жолдыбай. Бұлардың Қоңыратбай мен Тоқпаннан ұрпақ жоқ.

Жаманқұлдан-Ақпан, Қалнияз. Ақпаннан-Шотан, Сәрсенбай. Сәрсенбайдан-Ибраіым. Ибраіымнан- Амангелді, Аманбай. Қалнияздан-Сапар.

Құлжан-Қырымқұлдан-Қожалепес. Қожалепестен-Әділбай, Дәулетбай, Ережеп, Жұманияз. Ережептен-Абдрахман, Іният.

Құлжан-Нұржаннан-Өтеген. Өтегеннен-Сейіт, Артық, Мендіқұл. Сейіттен-Кеулімжай.

Кеулімжайдан-Мақсет, Мұрат, Параҳат. Артықтан-Базарбай, Назарбай. Базарбайдан-Оразбай, Жақсыбай, Жақсыкелді, Қажымұхан, Кенжетай.

Құлжан-Пірімқұлдан - Тұрдалы.

Құлжан-Кадырден-Төртқұлбай, Жаңабай, Қалымбет. Жаңабайдан-Құдайберген, Нұғман. Құдайбергеннен-Сарыбай. Сарыбайдан-Жолдасбай, Оразбай. Нұғманнан-Ермағамбет. Ермағамбеттен-Амангелді, Абай, Марс, Жарас, Нұрмұхамбет. Қалымбеттен - Нұрғали, Нұрымбет, Айымбет, Қали. Нұрғалидан - Балтабай. Балтабайдан-Аманбай, Есенбай, Жалғас, Сәрсенбай, Сейсенбай. Нұрымбеттен-Мәскеу, Жүсіпбай. Жүсіпбайдан-Қаржаубай,

Оңғар. Айымбеттен-Орақбай, Құрақбай. Қалидан-Жаумытбай, Оразбай.

Құлжан-Қалмаханнан - Шотық, Қамыс, Үрпек, Қарамен. Шотықтан-Сатыпалды, Өтеп, Базарбай, Параҳат.. Қамыстан-Ашық, Сүиес, Наурызбай. Наурызбайдан-Иба. Ибадан-Көптілеу, Бектілеу. Үрпектен-Бекжан, Жапалак.

Құлжан-Жолдыбайдан-Жекім, Шалабай, Өтеген, Тоқан. Жекімнен-Құдайберген.

Құдайбергеннен-Құрбанбай, Ыбрайым, Базар. Ыбрайымнан-Махамбет, Ахмет.

....Хан-Мақар-Таңатар, Айжарық, Жалғас. Таңатардан-АЗАМАТ. Айжарықтан-Аскар.

...Алдамбергеннен-Айымбет-Жиенбай, Ерімбет. Жиенбайдан-Назар, Әмет. Назардан-Тәттібек, Нұрлыбек, Әлібек. Әметтен-Мұратбек, Есенбек.

Атақожа ата

Аллатагаланың Бәтет батырға рахымы түсіп, Қыдыр ата түсінде аян беріп, үлкен ұлы Амандықа құс болып келген баланы еншілес етіп, «Атақожа» деп атын қойады. Жоли қожасынын үш ұрпағы осы Атақожадан тарайды. Атақожадан-Құнқожа, Салиыққожа, Айқожа.

Құнқожа

Құнқожадан - Нұрқожа, Шопак. Нұрқожадан - Қалымбет, Тұрымбет. Қалымбеттен - Әжімбет, Бексұлтан, Баймағамбет. Баймағамбеттен-Абила. Абиладан-Жарылғап, Жақып, Базарқожа. Тұрмағамбеттен-Ділман, Омар, Оспан. Ділманнан-Баймағамбет, Сағи. Баймағамбеттен Сәбит. Сағидан- Құтқожа, Қалмұрын, Тәнірберген. Тұрымбеттің Омарынан-Әли, Қали. Әлиден-Жаңабай. Қалидан-Өтеген, Аманжол. Оспанынан-Убай. Убайдан-Пердебай, Баку, Дегембай, Дүйсен.

Салиыққожа

Салайқтан-Аскар, Құрайыш. Аскардан - Жұмағұл, Токқожа, Сейтекен, Жұсіп, Сарықожа. Жұмағұлдан-Мұрат, Рыш, Төлеген, Бәлекен. Төлегенінен-Әмір, Әмірден-Серік. Бәлекеннен-Сабыр. Сабырдан- Абидолла. Абидолладан-Мұрат, Нұран, Наурыз. Аскардың Сарықожасынан-Базарбай, Әлімжан, Үбіжан. Әлімжаннан-Қажы, Құранбек. Қажыдан-Балтабай, Жексенбай, Әділбек. Балтабайдан-Қуаныш, Серік. Жексенбайдан-Берік. Үбіжаннан-Әріп, Қаримола, Мұрат, Еркін, Қалмырза, Марат, Қажымұхан, Ермұхан.

Салайық Құрайыштан-Қалдықожа, Мендікожа. Қалдықожадан-Әбдіраман.

Әбдіраманнан-Әділкожа, Нәдіркожа, Кенхекожа, Жәкетай;Кәден. Жәкетайдан-Жанділла. Жанділладан-Батыраш, Өтеген, Өтебай. Кәденнен-Молдағали. Молдағалидан-Темірхан, Қеккөз, Төлеміс Аманжол, Орынбай. Мендікожадан-Жанқожа, Балқожа. Балқожадан-Нәжім,

Ахмет. Нәжімнен-Отарша-Сәрсен. Ахметтен-Әмірзак.

Айқожа

Айқожадан-Сейіт, Сәйкен, Айқожа, Бірман. Сейіттен-Мұсірәлі, Нұрәлі, Есенәлі.

Мұсірәліден-Алағайын, Жұмағұл, Дәulet. Дәuletten-Мәулімберді-Сергазы. Айқожаның Сәйкенінен - Қайыркожа. Қайыркожадан-Мырзабай, одан-4 ұл. Айқожаның 3-і баласы Айқожадан-Манабай, Құлман. Манабайдан-Бәш, Төлеген. Бәштен-Қуаныш. Қуаныштан-Тәпен. Тәпеннен-Құрмангазы, Ергазы, Серғаз, Байғазы. Кіші Айқожаның Құлманынан-Қожаәлі. Қожаәліден-Шадман, Қыдыры. Шадманнан-Тәйкен, Таты, Қисық, Зейнұлла, Сұлтан, Жұмабек. Қыдырдан-Сағынбай одан 2-бала. Үлкен Айқожаның 4-ші баласы Бірманнан-Қажымұрат. Қажымұраттан-Әбіл, Мақсат. Әбілден-Камал, Нұраш, Ахмет.

Нұраштан-Әлден. Ахметтен-Сәрсен. Мақсаттан - Бердімұрат. Бердімұраттан-Мырзабай.

Жылыс Жоли

Жылыс ата Бәтет батырмен замандас. Сондықтан да бұл ата шежіре буынына бір-екі Атасын толықтыру керек. Тарихи шежіренің дұрыс жылдарын анықтау кезінде кейбір аталар жайлы

сырдың ашылуы мүмкін. Жалпы Қазақ шежіресінде араласпаған тұқым аз. Сондықтан бауырлар дұрыс түсінер.

Наурызбай ата

Жылыстан-Наурызбай, Боқан, Баймырза, Манан.

Наурызбайдан-Есенқұл, Тұнқатар, Айдарбек. Есенқұлдан-бала. Рахмет, Нысанбай, Оңғалбай, Оңғарбай, Тоты-Ахун, Түгелбай. Раҳметтөн-Құрбан. Құрбаннан-Төребай, Артықбай, Бердібай, Оразбай, Дүйсенбай, Базарбай. Нысанбайдан-Ержан-би, Абылла. Абылладан-Мырзагал, Нұргали..

Оңғалбайдан-Мамыт. Мамыттан-Арзы, Жақсылық жырау. Арзыдан-Қуатбай. Қуатбайдан-Жамбыл, Илияс. Оңғарбайдан- Айтжан. Айтжанан-Камал, Мәтжан, Қалбай. Камалдан-Албай. Албайдан-Жетпісбай, Оңғалбай, Мұратбай, Құралбай. Мәтжаннан-Алпысбай, Балтабай, Ба-тырбай. Балтабайдан-Оралбай, Жолдасбай, Жүсіпбай, Таңатар. Есенқұл Тоты-Ақұннан-Сейіт, Қожан. Сейіттен-Бектұрған. Бектұрғаннан-Баймен. Байменнен-Абай, Кенәлбай, Асқар. Қожаннан-Алдияр, Қайып. Алдиярдан-Мадияр, Бұқарбай, Боранбай. Мадиярдан-Сәкен, Бисен. Қайыптан-Амангелді, одан-Әсен, Есен.

Наурызбай Тұнқатардан-Ешамак, Қошпан. Ешамақтан-Қаражон, Алжан. Алжаннан-Қабиболла. Қошпаннан-Досжан, Тұрғанбай. Досжаннан-Жарылқасын. Тұрғанбайдан - Сәбитбай. Сәбитбайдан Сәуақас, Оралбай, Ожырай, Қонай. Оралбайдан-Бауыржан. Қонайдан-Батыржан.

Наурызбай-Айдарбектен-Қаражан-сопы, Тұрған. Қаражаннан-Амантұрлы, Камал. Амантұрдыдан-1ұл. Камалдан-Дариябай. Тұрғаннан-Сейітнияз-Алдияр-мақсым-Мақсет. Осы аталарға қосылатын ... Темірқұлдан-Мұқаш, Ұзақбай. Мұқаштан-Атабай, Құрақбай. Атабайдан-Жамбыл, Кәмил, Мұхамметәли. Жамбылдан-Ислам, Расул. Кәмилден-Ермұхан. Құрақбайдан-Әлібек, Ақтау, Балтабай. Әлібектен-Алдияр. Ұзақбайдан-Базарбай-3ұл. Ыбырайдан-Әбілғазы-Төлеген, Жамал. Төлегеннен-Айнатдин. Ыбырайға аталас-Қайсар, Мұхит.

Б о қ а н а т а

Жылыс Боқаннан-Сойырқас, Рай.

Сойырқастан-Нысанбай, Қитан. Нысанбайдан-Оразалы, Құлымбет, Қонақбай, Қарабай.

Ораздан-Нұғман, Бұғыбай. Бұғыбайдан-Мұқаш, Сағыман. Мұқаштан-Салатдин, Бисетдин, Дүйсенғали, Үсенғали. Салатдиннен-Айтбай, Өтегали, Өтепберген, Рашит, Сәбит. Айтбайдан-Абат, Мұхтар. Абаттан-Бекарыс. Өтегалидан-Айбек, Қалдыбек. Өтепбергеннен-Нұрсұлтан, Мұхамбетжан. Сәбиттен-Женіс. Дүйсенғалидан-Жамбыл, Шыңғыс,

Максат, Темур. Үсенгалидан - Асан, Досан, Нұржан, Мұрат, Ерлан. Асаннан - Сұлтан, Бекзат. Досаннан - Нұрқанат, Нұрдәулет. Нұржаннан - Нұрлан. Бұғыбайдың Сағыманынан - Орақ, Жақсылық, Нұрхат. Орактан - Тимур. Жақсылықтан - Ербол. Нұрхаттан - Ерлан.

Нысанбай - Құлымбеттен - Қарақұл, Олжақұл. Нысанбай - Қонақбайдан - Ізім. Ізімнен - Құлжан, Шаханбай, Әли. Шаханбайдан - Куанышбай, Қойшыбай. Куанышбайдан - Мақсат, Құрмангазы. Максаттан - Шынғыс. Құрмангазыдан - Нұрлан. Қойшыбайдан - Марат, Бауыржан, Бекарыс. Мараттан - Бекзат, Арман. Бауржаннан - Бекжан.

Сойирқас - Қитаннан - Тергеу, Орынбай, Сатыбалды, Кеңжалы. Орынбайдан - Жұмакұл, Табан. Жұмакұлдан - Сандыбай, Қалдыбай. Табаннан - Айжарық. Сатыпалдыдан - Иманалы, Құрманалы, Кенжеқара. Құрманалыдан - Жауқашар. Кенжеқарадан - Шалабай, Шымбай. Шалабайдан - Ибілхан. Шымбайдан - Жақан.

Жылыс - Боқан - Райдан - Қебен, Ханкелді, Дегелек.

Кебеннен - Әжінияз, одан - Берсүгір, Досмайыл, Парапат, Шарапат, Қалбай, Нұратдин, Үбырайым. Олардың Үбырайымынан - Әбілғазы одан - Төлеген, Жамал. Төлегеннен - Зейнетдин, Айнатдин, Болат, Бакыт, Мұрат, Мақсат, Есен. Зейнетдиннен - Бисен, Асылбек. Айнатдиннен - Нұрсұлтан. Болаттан - Нұркен. Мұраттан - Рахат. Есеннен - Нұрдәулет.

Әбілғазы Жамалдан - Куанышбай, Оралбай, Шынықұл, Мырзагұл, Кенжеғұл.

Рай Қангелдіден - Артық, Сарыбай. Артықтан - Бекназар. Одан Әбдікәрім.

Сарыбайдан - Ерімбет, Байымбет, Пірімбет. Ерімбеттен - Смайыл. Пірімбеттен - Бақи, Әбдікәрім.

Рай Дегелектен - Ерліпес, Әбіл. Әбілден - Мейрамбай, Рейімбай. Мейрамбайдан - Қыдырбай, Жұсіпбай, Әметбай.

Баймырза ата

Жылыс - Баймырзадан - Өтеулі, Бөген, Тұрымбет. Өтеуліден - Қайырбек, Дайырбек, Қожабек. Қайырбектен - Ермек, Қалман, Балмағамбет. Қалманнан - Өміrbай, Танжарбай. Балмағамбеттен - Тұрсынғали, Марат. Өтеулі - Дайырбектен - Емімбет, Сәтбек. Ерімбеттен - Досым, Тұрікпенбай, Қайыпберген. Тұрікпенбайдан - Қонысбай, Болысбай. Қонысбайдан - Жұмабай, Тәжібай. Жұмабайдан - Аманкелді, Аманқос. Тәжібайдан - Аскар, Ахмет, Жамбыл.

Өтеулі - Дайырбек - Ерімбет - Қайыпбергеннен - Қонырбай, От-

арбай, Боранбай. Отарбайдан - Жәнеберген - Сәрсенбай, Жиенбай, Ниетбай, Сансызбай, Бахадұр, Қеуімжай, Сапарбай. Қайыпберген - Боранбайдан - Оспан - Дүйсенбай, Бақтияр, Аманжол, Бисенбай, Қалдыбек, Әнуарбек, Нөкісбай. Дүйсенбайдан - Болатбек, Бектұрган, Манас. Бақтиярдан - Бауыржан, Орынбасар. Аманжолдан - Нұрлан, Еркебұлан. Бейсенбайдан - Тілухан. Қалдыбектен - Ерлан. Әнуарбектен - Мейрамбай. Нөкісбайдан - Нұрбол, Ернұр.

Өтеуіл - Дайырбек - Сәтбектен - Қызыр - Сабыр - Өтеген, Жұмажан, Ізбасқан, Ізділеу. Жұмажаннан - Қыранбай, Орынбай, Дәuletбай, Бақтығали, Жақсығали. Қыранбайдан - Қайрат, Нұрқанат, Ерболат. Орынбайдан - Бауыржан, Аманғали, Орынбасар. Дәүлетбайдан - Нұржан, Нұрғали. Жақсығалидан - Нұрсұлтан, Ерсұлтан.

Баймырза - Бегеннен - Ораш, Қөптілеу, Жаңабай. Баймырза - Тұрымбеттөн - Шешентай, Қонысбай, Тәжібай. Шешентайдан - Ерсұлтан, Абыл. Ерсұлтаннан - Дариябай, Базарбай, Айтбай. Абылдан - Қази.

Жылыс - Баймырза - ...Сәнкібай, Бейіс, Масақ. Сәнкібайдан Құдайберген, Байбосын.

Құдайбергеннен - Балтабай, Оралбай. Балтабайдан - Мұратбек. Орақбайдан - Сайын. Байбосыннан - Базарбай. Одан - Сәрсенбай, Кеңес. Сәрсенбайдан - Серік. Кеңестен - Дінмұхамет.

... Бейіс - Ермұхан, одан - Асылхан, Сейілхан. Асылханнан - Назарбай - Максат. Сейілханнан - Қеуімжай, Абылай, Аманбай. Қеуімжайдан - Базарбай. Абылайдан - Рустем. Аманбайдан - Арман. ...Масақтан - Әйтін - Аманқос - Жиенбай - Мұхтар, Серік. Мұхтардан - Нұрсұлтан, Бексұлтан. ...Жылкелді - ТұрысЫнбай - Аманқос, Бұхарбай, Алдамберген, Емберген. ...Қобыланнан - Темірхан, Өмірхан, Әділхан. Темірханнан - Ідіріс, Илияс, Абай.

Жоли - Шахан ата

Шақаннан - Ербол, Пұсырман, Қосым, Оразбай, Базарбай. Олардың Қосымынан - Құрбанбай - Дәuletбай, Өтеуіл, Оразбай. Дәuletбайдан - Орынбай - Тілепбай, Тілеуберген. Өтеуліден - Жолдас, Қуатбай. Жолдастан - Тілеумұрат, Марат, Әлибек, Матжан, Жанибек. Қуатбайдан - Нұрғали, Нұрболат, Ергали. Оразбайдан - Куанышбай, Базарбай, Қожабай, Сәрсенбай. Куанышбайдан - Сәттерберген, Женіс. Базарбайдан - Жалғас, Мұрат, Мансур. Қожабайдан - Сансызбай, Байрамбай, Жамбыл, Абай. Сәрсенбайдан - Қайрат, Серік. Осы атаға қосылатын: Төремұрат, Әбіш, Айдынбай, Аманбай, Сарқан. Төремұраттан-Сұлтанмұрат,

Көпжүрсін-Мұратбай, Оралбай, Бақтыбай, Пердебай, Сұндетбай. Әбіш-Терен-Тұрманнан-Айнабай, Темірхан, Төрекан, Тазабай. Айдынбай-...Бейбіттен-Көптілеу, Көмес, Көпжүрсін. Көместен-Боранбай. Көлжүрсіннен-Сәрсенбай, Самат. ...Аманбайдан-Көбес, Құrbанияз. Көбестен-Әлімбай. Құrbанияздан-Аманияз. ...Сарқаннан-Көпжүрсін, Өтеміс, Жұмабай, Сатбай, Орынбай, Түгелбай, Жаңабай. Сәли.

Жоли Самат ата

Жоли-Самат-Құrbан-Дәүлеттөн-Ораз, Қораз.

Ораздан-Жұмаш, Махамбет, Бимағамбет. Жұмаштан-Тәжібай, Сансызбай. Тәжібайдан-Амангелді, Мұхит, Болат. Мұхиттан-Азамат. Болаттан-Бауыржан, Галымжан. Сансызбайдан-Мыңсызбай, Ризабек, Мыңзабек. Мыңсызбайдан-Нұрлан, Куаныш, Қайрат, Талғат. Ризабектен-Бауыржан. Мыңзабектен-Берік. Ораз-Махамбеттөн-Мәкен, Артан, Нұрабылла. Мәкеннен-Парахат, Сәбит, Сандыбай, Абай, Еркінбай, Амангелді. Парахаттан-Жамбыл, Жақсыбай. Артаннын-Түгелбай, Құралбай, Оңалбай, Демеубай. Түгелбайдан-Орынбасар, Наурызбай. Оңалбайдан-Азамат, Шыңғыс. Ораз-Бимағамбеттөн-Әбу-Аман, Мұрат, Мақсат, Темур.

Кораздан-Амағамбет, Сарыбай. Алмағамбеттөн-Өмірбай, Аманжол, Сәрсенбай. Өмірбайдан-Гұлмырза, Аймырза. Аманжолдан-Ғани, Қенес, Баймырза, Марат. Сарыбайдан-Жолдас, Төребай. Жолдастан-Рахат, Бодық. Төребайдан-Парахат, Ренат, Жамбыл.

Самат-...Бектұрлы-Тоқтан-Балман, Нияз, Оспан.

Балжаннан-Қамидолла. одан-Ондасын, Бақытжан, Қайрат. Оңдасыннан-Руслан, Нұрлан. Русланнан-Талғат, Азамат. Нұрланнан-Ақнияз. Бақытжаннан-Еркебұлан, Дәурен. Нияздан-Орынбай. Осланнан-Абай-Балмағамбет, Мұхтар, Мұхит. Балмағамбеттөн-Ақжол, Дидал. Мұхтардан-Сәкен.

Мен бұл жазбамда Жоли Ата бейнесін қалыптастыруға талпындым. Атанаң туылған жылын, өмір сүрген кезін анықтауға әрекеттендім. Жоли карттарының айтып кеткен әңгіме азыздары арқылы

пайымдаған тұжырым-Жоли Атамыз 1940 жылы туылған менің неме-реме 13 Ата жер екен.

Сонымен жомарт-мырза Жоли атанаң үш баласынан

Құдайберді - 3 жоли 18 Ата

Каржау - 5 ұлыс 20 Ата

Жылыс - 4 ұлыс 5 Ата

болып бес Жоли ұрпақтары тараиды.

Бауырларыма айтарым: Бұл Жоли шежіресі ғалым бауырымыз Қалышұлы Аманжолдың 2011 жылғы «Жолый баба Сарман ата» кітабында және менің 2008 жылы жарық көрген «Өмір мен аңыз» кітабымда жазылды. 11.03.1992 жылы «Ана тілі» газетінде қазатың «Кіші жұз» шежіресіне менің Қарақойлы ата мен Жолый шежіресі еніп марқайған болатынын. Бұл шежіре нұсқаларын жинауда көп көмегі тиген бауырларымызға алғысымызды жеткізгенбіз. Кейбір бауырларымыздың шежіре нұсқасда болмай қалып ренжулері де мүмкін. Аталар жайлы әңгімелері, немесе осы нұсқаға қосылар аталары мен пікірлері болса біздерге жазып жібесеніздер ұрпаққа қалар мұраға, қосқан үлестерін болар еді.

Мазмұны

Кіріспе сөз.....	3
Бірінші бөлім	
Ата-Бабалар.....	5
Табын.....	6
Шемішті табын.....	7
Асан.....	7
Қаражон.....	9
Киік сауған Ысық Ата.....	10
Тоқсыйқ.....	11
Қарақойлы.....	11
Созақ батыр ұрпағы Рза.....	13
Асаяу - Барақ ерлерім.....	19
Батыр Барақ пен Пір Бекет.....	22
Барақ пен Асаяу батырлар.....	25
Боштан палуан.....	27
Елге таңымал болған Жоли ұрпактары.....	30
Тәжіғали аға.....	31
Сарман Ата.....	34
Сарманның хан олжасын бөлуі.....	35
Ит сатқан Сарман.....	36
Мешітке барған Сарман.....	37
Ханға барған Сарман.....	38
Қасиет қонған аталар.....	40
Күдірет күшін тану.....	41
Қорғасын қалта.....	43
Көрегендік.....	44

Бәтет батыр.....	47
Атадан жеткен әңгімелер.....	48
Ата толғау.....	49
Жоли қожа.....	54
Жаманқара батыр.....	56
Жәнеберген-Жәкетәуіп.....	59
Құлжан-камшыгер.....	66
Тәпіке батыр.....	66
Алдаберген батыр.....	67
Алыптың соны.....	70
Қазақтың келіндері.....	72
Жоли қыздары.....	74
Ақылия Мамытқызы.....	74
Екінші бөлім	
Атанаң Жоли аталуы.....	76
Жоли шежіресі.....	80
Назар. Жоли.....	81
Ақ Жоли.....	89
Байсары Жоли.....	95
Амандақ Жоли.....	96
Жылыс Жоли.....	106

Алдаберген Амандық Қалиұлы

ШЕШІЛГЕН ТҮЙН

қазақ тілінде

Типография «L Дизайн»
Заказ № 12 - 115, тираж 100

Қазақстан Журналистер Одағының мүшесі - Алдаберген Амандық Қалиұлы 1 - мамыр 1940 жылы Жамбыл облысының Аса өзені бойында дүниеге келген. Еңбек жолын Ташкент қаласындағы Таш. ТЗРЗ зауытында бастап, 1965 жылы Ташкент темір жол институтын бітірген. Киелі Маңғыстау жеріне 1966 жылы министрліктің жолдамасымен келіп, Маңғыстау темір жолының алғашқы игерушілерінің бірі болып, өркендеуіне атсалысады. Ол локомотив депосында депо шебері, депо бастығының орынбасары, бастығы болып, депоның өркендеуіне де елеулі үлесің қосты. Теміржолға сіңірген еңбектері еленіп, «Құрмет белгісі Ордені» және бірнеше медалдармен марапатталған құрметті азамат.